

ஓம்

சிவசக்தி

SIVASAKTHI

HINDU STUDENTS' UNION
ROYAL COLLEGE, COLOMBO.

CEPEA

have a
flair
for fine
cottons

**OBTAINABLE
AT ALL LEADING
STORES**

ஓம்

சிவசக்தி

மலர்-4

1964 - 1965

மூர்த்திகள் மூன்று பொருள் ஒன்று — அந்த
மூலப் பொருள் ஒளியின் குன்று
நேர்த்தி திகழும் அந்த ஒளியை — எந்த
நேரமும் போற்று சக்தி என்று.

[பாரதி]

ஆசிரியர்கள்

செல்வன் வ. ஆ. இராஜேஸ்வரன்

செல்வன் க. காந்த்ருபன்

இந்து மாணவர் மன்றம்

ரோயல் கல்லூரி

கொழும்பு-7.

K. G. INDUSTRIES

545, SRI SANGARAJA MAWATHA,
COLOMBO-10.

FOR

ALL YOUR REQUIREMENTS IN MODERN PACKAGING

(VIZ. CORRUGATED AND BOX BOARD WITH GREASE PROOF
AND OTHER CORRUGATED LINING)

OFFSET PRINTING OF ALL TYPES
AND

QUALITY FOUNTAIN PENS-PLATINUM

CINEMAS LIMITED

The Biggest Oriental Show

People of the nation

Proudly announce a few of their forth coming
Tamil Releases

* **Panam Padaithavan**

* **Poom Puhar**

* **Thayin Madiyil**

* **Kakkum Karangal**

* **Deiva Thai**

* **Pazhani**

* **Anbe Va**

* **Pada Hotti**

* **Vennira Adai**

* **Navarathri**

* **Aandavan Kattalai**

* **Muradan Muthu**

* **Thozhilali**

* **Pakan Magal**

AUM

SIVASAKTHI

HINDU STUDENTS' UNION

ROYAL COLLEGE

COLOMBO

MESSAGE FROM THE PRINCIPAL

I am glad to find that the Hindu Students' Union is once again publishing its annual magazine "SIVASAKTHI". The magazine is published in connection with the tenth anniversary celebrations of the Union, and is intended to encourage members to take a deeper interest in the study and practice of their religion.

The Hindu Students' Union of the College has done steady and useful work amongst its members during the past ten years. I sincerely hope that the Union will go on from strength to strength, and that in the coming year it will be able to evolve a most effective programme for the spiritual development of the students.

I commend this magazine to our readers.

DUDLEY K. G. DE SILVA

Principal, Royal College.

FOR

**BUILDING
DRAINAGE
WATER SERVICE
DECORATION
ALTERATION**

TUDAWE BROS., LIMITED

502/2, Narahenpitiya Road,
COLOMBO-5.

Parker *SUPER* **Quink**

THE ONLY INK CONTAINING

SOLV-X

For better pen protection

AVAILABLE IN SIX PERMANENT
COLOURS. FOR RECORDS AND
DOCUMENTS.

BLUE-BLACK, BLUE,
BLACK, GREEN,
TURQUOISE and RED.

One Washable Colour

For

Home and School use

ROYAL BLUE

தொடுத்த இதழ்கள்

**

எண்	பக்கம்
1. MESSAGE FROM THE PRINCIPAL	3
2. மன்றப் பாதுகாவலர்- அதிபரின் செய்தி	7
3. எமது நோக்கு	9
4. உண்மையான சுதந்தரம் —ஜகத் குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்	11
5. துன்பம் —திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்	13
6. ஆன்மாவின் ஈடேற்றத்தில் ஆணவமலம் —பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை	15
7. சமயம் —சி. கதிரவேற்பிள்ளை பா. உ.	20
8. சைவ சமயம் —வே. மயில்வாகனம்	21
9. தெய்வ வழிபாடு —மு. வயிரவப்பிள்ளை	23
10. வள்ளுவர் கண்ட இறைவன் —வித்வான் வ. செல்லையா	24
11. புனிதவதியார் புகழ்பாடுவோம் —“ஈழவேந்தன்”	26
12. தாயினும் நல்ல தலைவர் —நா. முத்தையா	29
13. அன்னை சிவசக்தி —“இந்து”	32
14. வாழ்த்துரை	33
15. பிறவிக் கடல் —ச. குலசேகரம்	34
16. சிவசக்தி —“பூச்சி”	36
17. சிவ தத்துவம் —சுவாமி சச்சிதானந்தா	37
18. புலன்களை நம்பமுடியுமா —சி. திருநாவுக்கரசு	39
19. நான் கண்ட சைவம் —மு. சிவசிதம்பரம், பா. உ.	40
20. நீயே வந்தெண்ணிக்கொள் —எம். வடிவேல்	43
21. சமய வாழ்வு —செல்வி ந. தங்கலட்சுமி	45
22. பக்தி யோகம் —செல்வன் கு. தங்கராசா	46
23. சிந்தனைக்கு...!! —அ. க. சர்மா	48
24. ஈழமும் சைவமும் —செல்வன் ச. ஸ்ரீரங்கநாதன்	49
25. வருடாந்த அறிக்கை 1964—65	51
26. நிர்வாகக் குழு 1965	54
27. திருக்குறளும் சைவ நெறியும் —செல்வன் க. காந்தரூபன்	55
28. எமது நன்றிகள்	57

[இம்மலரில் வெளிவரும் கட்டுரை, கவிதைகளை எழுதி உதவியவர்கள் வெளியிடும் கருத்துக்களுக்கு மலர் ஆசிரியர்கள் பொறுப்பாளிகள் அல்ல.]

A S O K A

CARBON PAPER

NON SMUDGING ♦ NON CURLING

LONGER LASTING

SOLE DISTRIBUTORS:
C. W. E. STATIONERY DEPT.
McCallum Road,
Colombo-10.

MANUFACTURED BY
THE CEYLON CARBON PAPER CO. LTD.,
123, New Bullers Road,
Colombo-4. Tel: 88613

FACTORY:
EKALA INDUSTRIAL ESTATE,
EKALA - JAELA.

With The Best Compliments Of:-

N. VAITILINGAM & Co. Ltd.,

450, OLD MOOR STREET,

&

138, K. K. S. ROAD, JAFFNA

Importers of

Iron & Steel Building Materials

Manufactures of

Barbed Wires

Brass & Iron Wood Screws

ஓம்

சிவசக்தி

இந்து மாணவர் மன்றம்

ரோயல் கல்லூரி

கொழும்பு.

மன்றப் பாதுகாவலர்கள்

தலைவர்

அதிபர் ரோயல் கல்லூரி

உப தலைவர்கள்

அ. க. சர்மா

ந. சண்முகரெத்தினம்

கு. சிரேஷ்டராஜா

1964

மாணவ தலைவர்: சா. பாஸ்கரன்

கௌரவசெயலாளர்: மா. தேவகுமார்

பொருளாளர்: இ. சிவராமன்

துணைச் செயலாளர்: க. கௌரிநாதன்

செயற் குழு
{ த. சுமந்திரன்
ச.ரா. ஞானசம்பந்தன்
வா. திருச்செல்வம்

1965

மாணவ தலைவர்: ச. கங்காதரன்

கௌரவசெயலாளர்: இ. பாலசுப்ரமணியம்

பொருளாளர்: சா. பூரீரங்கநாதன்

துணைச் செயலாளர்: ம. தில்லைநடேசன்

செயற் குழு
{ க. காந்தரூபன்
க. குமாரசூரியர்
த. இராமச்சந்திரன்

ஆசிரியர்கள்:

வ. ஆ. இராஜேஸ்வரன்
க. காந்தரூபன்.

அத்பரின் வாழ்த்துச் செய்தி

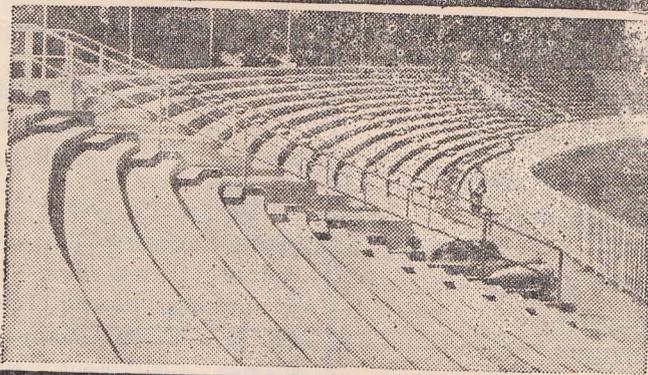
இந்து மாணவர் மன்றம் தனது ஆண்டு விழாவை முன்னிட்டு அதன் ஆண்டு மலரான 'சிவசக்தி'யின் நான்காவது மலரை வெளியிடுவதை முன்னிட்டு யான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இம்மலர் அங்கத்தவரிடையே சமயத்தை நடைமுறையில் கற்கும் ஆர்வத்தை யுண்டாக்கும் குறிக்கோளையுடையது.

கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக ரோயல் கல்லூரி இந்து மாணவர் மன்றம் அதன் அங்கத்தவரிடையே இந்து மதப்பற்றை வளர்க்க அயராது சேவை செய்துள்ளது. இம்மன்றம் மேன்மேலும் வளர்ந்து, வருங்காலத்தில் மாணவர்களிடையே ஆத்மீக வளர்ச்சியை ஓங்கச் செய்ய வேண்டும் என்பது எனது வேண்டுகோள்.

இம்மலர் இதன் வாசகர்களுக்கு ஒரு சிறந்த வரப்பிரசாதம்.

டட்லி. கே. ஜி. டி. சில்வா,
அதிபர் ரோயல் கல்லூரி:

REINFORCED CONCRETE

The tiered seating accommodation of the sports arena shown above is only one of a wide range of civil engineering constructional works in reinforced concrete successfully completed by us.

SAMUEL SONS & CO LTD

371 OLD MOOR STREET, COLOMBO 12. PHONE 2341

STR.

ஓம்

சிவ சக்தி

இந்து மாணவர் மன்றம்

ரேயல் கல்லூரி

கொழும்பு-7.

1965

ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு—நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கிடின அனைவருக்கும் தாழ்வு.

மலர்-4

எமது நோக்கு

மனிதனை மனிதனாக வாழ வழி வகுக்க எழுந்தவைகளே சமயங்கள். ஆதி காலத்தில் சமயங்கள் எங்கெங்கு தோன்றினவோ, ஆங்கெல்லாம் நாகரீகம் பிறந்த தாக சரித்திரம் சான்று பகர்கிறது, சமயக் கோட்பாட்டில் வாழ்ந்த மக்களே நாகரீக முற்ற மக்களென அது அறை கூவுகிறது. ஆகவே சமயத்தின் மதிப்பு, மகிமையைப் பற்றிய விளக்கம் அவசியமில்லை. மக்களின் நல் வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் அறிவுக் கோலாக விளங்கும் ஆற்றல் மிக்க கருவி சமயம். சரித்திர ஏடுகளைப் புரட்டு மிடத்து நம் சமயம் பழமை பெற்றதுடன் கால வரையற்ற தொன்றாய் இருக்கிறது என்பது எளிதில் புலனாகிறது. அன்பையே குறிக்கோளாய்க் கொண்டு அவனின்றி அணுவும் அசையாதென்ற நம்பிக்கையில் வாழ்ந்து வழிகாட்டியது எம் சமயம்.

இயற்கையில் செறிந்திருக்கும் பற்பல உண்மைகளை ஆராய மனிதன் முயன் றான். இம் முயற்சியின் பயனாக விஞ்ஞானம் தோன்றியது. அங்ஙனம் அரும்பிய விஞ் ஞானம் வாயு வேகத்தில் வளர்ந்தது மல்லாமல் விஞ்ஞானத்தையும் சமயத்தையும் எடைபோடும் மார்க்கத்திற்கு மனித குலத்தைத் திருப்பியது. இதன் விழைவாக ஆதி காலம் தொட்டு நம்பிய உண்மைகள் யாவும் பொய் என்றும் விஞ்ஞானமே உண்மை என்றும் ஒரு சிலர் முடிவுக்கு வருதல் பிழையான கருத்தாகும்.

இன்றைய விஞ்ஞான உலகம் கூறும் அணு, உயிர் ஆகியவற்றிற்கும், அன்று மணிவாசகர் தன் திருவாசகத் தேனிலே கூறியதற்கும் கிஞ்சிற்றும் வேற்றுமை கிடையாது. பௌதீக அறையிலே ஐன்ஸ்டீனின் கொள்கையும். விலங்கியலிலே பரிணாமமும் இன்றைய விஞ்ஞான உலகிலே முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றன. இவற்றையே தான். சிறந்த முறையிலே எளிய நடையிலே, அருட்பாக்கள் வாயிலாக 8-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சம்பந்தப் பெருமானும் வாதவூரடிகளும் எடுத்தியம்பியுள்ளார்கள்.

முற்காலங்களில் எதிர்காலச் சந்ததியினர்க்கு மதத்தின் அரும் பெரும் உண்மைகளை அறியத்தரும் பொருட்டும் சமயத்தின் வளர்ச்சிக்காகவும் சமய குரவர்கள் தோன்றி சமயத்தின் உண்மைகளைப் பக்திப்பாடல்களாகவும், புராணங்களாகவும் சமயப் பாடசாலைகள் மூலம் மக்களிடையே பரப்பினார்கள். தற்காலத்தில் பக்தர்கள் தோன்றினாலும் ஆதிகாலம் போல் சமயத்தைக் கட்டிக்காக்கும் வழி சாத்தியமற்றதாகி விட்டது. பாடசாலைகளிற் சமயக்கல்வி புகுத்தப்பட்டது. ஆங்காங்கே மன்றங்கள் தோன்றின. அவ்வாறு தோன்றிய மன்றங்களில் எமது இந்து மன்றமும் ஒன்றாகும். சமயம் வளரவேண்டும், சமயத்தின் கோட்பாடுகளை மாணவர்கள் உணரவேண்டும் என்பது எமது மன்றத்தின் நோக்கமாகும்.

மன்றம் தளிர் விட்டு வளர்ந்து வருகிறது. மலர்கள் இடையிடையே மலர்கின்றன. அம்மலர்களில் ஒன்று தான் சிவசக்தி. அன்பு, அறிவு, ஆற்றல் என்பனவற்றை தன்னுள் அடக்கிய ஒளியைத்தான் சக்தி எனக் கூறுவர். ஆகவே, இம் மூன்று பண்புகளுடன் எமது நோக்கத்தையும் குறிக்கோளையும் அடைய என் றென்றும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்வான் என்பது நம்பிக்கை.

வணக்கம்!

உண்மையான சுதந்திரம்

ஸ்ரீ காஞ்சி காம கோடி பீடாதிபதி
ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசர்ய சுவாமிகள்

சுதந்திரத்தின் பயன் ஆனந்தம். சுதந்திரம் நமக்குக்கிடைத்ததின் பயனென்ன? எல்லோரும் என்றும் துயரின்றி ஆனந்தமாய் வாழ அடிகோலுவதே. என்றும் ஆனந்தமாயிருப்பது எதனால்? பணத்தினால்ல. வெறுங் கல்வியினாலுமல்ல, ஆஸ்பத்திரியினாலுமல்ல, ஆள்கூட்டத்தினாலுமல்ல. இவைகளால் ஏற்படும் ஆனந்தம் பச்சோந்திபோல் மாறுவதே, தற்காலிகமே. எல்லா உலகுக்கும் ஆதாரமும், எல்லா உயிர்களையும் ரக்ஷிக்கும் பெரும் கருணைவள்ளலுமான சிவபிரான் திருவடி ஒன்றே உண்மைகதி என்று கசிந்துருகும் உள்ளத்தானே எல்லாத் துயரங்களினின்றும் உண்மையில் விடுபடுபவன் அவ்விடுபடுதலே சுதந்திரம்.

உலகத்தில் நடக்கும் பிரசாரங்கள்

உலகத்தில் எவ்வளவோ பிரசாரங்கள் நடக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிரசாரமும் ஏதாவதொரு வகையில் மானிடரின் பொதுநன்மையைக் குறியாகக்கொண்டே நடந்துவருகின்றது. ஆன்மாக்களுக்கு இப் பிரசாரங்களெல்லாம் ஒருவரையறைக்குட்பட்ட பயனையே கொடுக்கக்கூடும். ஆயிரத்திலொருவனுக்காவது அல்லது. லக்ஷத்திலொருவனுக்காவது, அல்லது

கோடியிலொருவனுக்காவது உண்மையான நன்மை, உண்மையான ஆனந்தம், சாச்வதமான ஸ்வராஜ்யம், சாச்வதமான சுதந்திரம் கிட்டும் ஒரு பிரசாரமாவது இவ்வளவு பிரசாரங்களுக்கிடையில் உயிர் பெற்றிருப்பதே நம்நாட்டை நம் நாடாகவே இருக்கச்செய்வதாகும். பட்டினத்தாரையும், தாயுமானவரையும், சங்கரரையும், சம்பந்தரையும், திருநாவுக்கரசரையும், மாணிக்கவாசகரையும் மறந்து அமெரிக்காவைப்போலவோ, ரஷ்யாவைப்போலவோ நாட்டை ஆக்கிவிடுவதா சுதந்திரம்? மக்களுக்கு தெய்வ உணர்ச்சி மேலிடும் பொழுது, மக்கள் உண்மை நெறியைக் கடைப்பிடிக்கும் பொழுது அவ்விதம் கடைப்பிடித்த மஹான்களினிடம் அன்பு பெருகும்பொழுது ரயில் கவிழ்ப்பதைத்தடுக்கவும், கள்ள வியாபாரங்களைத் தடுக்கவும், லஞ்சங்களைத் தடுக்கவும் அரசாங்கத்தார் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய சிரமம் மிகவும் குறையும். போலீஸ் செலவு குறையும். உள்நாட்டு ராணுவச்செலவு குறையும்.

எல்லா மக்களுக்கும் ஒரே தாய் ஒரே தந்தை

தமிழ் தெய்வமேயெனக்கொள்ளலாம்
ஒளவையாரை. உலகத்திலேயே பெருந்

கவியெனலாம் காளிதாஸனை. “அன்னையும் பிதாவும் முன்னறிதெய்வம்” என்றாள் ஓளவை. “உலகத்திற்கே அன்னையும் பிதாவும் பார்வதிதேவியும், பரமசிவனும்” என்றாள் காளிதாஸன். “அரணை மறவேல்” என்றாள் ஓளவை. “அரநாமமே சூழ்க” என்றார் சம்பந்தப்பெருமான். “அரனும் நாரணனும் ஒன்று” என்றார் பொய்கையாழ்வார் (முதல்திருவந்தாதி. 5). அவ்வரணை ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்து ஆலாலவிஷத்தை தன் கண்டத்திலடக்கி அறிவாம் அறத்தை அன்று நால்வர்க்குரைத்தான் என்றார் அதே ஆழ்வார் (முதல் திருவந்தாதி. 4). ஸ்ரீஆதி சங்கரஸ்வாமிகளும் சம்புவின் பாதங்களை சரணமடைவான், எல்லையற்ற ஆனந்த மடைவான் என்றார் (சிவானந்தலஹரி 6) மற்றும் ஸ்ரீஆதி ஸ்வாமிகள் காசியில் ஸ்ரீ அன்னபூர்ணம்பிகையின் ஸன்னிதியில் தன்னை மறந்து துதிக்கும்போது “என்தாய் பார்வதியே, என்தந்தை மஹேச்வரனே, அடியார்களுல்லாம் எனதுறவினர். மூவுலகமும் என் தாய்நாடு” (அன்னபூர்ணஷ்டகம். 12) என உள்ளம் கரையப்பாடினர். எல்லோருக்கும் ஓரிடத்தில் அன்பு ஏற்படும் போது எல்லோரும் பரஸ்பரம் அன்புற்ற உற்றார்களாகிறார்கள். பெரும்பாலும் உலகிலுள்ள மாந்தர்களுடையோரும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சிவபெருமானிடம் கபடமற்ற அன்புடையவர்களாயிருந்தனர் என்பது சமய சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்களின் துணிபு. எகிப்து பாலஸ்தீனம் முதல் ஜாவாவரையிலும், மத்திய ஆசியா முதல் ஆஸ்திரேலியா வரையிலும் அமெரிக்கா இருகண்டங்களிலும் உலகத்திற்கே ஆதிநூலான வேதத்திற்கு கூறப்பட்ட தெய்விக சின்னங்களும் விசேஷமாய் சிவ சின்னங்களும் காணப்பெறுகின்றன. இன்றோ நம் பாரத நாட்டில் கூட உள்ளத்தில் சிவபக்தியுள்ளோர் அரிதாகி விட்டனர். அலெக்ஸாண்டர் நம் நாட்டிற்கு வரும் போது எப்பொருளையும் தருணமாக மதித்த அந்தணரைக்கண்டான். (மெகஸ்தனிஸ்) முன்காலத்தில் போர்நிகழும் போது போர்வீரரல்லாதார்க்கு எவ்வித

கஷ்டமும் நேராதிருந்தது. போர்வீரர்கள், ஒரு குடியானவன் வயலில் பிரவேசித்து வளரும் பயிர்களை மிதித்தால் நிராயுதபாணிகளான குடியானவர்களே ஆயுதபாணிகளான போர்வீரர்களைத் தண்டித்துக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களும் அதற்குக்கட்டுப்பட்டிருந்தனர் (பாணன் - ஹர்ஷசரித்திரம்). இவ்வித சுதந்திரத்தையே நாம் அடைய நமக்கு கிடைத்திருக்கும் சுதந்திரத்தை அடிகோலியாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். தர்ம உணர்ச்சியே இவ்வித சுதந்திர உணர்ச்சிக்குக்காரணம். வேதமே தர்மத்திற்கு மூலம். இறைவனே வேதத்திற்கு மூலம். “வேதமோடாகமும் மெய்யாம் இறைவன் நூல்” (திருமூலர் திருமந்திரம் 2358). நமது சொந்த வீடு இறைவனே. இறைவனிடம் எழும் பேரன்பே உண்மை சுதந்திர உணர்ச்சி.

பிரசாரம்

எல்லா மக்களிடமும் சிவப்பேரன்பு மேலிட நாம் ஒரு சிறு பிரசாரம் செய்வோமாக. செய்யவேண்டுமானால் நாம் அதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக ஆகவேண்டும். “அரணை மறவேல்” என்ற அருள்வாக்கிற்கிணங்க நாம் ஒரு நாளும் அரணை மறவாதிருக்கவேண்டும். “ஹரோஹர” என்ற உண்மை முழக்கம் முழங்க நாணமலிருக்கவேண்டும். “நீறில்லா நெற்றி பாழ்” என்ற வாக்குக்கு இலக்காகாமல் இருக்கவேண்டும். “வேதத்திலுள்ளது நீறு” (திருஞானசம்பந்தர் திருநீற்றுப்பதிகம்). “உள்ளம் கவர்கள்வனை” உள்ளத்தில் இருத்திவிட்டால் உள்ளத்திலோ புறத்திலோ வேறு எக்கள்வனும் நடமாட மாட்டான். “அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது” என்பது எவனைக்குறிக்குமோ அவனை உள்ளத்திலிருத்தி எப்பிரசாரத்திற்குத் தொடங்குவோமாயினும் அப்பிரசாரம் நற் பிரகாசமாகிவளரும். இப்பிரசாரமே அவனது பணி.

“நம் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே”
அப்பர் ஸ்வாமிகள்,

துன்பம்

திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்
(ஆசிரியர், திருப்புகழ்மீர்தம்)

துன்பத்தைக் கண்டு அஞ்சாதவனே இன்பத்தை யடைவான். இன்பமாகிய மாளிகைக்குத் துன்பம் ஒரு வாயில்போன்றது. வாயிலில் நுழையாது ஒரு மாளிகைக்குப் போக முடியாது. அதுபோல் துன்பம் எய்தினாலொழிய இன்பம் எய்தாது. துன்பம் வருகின்றபோது அதை அஞ்சாது வரவேற்பவனே தீரன்.

இடுக்கண் வருங்கால் நடுக அதனை
அடுத்தார்வ தஃதொப்பதில்

என்று கூறுகின்றார் தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவனார்.

நளனும் அரிச்சந்திரனும் இராமரும் பாண்டவர்களும் அளவற்ற துன்புற்றதனால், எல்லையில்லாத புகழும் இன்பமும் அடைந்தார்கள்.

இனி, தட்டுதல், அராவுதல், வளைத்தல் முதலிய துன்பத்தையடைந்த தங்கம் ஆபரணமாகி அழகு பெறுவதோடு பிறருக்கும் பயன்படுகின்றது. வளைப்பதனால் துன்புற்ற மூங்கில் பல்லக்கில் மன்னனுடைய மணிமகுடத்திற்குமேல் இருக்கும் மேம்பாடடைகின்றது.

பசி, தாகம், வெய்யில், மழை இவைகளைப் பொறுத்துத் தவஞ் செய்தவர்கள் அருளைப் பெறுகின்றார்கள். இரவுபகலாக ஓடி உழைத்துத் துன்புற்று விவசாயமும் வியாபாரமும் செய்தவர்கள் பொருளைப் பெறுகின்றார்கள். துன்புற்றாலன்றி அருளும் பொருளும் எய்தமாட்டா.

சுடச் சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பம்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு
என்பது பொதுமறை.

துன்பம் மூன்று வகையாக வரும். பாம்பு, தேள் முதலிய உயிர்கள் மூலம்வருவது ஆதியான்மிகம். தண்ணீர், நெருப்பு, இடி, மழை, காற்று, குளிர் முதலியவைகளால் வருவது ஆதிபௌதிகம். நோய் முதலியவைகளால் வருவது ஆதிதைவிகம். இவ்வாறு வரும் துன்பங்கள் நாம் முற்பிறப்பில் செய்வினை காரணமாகவே வருகின்றன. அவைகளை நாம் பொறுமையுடன் அனுபவித்தாலொழிய அவை தீர மாட்டா. கருவுற்ற ஒருத்தி துன்புற்று மகவு பெற்றே தீரவேண்டும். அதுபோல் உடம்பு முகந்துகொண்ட வினைகளைத் துய்த்தே தீரவேண்டும்.

அன்றியும், பிறருக்கு நாம் உதவிபுரிய வேண்டுமானால் துன்புற்றுத்தானாக வேண்டும். உழுவதினால் துன்புறுகின்ற பூமி பயிரையும் அதன் மூலம் தானியத்தையும் நமக்கு தருகின்றது. திரி எரிந்து வேதனையுற்று நமக்கு ஒளியைத் தருகின்றது. ஆகவே, இன்பம் விழையாது உழைத்துத் துன்பத்தை வரவேற்று தொழில்புரிகின்ற ஒருவன் தன் உறவினருடைய துன்பத்தை நீக்கி உறுதி செய்கின்ற தூண்போன்றவனாவான்.

இன்பம் விழையான் வினை விழைவான்
தன் கேளிர்
துன்பந் துடைத் தூன்றுந்தூண் -
திருக்குறள்.

கடவுளை நம்பி நன்னெறியில் நிற்பார் சில சமயம் துன்புறுகின்றார்கள். கடவுள் நம்பிக்கையின்றி புன்னெறி நிற்பாரில் பலர் இன்புறுகின்றார்கள், என்னகாரணம்?

காலில் முள்தைத்து வேதனையுறும் புதல்வனுடைய தந்தை பெரிய முள்ளையெடுத்துக் குத்தி மேலும் வேதனை தந்து வேதனையை நீக்குகின்றார். அழுக்குடைய உயர்ந்த ஆடையை கல்லில் அடித்துத் துன்புறுத்தி அழுக்கு அகற்றுகின்றனர். சிலந்தி வந்து துன்புறுவாளை வாளால் அறுத்துச் சுட்டு மருத்துவன் அதனை நீக்குவான். அதுபோல் இறைவன் நம்மிடமுள்ள ஆணவ மலத்தையகற்றி இன்பத்தைப் பாவிக்கும்பொருட்டு நம்மை நையவைப்பார். அதுகருணையின் விளைவு என்று அறிக.

ஒரு மன்னன் பாக்குவெட்டியால் பாக்கை வெட்டுகின்றபோது அவன் பெருவிரல் அகப்பட்டு வெட்டப்பட்டது. அவன் துன்புற்றுத் துடித்தான். மதி நலம் படைத்த மந்திரி “மன்னரே இதுவும் ஒரு நன்மைக்குத்தான் எல்லாம் திருவருள்” என்றார். மன்னனுக்குச் சினம் மூண்டது. விரல்போனது நன்மைக்கா? ஆனால் உனக்குச் சிறைத்தண்டனை விதித்துள்ளேன் என்றான். அமைச்சன் “அதுவும் என் நன்மைக்கே” என்று கூறிச் சிறைபுகுந்தான்.

மறுநாள் மன்னன் வேட்டையாடக் கானகம் போனான். வேடர், வில்லியர், மெய்க்காவலர் அனைவரும் தொடர்ந்து சென்றார்கள். உச்சிநேரத்தில் ஒரு சிங்கம் எதிர்ப்பட்டது. அனைவரும் அஞ்சி ஓடி

விட்டார்கள். மன்னன் சிங்கத்தை எதிர்த்துப் போராடிக் கொள்ளான். பின்னர் மன்னன் தனியே செல்லும்போது மலைவாழ்காடவர் சிலர் பின்புறம் வந்து அவனைக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டுபோய் தாம்புரியும் விழாவில் தமது தேவதையின் முன் நிறுத்திப் பலியிடுவதற்காக வாளை ஓங்கினார்கள், அக்காடவர் தலைவன் இடைமறித்து “இவன் விரல் வெட்டப்பட்டுள்ளது. அங்கம் பழுதானவனை நம்தேவதைக்குப் பலியிடக்கூடாது” என்று தடுத்து விடுவித்தான். மன்னன் மகிழ்ந்து நகரம் வந்தான். அமைச்சன் அறிவுரையை உன்னி உவந்தான். அவனையழைத்து, நிகழ்ந்ததையுரைத்து “இவ்விரல் வெட்டுப்படவில்லையானால் என் தலை போயிருக்கும். என் நன்மைக்கு இது நிகழ்ந்தது, சிறைத்தண்டனையால் உனக்கு என்ன நன்மை விளைந்தது?” என்று வினவினான்.

“வேந்தே! எல்லோரும் ஓடி ஓளிந்தவாறு சிங்கத்திற்கு முன் நான் ஓடி ஓளியேன். உம்முடன் இருந்து துணைபுரிந்திருப்பேன். காடவர்கள் என்னையுங் கட்டிக் கொண்டுபோயிருப்பார்கள். விரல் வெட்டுப்பட்ட உம்மை விடுவித்து விரல் வெட்டுப்படாத என்னை பலியிட்டிருப்பார்கள். அதனால் என் நன்மைக்கே சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது” என்றான். மன்னன் கேட்டுத் தெளிவு பெற்றான். ஆகவே உற்றநோய் நோன்று உயிருக்கு உறு கண் செய்யாது. உதவியே புரிந்து உயர்வு பெறுவோமாக.

இடும்பைக் கீடும்பை படுப்பர் இடும்பைக் கீடும்பை படா அதவர் — திருக்குறள்.

துன்பத்தைக் கண்டு அஞ்சாதே - துன்பத்தையடுத்து உன்னைப் பற்றிக் கொள்ளவிருப்பது இன்பமென்பதையுணர்.

ஆன்மாவின் ஈடேற்றத்தில்

ஆணவமலம்

பேராசிரியர்:

க. கணபதிப்பிள்ளை

சைவசித்தாந்தக் கொள்கையில் ஆணவ மலம் ஒரு தனியிடத்தை வகிக்கின்றது. ஆன்மாக்கள் பிறவி எடுப்பதற்குக் காரணம் ஆணவமலமே. ஒரு மயக்க நிலையில் ஆன்மா சுழல்கின்றது. மாறி மாறிப் பிறவிகள் எடுக்கின்றது. எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைக்கின்றது. திருவருளின் உதவியினால் ஆணவம் வலிகுன்ற ஆன்மா ஈடேற்றம் அடைகிறது. பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருட்களைப் பற்றியும் ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களைப் பற்றியும் விரித்து உணர்த்தும் தத்துவமாகிய சைவ சித்தாந்தத்தைப் பற்றி மேனாட்டறிஞராகிய போப்பையர் கூறியிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. “இது திராவிடர்களின் அறிவாற்றலின் விளைவு என்றும் இந்தியாவிலுள்ள எச்சமயத்திலும் விரிவானதும், செல்வாக்குப் பெற்றதும் மதிப்புவாய்ந்ததுமாகும்” என்றும் பாராட்டியுள்ளார். இத்தகைய சைவ சித்தாந்தக் கொள்கை தமிழில் தோன்ற உதவிய சூழ்நிலை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. வேதாந்தம் தத்துவ முறையாக நிறுவப்பட்டது பல்லவர்கால இறுதியிலும் சோழர்காலத்திலுமே. உபநிஷத்துக்களில் வேதாந்தக்கருத்துக்கள் காணப்பட்ட போதும் அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தித் தத்துவ முறையாக உலகுக்கு அளித்தவர்கள் மேற்படி காலங்களில் வாழ்ந்ததென்னிந்தியரே. இந்த வேதாந்த தத்துவ முறைகளை வகைப்படுத்துவதில் முதல் முயற்சி செய்தவர் ஆதி சங்கரர்.

இவரது கொள்கைகள் அத்துவிதம், ஏகான்மவாதம், மாயாவாதம் என்று பல பெயர்களால் அழைக்கப்படும். சங்கரரின் தத்துவத்தின்படி மாயை என்று ஒரு நிலையான பொருள் இல்லை. கடைசியில் எல்லாம் ஒரே சூனியம். இம் மாயாவாதத்தை மாணிக்கவாசகர் கண்டிக்கிறார். சங்கரரது தத்துவம் தமிழ்நாட்டுச் சைவசமய முறைக்குப் பொருந்தாதது என்பது இதிலிருந்து தெரிகின்றது. இதைத் தொடர்ந்து திவ்வியபிரபந்தங்களிலுள்ள பல கருத்துக்களையும் திரட்டி எடுத்து விசட்டாத்து விதம் என்ற தத்துவத்தை நிறுவினார் இராமானுசர். இதனைத் தொடர்ந்து மாதவர் துவிதம் என்ற தத்துவ முறையை நிறுவினார். இவரது கொள்கையின் படி ஆன்மாவும் கடவுளும் உள்ள பொருட்கள். மேலே கூறப்பட்டவர்களில் சங்கரரைத் தவிர மற்ற இருவரும் வைணவர் சைவத்திற்கு ஒரு நிலையான தத்துவ முறை எழவேண்டிய தேவை எழுந்தது. திருமுறைகளிலிருந்து கொள்கைகளைத் தேடித்திரட்டித் தொகுக்கும் பணியில் சைவர் இறங்கினர். அதன் பெறுபேறுகச் சைவசித்தாந்தம் என்ற கொள்கை தமிழ் நாட்டில் எழுந்தது. அதனை விளக்கப் பதினான்கு சைவ சித்தாந்த நூல்கள் தமிழில் எழுந்தன.

ஆணவமலம் என்றால் என்ன என்ற கேள்விக்கு விடையாக அருணந்திசிவாசாரியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தைக் கூறுவர். அருணந்தி

சிவாசாரியார் மெய்கண்டதேவரின் தந்தையாருக்கு ஆசிரியராக இருந்தவர். ஒரு முறை மெய்கண்டதேவர் வாழும் ஊருக்கு அருணந்தி சிவாசாரியார் வரநேர்ந்தது. அறிவிலும் ஆற்றலிலும் மிக்காராய்த் திகழ்ந்த பெரியாராகையால் எல்லாரும் சென்று எதிர் கொண்டு வரவேற்றனர். வரவேற்றவர் மத்தியில் மெய்கண்டாரைக் காணாததால் அருணந்திசிவாசாரியார் மனம் புழுங்கினார். சிறுவனாகிய மெய்கண்டார் தன்னை அவமதித்துவிட்டதாக எண்ணினார். ஆகவே, மெய்கண்டாரை, எவ்வாறாயினும் மடக்கவேண்டும் என்று துணிந்தார். அகங்காரமேலீட்டினால் அருணந்திசிவாசாரியாரே விரைந்து சென்று, மாணவர்களுக்கு ஆணவத்தைப் பற்றி விளக்கம் சொல்லிக்கொண்டிருந்த மெய்கண்டாரை நோக்கி, “ஆணவம் என்றால் என்ன?” என்று வினாவினார். இந்தச் சிறுவனுக்கு என்ன தெரியப்போகிறது என்பது அவரது எண்ணமாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் மெய்கண்டதேவர் வினா விற்கு விடையாக அருணந்தி சிவாசாரியாரையே சுட்டிக் காட்டினார். அருணந்தி சிவாசாரியார் திடுக்கிட்டார். தான் என்ன மனநிலையில் கேட்டேன் என்று தன் மனதை ஆராய்ந்தார். தன்னையே திரும்பி நோக்க மனம் தெளிவுபெற்றது. அவரது ஆணவமடங்கிற்று. சிறுவனாயினும் தன்னையுணரவைத்த தன்மையை நினைந்து உருகினார். மெய்கண்டாரையே குருவாக ஏற்று அவர் வேண்டுகோளின்படி சிவஞானபோதத்திற்கு வழி நூலாகச் சிவஞானசித்தியாரை அருளிச் செய்தார். இக்கதை ஆணவம் என்றால் என்ன என்பதைத் தெளிவாக விளக்குகிறதல்லவா?

சைவ சித்தாந்த நூல்களில் முதன்மையானது என்று போற்றப்பட்டுவரும் நூல் சிவஞான போதம். இதை அருளியவர் மெய்கண்டதேவர். திரு உந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார் ஆகிய இரு நூல்களும் சிவஞானபோதத்திற்கு முன்தோன்றிய சைவ சித்தாந்த நூல்களாயினும், பொருட்சிறப்பை நோக்குமிடத்து, சைவ சித்தாந்தத்திற்கு வடிவம் கொடுத்தது சிவஞான

போதமே. இதன்கண் கடவுள், உயிர், ஆணவமலம், மாயை, கன்மம், வீடுபேறு என்னும் ஆறின் இயல்புகளும் நன்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறினையும் பற்றித் தெளிவாக விளக்கும் முதநூல் என்ற சிறப்பையும், சிவஞான சித்தியார் சிவப்பிரகாசம் போன்ற ஏனைய சைவ சித்தாந்த நூல்களுக்கு வழிகாட்டி நின்ற பேற்றையும் உடையது இந்நூல்.

சைவ சித்தாந்த நூல்களில் பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருள் உண்மையை உணர்த்துகின்றன. உயிரும் உயிர்வாழ் உலகமும், இவ்விரண்டினுக்கும் அப்பாலுக்கப்பாலாய் நிற்கும் இறைவனும் உள்ள பொருட்கள் என்பது சைவ சித்தாந்தங்கண்ட உண்மை. ஆன்மா சத்தாகிய இறைவனையும் அசத்தாகிய சடப்பொருள்களையும் அறிகிறது. சடப்பொருள் ஒன்றையும் அறிய முடியாதது. இறைவன் முற்றும் உணர்ந்த பரம்பொருளாய்,

“ஆக்கி யெவையு மளித்தா சுடனடங்கப் போக்குமவன் போகாப் புகல்”

— திருவருட்பயன் 4

என நிற்கின்றான். ஆன்மா அவன் அருளாலே அவன் தான் வணங்கினால் தான் அவனை உணர முடியும். ஆன்மா சத்தாக நிற்கும் நிலையை,

“சதசத்தறிவதான்மாத்தான் சத்தும்
அசத்தும்ன்று
நித்தனாய்ச் சதசத்தாகிய நின்றிரும்
இரண்டின் பாலும்
ஒத்துடனுதித்து நிலலா துதியாது
நின்றிடாது

வைத்திடும் தோற்றம் நாற்றம்
மலரினின் வருதல் போலும்”

(சிவஞானசித்தியார்-250 சூத்.)

அருணந்திசிவாசாரியார் கூறுவதைக் காணலாம். பாசத்தால் பிணைப்புண்ட ஆன்மா பதியைச் சிக்கெனப் பிடிக்கும் நிலையில் சமயம் சிறந்து விளங்கும்.

சைவசித்தாந்த நெறியில் வீடு பேறடையாத ஆன்மாக்களை மூன்றுவகை

யாக வகுத்துள்ளார்கள். அப்பிரிவுகள் விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் எனப்படும். அது போல மலங்களும் மூவகைப்படும். ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களுள் விஞ்ஞானகலரிடம் ஆணவம் மட்டும்காணப்படும். பிரளயாகலரிடம் ஆணவம், கன்மம் ஆகிய இரண்டும் காணப்படச் சகலரிடம் மும்மலங்களும் காணப்படும். தனு, கரண, புவன, போகங்களிற் சிக்கி, உலகில் காணப்படும் ஆன்மாக்கள் யாவும் சகலரே. ஆணவமலம் மூவகை ஆன்மாக்களிடமும் காணப்படுகின்றது. இம் மலம் ஆன்மாவை விட்டு நீங்காதது. இதனால், இது 'மூலமலம்' எனப் பெயர் பெறுகின்றது. ஏனைய மலங்கள் அவ்வளவு நெருங்கிய தொடர்புடையனவல்ல. ஆன்மா, இறைவனையறிய முடியாதபடி மறைப்பது ஆணவமலமே. ஆன்மாவைப் பற்றிய ஆணவமலம் மாயை கன்மங்களின் தொடர்பால் சிறிது சிறிதாக வலி குன்றலாம். இவ்வாறு ஆணவ மலம் வலி குன்றும்போது, ஆன்மாவிடத்து அருளொளி தோன்றும். ஆணவ மல முனைப்பால் மதர்த்து நிற்கும் ஆன்மாவைப் பிடித்திருக்கும் பிணியை இறைவன் படிப்படியாகத் தீர்க்கிறான். தீவினை செய்தால், அத்தீவினையாகிய மலத்தினால், ஆன்மாவும் பெரும் துயரத்தை நீக்கும் வைத்திய முறையாக அதற்கேற்ற துன்பங்களைத் தந்து சிவன் அத்தீவினையாகிய மலத்தை நீக்குவன். இதனால், இறைவனுக்கு மருந்தில்லாமற் பிணிதீர்க்கும் வைத்தியநாதர் என்ற சிறப்புப் பெயர் அமைந்துள்ளது. ஆணவ மல முனைப்பால் உயிர் இயக்கமின்றிக் கிடக்கும் நிலையைத் தாமதகுணமென்றும், இறையருளால் ஆணவம் சிறிது வலிகுன்றி அருள் சிறிது மேலோங்கிக் கிடக்கும் நிலையை இராசதமென்றும், ஆணவம் வலி குன்றி அருள் மேலோங்கி நிற்கும் நிலையைச் சத்துவம் என்றும் கொள்வர்.

ஆணவமலம் வியாபகமாகவுள்ள சூக்கும சடப்பொருள். இதற்குத் தோற்றமோ முடிவோ இல்லை. இது அநாதிப்

பொருட்களில் ஒன்றாய் அமைந்துள்ளது. இது பொருளால் ஒன்றேயாயினும், அநேக ஆன்மாக்களின் அறிவை மயக்குகின்றது. ஆன்மாக்களின் அறிவு பல்வேறு விதமாயுள்ளது. ஆன்மாக்களின் அறிவை மறைக்கும் ஆணவத்தில் சத்தியம் பல்வேறு விதமாயுள்ளது. உதாரணமாக, இருள் ஒரு பொருள், ஆயினும், அது பலர் கண்களை மறைக்கும் தன்மையுடையது. அது போல ஆணவமும் பலர் அறிவினை மறைக்கும் தன்மையுடைய ஒரு பொருள் என்றே கூறவேண்டும். இருள் கண்ணின் ஒளியைத் தடுக்கின்றபோது, அதை ஒளியின்மை என்று கூறுது ஒரு பொருள் என்றே கூறுவர். அவ்வாறே ஆணவமும் உயிரின் அறிவைத் தடைசெய்து நிற்பதால் ஒரு பொருளாகக் கொள்ளப்படும்.

ஒருபொருளுங் காட்டா திருருவங்காட்டு
மிருபொருளுங் காட்டா தீது

-திருவருட்பயன் 23

இருள் மற்றப் பொருள்களைக் காட்டா தாயினும், தன்னுடைய உருவத்தைக் காட்டும். ஆணவமானது, பிற பொருள்களை மறைப்பது மல்லாமல் தன்னையும் மறைக்கின்றது. ஆதலால், இது இருளிலும் கொடியது. இருளாகிய ஆணவத்தோடு சேரும்போது இருளாகியும் ஒளியாகிய கடவுளின் திருவருளோடு சேரும் போது ஒளியாகவும் இருக்கும் தன்மையை உடையது ஆன்மா.

ஆணவ மலத்திலிருந்து தப்ப வழியுண்டா என்ற வினா எழக்கூடும். ஒரே இருள் பலர் கண்களை மறைத்தாலும், ஒவ்வொருவரும் தனித்தனி விளக்கினுதவியால் அவ்விருளின் சக்தியை ஒரு சிறிது கடத்தல் கூடும். அவ்வாறே, ஆணவமலம், ஒரே ஆணவமாகப் பல ஆன்மாக்களை மறைத்தாலும் ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உடலின் தன்மையினால் ஆணவத்தின் தன்மையை ஒரு சிறிது கடப்பர். இவ்வாறு கடப்பதற்காகவே ஆன்மாக்களுக்கு உடல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. திரோதானசக்தி ஆன்மாவை மலங்களில் அழுந்தப் பண்

ணும். இச் சத்தி மூலமாகவே ஆணவத் தாற் பீடிக்கப்பட்ட ஆன்மாவுக்கு இறைவன் அருள் புரியத்தொடங்குவன். ஆன்மாக்கள் நல்வினை தீவினை ஆகிய இரண்டையும் செய்கின்றன. நல்வினையின் பயன் இன்பமென்றும் தீவினையின் பயன் துன்பமென்றும் உயிர்கள் அனுபவத்தில் உணர்கின்றன. அநேகமாக, ஆன்மாக்கள் நல்வினையைச் செய்து இன்பம் அனுபவிக்க விழைகின்றன. தீவினை செய்தால் துன்பம் அனுபவிக்கவேண்டும் என்று ஆன்மாக்கள் கருதுவதால் தீவினைகளை விலக்குகின்றன. நல்வினையில் விருப்பும் தீவினையில் வெறுப்பும் ஏற்படும் வேளையில் நல்வினைகள் கூட, நிரந்தர இன்பத்தைத் தர வல்லமையற்றனவாகத் தோன்றுகின்றன. நல்வினை செய்வதால் வரும் இன்பம் சிற்றின்பமாய், நிலையற்றதாய் வருவதும் போவதும் போலத் தோன்றுவதால் துன்பத்திற்குக் காரணமாகின்றது. அனுபவித்த இன்பம் நீங்குவதே ஆன்மாவுக்குத் துன்பம் விளைக்கின்றது. ஆகவே, நிலையற்ற இன்பத்தையும் வெறுக்கிறது. அந்நிலையில் தீவினையும் நல்வினையும் தனாகளே. இரண்டும் ஒரு வகையில் ஒப்பானவை என்று ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றது. இருவினையும் பிறவிக்குக் கால், “எல்லாப் பிறப்புப் பிறந்தினைத்த” ஆன்மா “பிறவா நிலையை” அவாவுகின்றது. இந்நிலையே இருவினையொப்பு எனப்படும். இந்த இரு வினையொப்பு ஆன்மாவின் இன்ப துன்ப நுகர்ச்சியால் அதின் ஆணவம் வலி கெட உண்டாகும் நிலை.

ஆணவம் வலி கெடுதல் மலபரிபாகம் எனப்படும். இருள் குறையக் குறைய ஒளி ஏறிவருவது போல மலம் வலி கெடத் திருவருட் சத்தி ஆன்மாவிற்கு பதிந்து, சிவத்தோடு சேர்த்ததற்காக அதைச் செலுத்துகிறது. இவ்வாறு திருவருட் சத்தி ஆன்மாவிற்கு சேருதல் சத்திநிபாதம் எனப்படும். மலபரிபாகமும் சத்திநிபாதமும் ஒரே காலத்தில் உண்டாவன. இவ்விரண்டும் மூவகை ஆன்மாக்களுக்கும் உள்ளன. விஞ்ஞானகலர்க்குக் கன்மம் இல்லையாதலால், அவர்களுக்கு இருவினையொப்பில்லை.

மூலமலமாகிய ஆணவமலத்தைவிட மாயாகன்ம மலங்கள் வலுக்குறைந்தவை. சன்ம மானது பிறவி தோறும் தொடர்ந்து வரும். ஆன்மாக்களின் பிறப்புக்களை, இறப்புக்களை, பிறப்பு இறப்புகளிடையே வரும் சுக துக்கங்களை இன்ப துன்பங்களை நியதிப்படுத்துவது கன்மமே. சிவஞானபோதம் 2ம் சூத்திரத்தில் “இருவினையிற் போக்கு வரவு புரிய” என்று கூறப்படுவதால், கன்மத்தின் தன்மை புலனாகிறது. மாயாமலமும் கன்ம மலத்தைப் போல அநாதியான பொருள். இதற்குத் தோற்றமோ மறைவோ இல்லை. ஆனால், இதிலிருந்து தோன்றிய உலகத்திற்குத் தோற்றமும் மறைவும் உண்டு. உலகப்பொருட்கள் யாவும் ஓடுங்கும் போது இதனுள்ளேயே அவற்றின் சூக்கும ரூபத்தோடு ஓடுங்கும். மீண்டும் தோன்றும் போது தூல ரூபமாய் வெளிவரும்.

மும்மலங்களின் தன்மைகளைப் பற்றிக் கூறுமிடத்து, அருணந்தி சிவாசாரியார் இருபா இருபஃதின்

“கூறிய மூன்று மலத்தின் குணக்குறி வேறு கிளக்கின் லீகற்பங் கற்பங் குரோதம் மோகம் கொலைநூர் மதருகை விராயெண் குணனு மாவையென விளம்பினை அஞ்ஞானம் பொய் அயர்வே மோகம் பைசால சூனியம் மாச்சரியம் பயம் மாவேழ் குணனும் மாயைக் கருளினை இருத்தலும் கிடத்தலும் இருவினையியற்றலும் விடுத்தலும் பரநிந்தை மேலலென் றெடுத்த அறுவகைக் குணனும் கருமத் தருளினை” - என்று

கூறுகின்றார். மும் மலங்களில் ஆணவ மலத்தைப் பிரதிபந்தமென்றும், மாயாமலத்தைச் சம்பந்தமென்றும், கர்ம மலத்தை அனுபந்தமென்றும் கூறுவர். ஆணவ மலத்தால் பிணிப்புண்ட ஆன்மாவை, மாயா கன்ம மலங்கள் படிப்படியாக விடுவித்து, இறைவனிடம் சேர்க்கின்றன. இறைவனோடு சேர்ந்த ஆன்மா

வில், ஆணவம், வலி குன்றிக் காணப்படும். முத்தியை அடைந்த ஆன்மாவின் ஆணவம், திரும்பவும் வலுப்பெறமாட்டாது. அதனால், அவ்வான்மாவுக்கு மலத் தொடர்புகள் மறுமுறை ஏற்படா. முத்தியிலும் சாயுச்சிய பதவியாகிய பரமுத்தியடைந்த பின்பே, ஆன்மாவின் ஈடேற்றம் பூரணமாகிறது. சாயுச்சிய முத்தியில் இறைவனும் ஆன்மாவும் அத்துவித

நிலையை அடைகின்றனர். சைவ சித்தாந்தம் கூறும் அத்துவித நிலையில், ஆன்மாதனது தனித்தன்மையை முற்றாக இழந்து, சங்கரரது அத்துவித நிலையிற் போல, இறைவனையாகி விடுவதில்லை. பதியோடு கலந்து, பிரிவென்பதேயற்று, இடையரு இன்பம் துய்க்கும் நிலையே, ஆன்மா அடைய வேண்டிய இலட்சியம் என்று சைவ சித்தாந்தம் பகரும்.

Space donated by

AHMED COMPANY

Wholesale & Retail Dealers in Textiles

52, Sea Street, COLOMBO-11.

Dial: **79414**

Cable: **AHMEDCO**

For Your Forage Requirements

THE COLOMBO FORAGE STORES LTD.

131, Wolfendhal Street,

COLOMBO-13.

Phone: **3769 or 2620**

ச ம ய ம்

சி. கதிரவேலுப்பிள்ளை
பா. உ., கோப்பாய்

சமயம் என்பது மனிதன் உண்மையோடு கொள்கின்ற உறவாகும். இங்கே உண்மை என்பது நாம் சாதாரணமாக ஐம்புலங்களாலும் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியாலும் காணும் உலக உண்மையோடு விசேஷமாக அதற்கு மூலகாரணமாக இருக்கின்ற உண்மையாகும்.

இந்த உண்மையும் உறவும் தான் சமயத்தின் இலட்சியமும் சாதனையும். சகல சமயங்களும் உலக உண்மைக்கு மூலமாய் ஒரு உண்மை இருக்கிறதென்றும் அதனை அறிவதும் அடைவதும் சமய வாழ்க்கையின் அடிப்படை என்றும் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றன. ஆனால் அவை பற்றி இலக்கணமும் சாதனையும் வகுக்கும் பொழுது வேற்றுமைகளையும் எடுத்து வளர்க்கின்றன.

வேற்றுமைகளை சிலர் சமயத்தின் அடிப்படை என்று நினைத்து அவற்றை வளர்த்து ஒவ்வொரு மதத்திற்கும் மற்றவர்களைச் சேர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறார்கள். உலகின் சமயப் போட்டிக்கு இதுவே மூலகாரணம்.

இதற்கு மாறாக சமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவத்தை உணர்ந்தவர்கள், எல்லாச் சமயங்களும் ஒரே அடிப்படையில் இயங்குகின்றன என்பதை ஏற்றுச் சமரசத்தையும் சகல மத சம்மதத்தையும் வளர்க்கின்றார்கள்.

ஆத்மீகத் துறையில் முன்னேறும் பெரியார்கள் சமயத்தின் இந்த அடிப்படைத் தத்துவத்தை விளக்குவதால் பலமதத்

தைச்சேர்ந்தவர்களும் அவர்களை நாடி ஆத்மீக உண்மைகளை அறிவது நாம் இன்றும் காணக்கூடியதாயிருக்கின்றது.

பழங்காலந்தொட்டு பலநாடுகளில் வாழ்ந்த அநுபூதிமான்களும் சமய முதல்வர்களும் தாம் கண்ட உண்மையை, அதனோடு கொண்ட உறவை, அந்த இலட்சிய உறவுக்கு, உறவுக்கு ஏற்ற வழியையும் எடுத்தெடுத்து மக்களுக்குச் சொல்லி அவர்களுக்கும் வழி காட்டினார்கள். இவர்கள் எல்லோருடைய அடிப்படையான முயற்சி ஒன்று தான் என்பதை தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துச் சொல்வதே சைவத்தின் சிறப்பு. வேற்றுமைக்குள் ஒற்றுமை உண்டென்பதை உணர்த்துவதே சைவத்தின் மாண்பு.

இந்த அடிப்படையான சமயத் தத்துவம் உலகத்து மக்கள் எல்லோராலும் ஏற்கப்பட்டு சமய வாழ்வில் ஒத்துழைப்பும் ஒருமைப்பாடும் எய்தெப்படுங்காலம் தூரத்தில் இல்லை. எந்தெய்வம், உந்தெய்வம் என்றும் எனது மதம் மெய், உனது மதம் பொய் என்றும் போட்டியிடும் காலம் போய் விட்டது.

“ஆரொருவர் உள்சுவார் உள்ளத்துள்ளே அவ்வுருவாய் நின்சின்ற அருளும் தோன்றும்”
“வேறோர் சமயம் எரிவிற்ற சொன்னாரேனும் எம்பிரார்க்கு ஏற்றதாகும்”

என்ற வாக்குகள் உலகெங்கும் சமயத்தின் அடிப்படை ஒன்று என்பதை உணர்த்துகின்றன. சைவத்தின் இந்தச் சிறந்த உண்மைக்காட்சி உலகெங்கும் பரவி உண்மையான சமய வளர்ச்சி அகிலமும் உண்டாக உதவ வேண்டும்.

சைவ சமயம்

[வே. மயில்வாகனம்]

“The most ancient living faith in the world”

-Sir John Marshal

சமயம் என்னும் சொல் சமை என்னும் அடியையுடையது. உயிர்களைப்பக்கு வப்படுத்துவதே அச்சமையல். பக்குவமாகச் சமைக்கப்பட்ட உணவு உண்ண உவப்பை அளிக்கிறது. அதேபோலச் சமயமும் காமக்குரோதாதிகளைக்களைந்து உயிரைப்பக்குவமடையச் செய்து, வளம்படுத்தி நல் வழியில் உய்ப்பதற்கும். அச்சமயம் ஆற்றிவுபடைத்த மனிதனுக்கு, நிலையற்ற பொய்ப் பொருட்களின் மேலாக விளங்கும் மெய்ப்பொருளை அறிந்து, அதன் விஷயத்தில் பேருக்கத்தை எழுப்பி, அனுபவவாயிலாக, அம்மெய்ப்பொருளாகிய பரம் பொருளை அகத்தும் புறத்தும் தரிசித்து, நிலைபேரான இன்பத்தைப் பெற உதவும் ஆற்றல் படைத்த ஓர் அருட் சக்தி என்று சொல்லலாம்.

மக்கள் தம் வாழ்வில் நல்லனவற்றைக் கொள்ளவும் அல்லனவற்றைத் தள்ளவும் சமயம் உதவுகிறது. வாழ்க்கையில் தோன்றி மறையும் இன்பதுன்பங்களை அனுபவித்து, துன்பத்தைப்போக்கி, நிலைபேரான, என்றும் அழிவில்லாத, இன்பத்தைப்பெற்று இடையறாது அனுபவிக்க ஏற்ற வழி வகைகளை அறிவால் மிக்க ஆன்றோர் ஆராய்ந்தனர். அவ்வாராய்ச்சியின் பயனாக இன்பவாழ்வைத்தரும் வழியை, இன்பப்பொருளாம் இறைவன் மேல் வைத்து, இன்பத்தையடையும் வழி அவ்விறைவனை அடைவதே என்று அறியியிருக்கிறார்.

இறைவன் அல்லது கடவுள் ஒருவன் உண்டென்ற உணர்ச்சியே சமய ஆராய்ச்சியின் முதற்படியாகும். கடவுளைப்பற்றிய கொள்கைகளும், கடவுளை அடையும் வழிவகைகளும் பலவாக சமயங்களும் பலவாயின. காலத்துக்குக்காலம் உலகில் பல சமயங்கள் தோன்றி மறைந்தன. பல சமயங்கள் இப்பொழுதும் உள்ளன. அவற்றுள் சைவசமயம் மிகத் தொன்மையது. உயிர்ப்புடையது. ஒப்பற்றது. உள்ளத்தூய்மை பெறுவதற்காக அனுட்டிக்கப்படும் தெய்வத்தன்மை பொருந்தியது சைவசமயம். எனவே, சேக்கிழார் பெருமான்,

“செய்வினையும் செய்வானும், அதன்பயனும், சேர்ப்பானும்
மெய்வகையால் நான்காகும் விதித்தபொருள்
இவ்வியல்பு சைவநெறி அல்லவற்றுக்கில்லை”
என்று அறுதியிட்டு உரைத்தார்.

சைவ சமயம் கடவுளுக்கும், உயிருக்கும், உலகுக்கும் உள்ளதொடர்பை உணர்த்தி, உயிரானது அனுபவிக்கும் மறுபிறப்பு, நல்வினை தீவினை, அவற்றால் வினையும் வினைப்பயன் முதலாகிய உண்மைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு, சிறந்த அனுபவமூலம் ஆராய்ந்துகண்ட வாழ்க்கைமுறை, மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை வளம்படுத்த வேண்டின் வாழ்க்கைக்குகந்த கூறுகள் யாவும், ஒருங்கேயமையப் பெற்ற சமயச் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாழ்க்கை அகவாழ்க்கை புறவாழ்க்கையென இருவகைப்படும்.

“புறந்தூய்மை நீராலமையும் அகந்தூய்மை வாய்மையாற் காணப்படும்”

என்று வள்ளுவர் பெருமான் தூய்மையை வலியுறுத்துகின்றார். புறவாழ்க்கை உடலுக்காகவும், அகவாழ்க்கை உயிருக்காகவும் அமைந்துள்ளன. இவ்விருவாழ்க்கையும் எமக்கு வேண்டற்பாலன. அன்பு, அருள், ஆசாரம் முதலியனகொண்ட சமய நல்லொழுக்கமே வாழ்வின் மேம்பாட்டுக்கு அவசியம் வேண்டப்படும்.

சைவசமயம் சிவசம்பந்த உடையது. சிவன் என்ற செம்பொருளை வாக்கால் உரைக்கும் போது, அச்சொல் சிந்தைக்கும் செவிக்கும் இனிமைபயப்பது. தமிழன் எப்பொழுது பரம் பொருள் ஒன்று உண்டென்று உணர்ந்தானோ, அப்பொழுது அவன் வழிபடுவதற்கென அனுபவவாயிலாக உணர்ந்த சமயம் சைவ சமயம். அது உண்மையும், உயர்வும், செம்மையும், சிறப்பும், உடையது. அது கடவுள், உயிர், உலகு என்ற மூன்றையும் பற்றி விரிவாக எடுத்துக் கூறுவது. எல்லா மக்களும்படிப்படியாக ஈடேறும் பொருட்டு அவரவர் பக்குவத்துக்கும், அறிவுக்கும் ஏற்றபோதனைகளையும் சாதனைகளையும் கொண்டது. உலகில் உள்ள எல்லாச்சமய உண்மைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு, மேலும், அச்சமயங்களிற் கூறப்படாத பல சிறந்த உண்மைகளையும் கொண்டு, சமரச மனப்பான்மையோடு விளங்குவது.

“யாதொரு தெய்வங்கொண்டீர்
அத்தெய்வமாகி ஆங்கே
மாதொரு பாகனார் தாம் வருவர்” என்றும்

“எவ்வெவர் தம்மையேனும் யாவரே
எனினும் போற்றின்

அவ்வவர் இடமாக்கொண்டே

அவர்க்கருள் புரிவாய் போற்றி”

என்றும், எல்லோரும் வழிபடும் பலதெய்

வங்களையும் அணைத்துச் செல்லும் பெருந்தன்மையுடையது சைவ சமயம்.

பண்டுதொட்டு இன்று வரை பல ஞானிகளையும், சித்தர்களையும், சமயாசாரியர்களையும் தந்து வழிகாட்டியது சைவ சமயம். சிவலிங்க வழிபாடும், தென்முகத் தெய்வ வழிபாடும் ஒரு காலத்தில் உலகம் முழுவதும் பரவியிருந்தது. சைவ சமயத்தின் பெருமை அளப்பரியது. அதில் அழகுண்டு, மங்களமுண்டு, ஆன்மாவைப் பரவசப்படுத்தும் பக்திப்பாடல்களுண்டு, செவிக்கமுது ஊட்டும் இன்னைப்பண்களுண்டு. அழகொழுகவடிக் கப்பட்டு, கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் தெய்வத்திருவுருவங்களுண்டு, வேறு எந்தச் சமயங்களிலும் காணமுடியாத தத்துவ ஞானமும், அன்புநிலையும், கடவுட் கொள்கையும், மக்கள் ஈடேற்றமும் உண்டு.

இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த சைவ சமயத்தின் முடிந்த முடிபாக விளங்குவது சித்தாந்தசைவம். இதுவே எல்லாவற்றிலும் மேலான நெறி. இந்நெறி நிற்போர் மிகச் சிலரே யாவர். வேதாந்தம் என்ற மரத்தின் உச்சியிற் பழுத்த அருங்கனியின் சாரம் கொண்டதுவே சைவ சித்தாந்தம் என்று குமரகுருபரர் பாடிப் பரவச முற்றார்.

இங்ஙனம் பல விதத்திலும் சிறந்ததாக விளங்கும் சைவசமய நெறியைப் பின்பற்றி ஒழுகுவதுடன், அதன் அடிப்படையான கொள்கைகள், முன்போல உலகெலாம் பரவி மக்களுக்கு மெய்யுணர்வும், இன்பமும் பயக்குமாறு செய்தல் சைவ இளைஞர் தம் தலையாய கடனாகும்.

“எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாது வேறென்றறியேன் பராபரமே”

(தாயுமானவர்)

‘மேன்மை கொள் சைவ தீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்.’

தெய்வ வழிபாடு

(மு. வயிரவப்பிள்ளை)

தலைவர் கொழும்பு விவேகானந்த சபை

இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவர் ஒருவர் உண்டு, என்னுங் கொள்கை பல நாடுகளிலும் மக்கள் நல் அறிவுடையவர்களாய் வாழ்ந்த காலந் தொட்டு நிலவி வந்திருக்கின்றது. ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சொல்லப்படுகின்ற உலகப் பொருட்களெல்லாம் தோன்றி நின்று அழிதலையுடையன. தோன்றி நின்று அழிகின்ற பொருட்களெல்லாம் ஒருவனால் ஆக்கப்பட்டவையாய் இருப்பதைக் காண்கின்றோம். நாற்காலி ஒன்றை உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதைத் தச்சன் ஒருவன் செய்ததைக் காண்கிறோம். அது சில காலம் பாவிக்கப்பெற்றதும் கெட்டுப் போகின்றது. இங்ஙனமே எந்தப் பொருள் தோன்றி நின்று மறைகின்றதோ அதை ஆக்கியவன் ஒருவன் உண்டு என்று அறிந்து கொள்கிறோம். அண்டகோடிகள் எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கி அவை தங்குப் படிக்கு இச்சைவைத்து உயிர்க்குபிராயத்தழைக்கும் ஒருபரம் பொருள் உண்டென்று ஆன்றோர்கள் கண்டார்கள். அப்பரம்பொருளின் தன்மையை ஆராந்தார்கள். அது உருவம் உடையதென்றும் அருவமானதென்றும், அருவுருவமாயுள்ளதென்றும் மனம் வாக்குக் கெட்டாதென்றும் தம் தம் அநுபவ மூலம் அறிந்தார்கள். அதுதான் எல்லாவற்றையும் நின்று இயக்கும் சித்துப்பொருள் என்றும் அது எல்லாம் தானேயாயும், எல்லாவற்றிற்கும் புறம்பானதாயும் எல்லாவற்றிலும் கலந்திருப்பதாயும் கண்டனுபவித்தார்கள். உலகத்தில் தோன்றிய தத்துவஞானிகள் பலரும் தாம் அநுபவவாயிலாய் உணர்ந்து அறிந்தவற்றைத் “தாம்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்னும் உயர்ந்த

கருத்துடன் சொல்லி வைத்துள்ளனர். சிலர் தெய்வம் எனும் தத்துவத்தைப் பூரண உடன்பாட்டு முறையிலும் சிலர் எதிர்மறைமுகமாயும் போதித்தனர். அவர்கள் போதனை வழிச் சமயங்கள் பலவாயின. “விரிவிலா அறிவினார்களே வேறொரு சமயம் செய்தே எரிவினா சொன்னாரேனும் எம்பிராந்தேற்றதாகும்” எனுந்தேவாரத் திருவாக்கு இங்கு சிந்திக்கற்பாலது. மனித சமூகத்தின் அறிவு வளர்ச்சியின் ஏற்றத்தாழ்வுக்கும் சூழலுக்கும் தக்கவாறு சமயக் கருத்துகளும் அமைவதாயின. ஆதலால் தம் தம் சமயங்களில் வகுத்தபடி ஒழுகி நல்லறிவு பெற்று முன்னேறுவதே உகந்தது. சைவ சமயத்திற் பிறந்தோர் சிவபெருமானே முழு முதற்கடவுள் என வழிபடுவர். ஆயினும் அவர்கள் யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர் அத்தெய்வம் ஆகியாங்கே மாதொரு பாகனார் தாம் வருவர்” எனுங் கருத்துடையர். அதனால் எச்சமயத்தவர் வழிபடு கடவுளையும் முறைமையையும் இகழாமல் அவற்றை அன்போடு போற்றி நிற்பர். எங்கும் இறைவன் இருப்பினும் அவரை வழிபடுவதற்குச் சிறந்த இடம் திருக்கோயிலேயாகும். நாம் அவரை வணங்கி உய்வதற்காக அவர் கொண்டுள்ள அருளுருவங்களெல்லாம் விதிப்படி அங்கே அமைக்கப்பெற்று இருக்கின்றன. நாம் மெய்யன்புடன் கடவுளை வழிபட்டால் நமக்கு உண்மையுணர்வுண்டாகும். அதன் பயனாய், களவு, பொறாமை, கோபம், புலாலுண்ணல், கொலை, கள்ளுண்ணல், காமம் முதலிய தீக்குணங்கள் நீங்கப்பெற்று நல்லொழுக்கமுடையோராய் வாழ்ந்து பெறுதற்கரிய இம்மானிடப் பிறப்பின் பயனைப் பெற்றவர்களாகலாம்.

வள்ளுவர் கண்ட இறைவன்

சைவப் புலவர் வித்வான் வ. செல்லையா

அகில இலங்கை சைவப்புவலர் சங்கத் தலைவர்

தென்னாடுடைய சிவனை எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவனாகக் கண்டவர் நம்மவர். நாம் தமிழர். நமது சமயம் சைவம். சைவம் எல்லா மதங்களுக்கும் பொதுவானது. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற பரந்த கொள்கையுடையவர் வழியில் வந்தவர் வள்ளுவர். அவர் தந்த கடவுட் கொள்கையும் புதுமையானது.

வள்ளுவர் ஒரு தெய்வப் புலவர். தெய்வப்புலவருக்கு நாவுணரும். அவர் தம் நாவுணர்ந்த கருத்தை நமக்குத் தந்தவிதம் வயக்கத்தக்கது. அவர் தந்த கருத்துக்களை சர்வ சமயத்தவரும் ஒத்துக்கொள்கின்றனர். அவர் திருக்குறள் நூலிலே எடுத்தாண்ட ஷாற்களைத் தங்கள் கடவுளின் திருநாமமேயென்று போற்றுகின்றனர்.

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு” என்ற குறட்பாவே வள்ளுவரின் முதற் பாவாகும். “ஆதிபகவன்” என்றே கடவுளை அழைத்துக் காணுகின்றார். சைவ சித்தாந்தச் செந்நெறியில் நின்றோர்க்கு அவர்கள் கருத்திற்கு ஒப்ப முடிந்த தெய்வத்தைக் காட்டிக் கண்ட வள்ளுவர், மற்றையோர்க்கும் அவர் நெறிப்படுத்திக் காட்டும் வழியைச் சிந்திக்கவேண்டும்.

பகவனே, ஈசன், மாயோன், பங்கயன், சினனே, புத்தன் என்று நிகண்டு கூறுகின்றது. அவ்வச் சமயத்தவரின் கடவுள்ரை இவர் ஒரு பொதுச் சமயத்தில் கண்டார் என்றால் யார் கண்டார் இவர் பெற்றி.

“ஒருவர் தாம் பல பேருளர் காண்மினே” என்ற மூவர் தமிழ் வாக்கும் வள்ளுவன் கண்ட இறையுள் அடங்குமன்றே?

ஒவ்வொருவரும் என் தெய்வம் நின் தெய்வம் என்று வழக்கிடவும் வைத்து, அதனைக் கற்பனைக் கடந்த சோதியாக - வாலறிவனாகக் காண வள்ளுவர் ஒருவராற்றான் முடிந்தது.

உண்மையே தெய்வம், உயர்வே தெய்வம், சத்தியமே தெய்வம், சங்கரனே தெய்வம் என்றெல்லாங் கூறும் இக்காலத்தில், அறவாழி அந்தணனாக இறைவனைக் காணுகின்றார் வள்ளுவர். அவர் தம் கருத்து இருந்தபடியென்னே.

கல்லால மரநிழலிலே தெட்சணுமூர்த்த வடிவமாயிருந்து சனகர் முதலிய நால்வருக்கும் அறத்தின் பொருளை உணர்த்தி வைத்தவன் இறைவன். ஆதலின் அறக் கடவுளாயினன். அறமே உலக ஊற்று. அதன் வழியே உயிர் ஓட்டம். அறம் அடைத்தால் உலகமேயில்லை. அறமுரைத்தானும் ஒரு புலவன், முப்பாலின் திறமுரைத்தானும் ஒரு புலவன் என்று பொய்யா மொழி கூறுகின்றதன்றே! இதனை உணராத நாமும் புலவரென்றிருக்கலாமோ சிந்தியுங்கள்.

முடியா முதலை - பொன்னம் பலத் தெம் முழு முதலை உலக முதலாகக் காணுகின்றார் வள்ளுவர். வாழ்க்கைக்கு - வாணியத்துக்கு முதல் எத்தனை அவசியம் என்று சொல்லவேண்டியதில்லை; ஆன்மா ஈடேற்றத்துக்கும் அப்பரம்பொருளாகிய முதல்

அவசியம் என்று கண்டார் வள்ளுவர். அப் படி நாம் காணவல்லோமோ? அவர் தம் குறட்பாவைக் கண்ணாகக் கொண்டு காணின் முடியுமன்றோ? காணுங்கள், காணுங்கள் வள்ளுவர் கண்டு காட்டிய இறைவனை.

தனக்குவமை இல்லாதவகை இறைவனைக் காணுகின்றார் வள்ளுவர். மனக் கவலை அற்றவர்க்கு மாசற்ற இறைவனின் சொற்பம் வேறு எப்படித் தெரியும்? தனக்கு நிகரில்லாதவன், மேலொருவன் இல்லாதவன் என்ற நம்மதக் கருத்தை வலியுறுத்த இதுவொன்று அமையும்ன்றோ?

தன் வயத்ததைல், தூய உடம்பினதைல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், முற்றும் உணர்தல், இயற்கை உணர்வினதைல், பேரநுள் உடமை, முடிவில் ஆற்றல் உடமை, வரம்பில் இன்பமுடமை என்கின்ற எண்குணத்தகை இறைவனைக் கண்ட பெருமை வள்ளுவரையே சாரும்.

நீக்கமற நிறைந்துறையும் பரிபூரணத்துவத்தை, கடவுளாகக் கொண்ட வள்ளுவர்போல் உலகில் யார் இருக்கமுடியும்.

இவற்றுக்குள்ளும் நடமாடுந் தெய்வத்தை மன்னுயிர்களில் கண்டு, அதனை

வரம்பிகந்த மாபூதங்களின் வைப்பெங்கும் உள்ளும் புறம்பும் கண்ட நுண்மான் நுழைபுலம் வள்ளுவர் ஒருவருக்கேயுண்டு.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவனையும் வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைத்துப் பூசிக்கும் நிலைகண்டு நாம் மகிழவேண்டாமோ?

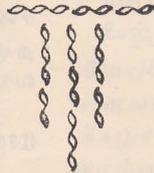
“யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர்
அத்தெய்வமாகியாங்கே
மாதொரு பாகனூர்தாம் வருவர்”

என்ற சித்தாந்தக் கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு வள்ளுவர் இறைவனைக் கண்டார் என்ற கருத்தும் ஒப்ப நோக்கத்தக்கது. முடிந்த முடிவையே ஏற்றுக்கொள்ளும் மாண்பு மகாநானிகளுக்கேயுண்டு. அவ்வழியில் நின்ற வள்ளுவரும் தம் கருத்தினை “எப்பால் நூலோர்க்குந் துணிபு” என்று கூறுமாற்றல் அறியலாம்.

நடைமுறை வாழ்க்கையில் இறையருள் கண்டு, நம் போன்றரின் ஆசங்கையைத் தீர்த்த வள்ளுவ தேவனாரை மனத்தகத்திருத்தி வழித்துவோமாக.

“அறவாழி அந்தணன் தாள்
சேந்தாக் கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது”

With the best compliments of

PETTAH PHARMACY

23, DAM STREET,

COLOMBO - 12.

புனிதவதியார் புகழ் பாடுவோம்

“ஈழவேந்தன்”

பேயும் பெண்ணும்:

“பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும்” என்பது எம்மவரிடையே வழங்கும் பழமொழி. இதன் பொருள் பெண்மையின் மென்மைக்கு நாம் அஞ்சி ஓடுங்கும்-நாம் வெறுத்து ஒதுக்கும் பேய் கூட இரங்கும் இயல்புடையதென்பதே. ஆனால் அந்தப் பேயே இரங்கும் பெண், பேய்வடிவம் தாங்கினால் நாம் அதைப்பார்க்க விரும்புவோமா என்பது ஒரு கேள்விதான். ஆனால் பேய்வடிவம் தாங்கிய ஒரு பெண்ணை அன்று மண்ணவரும் விண்ணவரும் வாழ்த்தி வழுத்தினர், இன்றும் எம்மவர் போற்றிப் புகழ்கின்றனர். ஏன் வருங்காலத்திலும் எவ்வழித்தோன்றல்கள் அப்பேய் வடிவுதாங்கிய பெண்ணை பெருமையோடு பேசி மகிழ்வது உறுதி. யார் இந்தப் பேய்வடிவம்தாங்கிய பெண் என்று வாசக நேயர்கள் கேட்கும் கேள்வி எம் காதில் கேட்கத்தான் செய்கின்றது.

பேய்வடிவு தாங்கிய பெண்யார்:

இந்தப் பேய் வடிவம் தாங்கிய பெண் வேறுயாருமில்லை. காரைக்கால் அம்மையாரென யாம் கனிவோடு அழைக்கும் தனதத்தன் தந்த தவச்செல்வி புனிதவதியார் தான். சோழநாடு சோறுடைத் தென்பர். அதுசோற்றோடு சொல் ஏர் உழவர் பலரையும் தமிழகத்திற்கு தந்துள்ளது. அந்தச் சோழமண்டலம் தந்த

பொற்புடைச் செல்விதான் யாம் போற்றிப் புகழும் புனிதவதியார்.

சிவனடியார் போற்றும் சிந்தையினர்:

தனதத்தன் தான் பெற்ற இத்தவச் செல்வத்தை நாகபட்டணத்தில் நலம் பலபெற்று விளங்கிய நீதிபதியின் மகன் பரமதத்தனுக்கு மணம் செய்துவைத்தார். புனிதவதியாரும் தன் மணவாளர் உள்ளம் பூரிக்க இல்லறத்தை நல்லறமாக எல்லவரும் ஏற்றிப்போற்ற சீரோடு சிறப்போடு நடாத்தினர். புனிதவதியாரின் சிந்தை சிவன் பால் அமைந்ததினால் சிவனடியார்க்கு விருந்தோம்புவதில் அவர் சிந்தை நிறைவெய்தியது. ஒரு நாள் தன் கணவன் வீட்டிற்கு அனுப்பிவைத்த மாங்கனிகள் இரண்டில் ஒன்றை பசியினால் களைத்துவந்த சிவனடியார்க்கு தான் சமைத்த சோற்றோடு சேர்த்துக்கொடுத்தனர். சிவனடியாரும் உள்ளறிவோடு வாழ்த்தி விடைபெற்றனர்.

மாங்கனி செய்த மனமாற்றம்:

பின்பு நண்பகல் உணவு அருந்த இல்லம் வந்த கணவன் உணவருந்திய பின் தான் அனுப்பிய மாங்கனியை வெட்டித் தரும்படி வேண்டினான். புனிதவதியாரும் மாங்கனியைப் படைத்தார். மாங்கனியின் சுவையில் மூழ்கிய பரமதத்தன் மற்றையதை மனைவி அருந்தட்டுமே என்று என்னுது மற்ற மாங்கனியையும் கொண்டு

வரும்படி வேண்டினான். முதலில் செய்வ தறியாது திகைத்தார் புனிதவதியார். பின்பு இறையருளை இறைஞ்சி ஒரு மாங்கனியைப் பெற்றார். பின்னையது முன்னையதிலும் பார்க்க சுவைமிக்கதாய் இருந்தமை உணர்ந்த பரமதத்தன் காரணம் யாதெனக் கேட்டான். புனிதவதியார் நடந்ததை முதலில் கூறத் தயங்கினாலும் தன் வாழ்க்கைத் துணைவனுக்கு வாய்மையே பேசவேண்டும் என்று கருதி நடந்ததை நடந்தவாறு எடுத்து நவீனரூர். புனிதவதியார் புகன்றது உண்மைதானா என்பதை சோதித்துணர விரும்பிய பரமதத்தன் இன்னுமொரு மாங்கனி கொண்டு வர எனப் பணித்தான். வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈந்திடும் இறைவன் புனிதவதியாரின் வேண்டுகளையும் நிறைவேற்றினார். தன் மனைவி வெறும் மானிடப் பெண் அல்ல அவள் ஒரு தெய்வப் பெண் என்பதை ஐயமற உணர்ந்த பரமதத்தன் புனிதவதியாரைவிட்டு விலகி பாண்டி நாடு சென்று அங்கொரு பெண்ணை மணந்து தனக்குப் பிறந்த பெண் குழந்தைக்கு தன் முன்னைய மனைவியின் நினைவாக புனிதவதியார் எனப் பேரிட்டுவாழ்ந்தான். காதலனைப் பிரிந்து கண்ணீர் வடித்த புனிதவதியார் கணவன் வாழும் இடம் அறிந்து அங்கு சென்றபோது பரமதத்தன் தன் மனைவியோடும் மகளோடும் வந்து புனிதவதியாரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினான். கணவனுக்காகவே இவ்வழகிய உடலைத்தாங்கினேன். என்னை அவர் மனைவியாக ஏற்காதநிலையில் எனக்கேன் இவ்வுடல் என்று எண்ணிய புனிதவதியார் தன் உடலை விடுத்து பேய்வடிவம் தரும்படி பேராயிரமுடைய பெம்மானை வேண்டினார். பின்பு தலைசிறந்த சிவனடியாராக விளங்கி பல தலங்களை வழிபட்டு அற்புதத்திருவந்தாதி, திருஇரட்டைமணிமலை மூத்ததிருப்பதிகங்கள் முதலிய உள்ளம் உருக்கும் பாடல்களைப்பாடி இறுதியில் இறையோடு இரண்டறக் கலந்தார் என்பது இவரின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்.

மாதொருபாகனின் திருவிளையாடல்:

இவ்வரலாற்றில் யாம் கவனிக்கவேண்

டிய சில முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் உண்டு. புனிதவதியாரின் வரலாற்றில் மாங்கனி முக்கிய இடம் பெறுகிறது. மாங்கனி மீது பரமதத்தனுக்கு இருந்த பேராசை தான் அனுப்பிய இரு மாங்கனிகளில் ஒன்றையாவது மனைவிக்கு கொடுக்கவிரும்பாது இரண்டையும் உண்ணவேண்டும் என்று எண்ணச் செய்தது. இந்தப் பேராசை தன் மனைவியின் பக்தியின் பாங்கினை பரிசோதிக்கும் நிலைக்கு இழுக்கப்பட்டு தன் இல்லக்கிழத்தியின் இறை உணர்வை உணர்ந்து வியப்படைகிறான். இப் பெண்டெய்வத்தை தான் மனைவியாக வைத்திருக்க தகுதியற்றவன் என்பதை உணர்ந்த பரமதத்தன் புனிதவதியாரை விட்டுப் பிரிவதோடு தொடங்கி இறுதியில் அன்னவரின் திருவடிகளை வணங்கும் நிலையில் முடிவடைகிறது. ஒரு மாங்கனியின் ஊடாக இம்மாதரசியின் மாண்பை மாநிலத்திற்கு மாதொருபாகன் உணர்த்தியுள்ளான் என்று கருதுவதா அல்லது பரமதத்தன் மாங்கனியில் கொண்ட பேராசை இப் பேரணங்கின் பெருமையை யாம் உணரச் செய்ததா என்பது சிக்கல் நிறைந்த கேள்விதான். எனினும் எம்மவர் அறிவு கொண்டு விளக்கமுடியாத சில நிகழ்ச்சிகள் உலகில் நடைபெறுவதும் அவை பெரும் பேருண்மையை உணர்த்த நிற்பதையும் யாம் மறக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது. நிற்க!

தலைவன் தலைவிக்கு தலைதாழ்த்துகிறான்:

தமிழர் வரலாற்றில் கட்டிய மனைவியை வெளி உலகம் அறியும் முறையில் கணவன் காலில் விழுந்து வணங்கும் நிகழ்ச்சி காரைக்கால் அம்மையார் வரலாற்றை விடுத்து வேறு வரலாற்றில் உண்டோ எனின் இல்லை என்றே இயம்ப வேண்டும். தான் தொழுது எழவேண்டிய கணவன் தன்னையே தொழும்போது தனக்கு ஏன் இவ்வுடல் என்று கருதிய புனிதவதியார் “ஈங்கிவன் குறித்த கொள்கை இது இனி இவனுக்காகத் தாங்கிய வனப்பு நின்ற தசைப்பொதிகழித் திங்குள் பால் ஆங்கு நின் தாள்கள் போற்றும் பேய்

வடி வடியேனுக்குப் பாங்குறவேண்டும்'' என்று பரமர் தான் பரவிநின்றார். பேய் உருவின் பெருமை.

அப்பொழுது மன்றுள் ஆடுவார் அருளினால் ஊனடைவனப்பை எல்லாம் உதறி ஏற்புட்பேயாக வானமும் மண்ணும் எல்லாம் வணங்கு பேய்வடிவமாடார். பேய்வடிவம் தாங்கிய ஒரு பெண்ணை மண்ணும் விண்ணும் வணங்கிய நிகழ்ச்சி காரைக்கால் அம்மையாரின் வரலாற்றை தவிர்ந்து ஏனையவரலாற்றில் காணமுடியாது. அது மட்டுமல்ல தன்னைப் பேயெனக் கூறுவதில் காரைக்கால் அம்மையார் அடைந்த பேரின்பம் எல்லையற்றது. இதோ அவர் செப்பிய சில சொந்தொடர்களை நோக்குக. “காடு மலிந்த கனல்வாய் எயிற்றுக் காரைக்காற்பேய்” “செடிதலைக் காரைக்காற்பேய்” ஆதலால் நாமும் பேராயிரமுடைய பெம்மானின் பேரருளை வேண்டி நின்ற காரைக்காற் பேயின் பெருமை பேசுவது தவறல்லவே.

அம்மையே! அப்பா!

இவ்விதம் ஆண்டவன் அருளில் மூழ்கிய புனிதவதியார் என்ற காரைக்காற் பேய் படரொளிக்கைலை வெற்பினில் பாங்குடன் வீற்றிருக்கும் பரம் பொருளை வேண்டி காலினால் நடத்தல் தவறென நினைத்து தலையினால் நடந்து சென்ற இத்தவக்கொழுந்தை “அம்மையே” யென எம்மை ஆள்பவன் அழைக்க “அப்பா” என்று எம் அம்மை அவனை அழைத்து

அன்னவன் தான் பணிந்த காட்சி கண் கொள்ளாத காட்சியாரும்.

புனிதவதியார் புகட்டும் பேருண்மை:

புனிதவதியார் மட்டுமல்ல உலகில் நம் முன் எத்தனையோ பேர் இறையருளை இறைஞ்சி நிற்கிறோம். வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈந்திடும் இறைவன் யாம் வேண்டுவதை ஈவது உறுதி. ஆனால் நம் முன் எத்தனை பேர் வேண்டத்தக்கது யாதென உணர்ந்து வேண்டுகிறோம். பற்றற்றான் பற்றினை வேண்டி நிற்கும் யாம் உலகின் நிலையற்ற பற்றுக்களுக்கெல்லாம் அடிமையாகி பந்தபாசங்களில் மூழ்கியுள்ளோம். ஆனால் பேய் உருதாங்கிய இப்பெருமாட்டி- இப்புனிதவதியார் என்ற செந்தமிழ்ப் பேரணங்கு இறைவனை வேண்டி நிற்பதுதான் என்ன? “இறைவாத இன்ப அன்பு” அல்லவா. பின்பும் அவர் வேண்டி நிற்பது என்ன “பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறபுண்டேல் உன்னை என்றும் மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டுநான் மகிழ்ந்து பாடி அறவா! நீ ஆடும்போது உன் அடியின் கீழ் இருக்க” என்று இறைஞ்சுகிறார். யாமும் இறை உணர்வை ஊட்டும் இன்பத்தமிழ் மழைபொழிந்த இப்புனிதவதியார் வழி நின்று நிலையற்ற இன்பங்களை யெல்லாம் நிலையானதென எண்ணி எம்மையே ஏமாற்றாது நிலையான இன்பம் நல்கும் நிமலன் அடியை வழுவாது வழுத்தி வாணுறையும் தெய்வத்துள் ஒருவராக விளங்க வழிகாண்போமாக.

WITH THE BEST COMPLIMENTS OF

SANTHOSA NADAR LTD.,

83 & 85, Prince Street,

COLOMBO - 11.

தாயினும் நல்ல தலைவர்

நா. முத்தையா

தாய் என்றதுமே உள்ளத்திலே எம்மையும் அறிபாமல் ஓர் அன்பும் மரியாதையும் தோன்றுகின்றது. உலகிலுள்ள ஜீவர்களை யெல்லாம் பரிபாலிக்கும் ஈசன் இயற்கைத் தாயாகி நின்றே அவைகளைப் பாதுகாக்கின்றான் எந்தவோர் ஜீவனும் தாய்மையின் கருணையில்லாது உலகத்திலே வாழ்வதில்லை. குழந்தை பிறந்தவுடன் “ஆ, ஆ” என்று வாயைத் திறந்து அழுகிறது. பின்னர் அதே ஒலி வாயை மூடும் போது “ம், ம், ம்” என்றாகிறது மறுபடியும் வாயைத் திறந்து அழும் போது ‘மா, ஆ, ஆ’ என்று ஒலிக்கிறது. மூன்று ஒலியும் சேர்ந்து உடனே ஆம், மா, என்றே ஒலிக்கிறது. குழந்தை பிறந்து சில தினங்களுக்கெல்லாம் முதன் முதல் உச்சரிக்கும் சொல் அம்மா என்பதே. இச்சொல்லை எல்லாக் குழந்தைகளும் முதன் முதல் உச்சரிக்கும் இரகசியம் இதுவேயாகும். இயற்கையே இவர்களுக்கெல்லாம் தாய்மையை உணர்த்தித் தாய்மையைப் பேசவும் வைக்கிறது.

உலக வாழ்வில் பல வித தாய்மாரைப் பார்க்கின்றோம். சமையல் அறையில் தாய் தனது வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்றாள். குழந்தை பசியினால் அழுது கொண்டிருக்கிறது. உனக்கு எந்த நேரமும் அழுகை தானா என்று குழந்தையின் முதுகில் இரண்டு குத்துக் குத்திப் பின்பு பால் கொடுக்கின்றாள். தாய்மையில், இது ஒருவகை. இன்னொரு தாய் அழுது கொண்டுவரும் குழந்தைக்கு இரண்டு வசவு வைக்கின்றாள். அங்ஙனம் வசமாரி பொழிந்த பின் குழந்தையை

அணைத்துப் பாலாட்டுகின்றாள். இது தாய்மையின் இரண்டாவது வகை, இன்னொரு தாய் அழுகைச் சத்தங்கேட்ட உடன் ஓடோடியுஞ் சென்று குழந்தையை வாரி எடுத்துப் பாலாட்டுகின்றாள். இது தாய்மையின் மூன்றாவது வகை. இன்னொரு தாய் நேரத்தைப் பார்க்கின்றாள் மணி “12” ஆகிறது. பால் குடிக்காமல் நெடு நேரந் தூங்குகின்றானே என்று மெல்லச் சென்று அவனை வருடுகின்றாள். அவன் விழித்ததும் விளையாட்டுக் காட்டிச் சிரிக்க வைத்துப் பால் ஊட்டுகின்றாள். இந்த நாலாவது வகைத் தாயைத் தான் மணி வாசகப் பெருந்தகை. ‘பால் நினைந்தாட்டும் தாய்’ என்கின்றார்.

இப்படிப்பட்ட தாயினும் நல்லவர் யாராவது இருக்கின்றார்களா? என்றொரு கேள்வி எழுபின்றது. அதற்குச் சம்பந்தப் பெருமான் விடை தருகின்றார்.

‘தாயினும் நல்ல தலைவரென்றடியார் தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்’.

நான் சொல்லவில்லை. அடியவர்கள் சொல்கின்றார்கள் - என்கின்றார். ஒருவரை இன்னொருவர் புகழ்ந்துரைக்கும் போது தனிப்பட்ட முறையில் அவர் ஏதோ நன்மையடைகின்றார் என உலகம் நினைக்கின்றது. எல்லோரும் ஒன்றுபட்ட மனத்தோடு புகழும்போது அவரிடம் உண்மையான உத்தம குணங்கள் உண்டு என ஒப்புக்கொள்ளுகின்றது. பலர் போற்றக் கேட்டு ஒருவரிடம் நாம் நன்மதிப்பு வைக்கின்றோம். அதே போல் பலர் தூற்றக் கேட்டும் அவர்மேல் தப்பிப்பிராயம்

வைக்கின்றோம். இது உலகோர் இயல்பு. உலகில் உயர்ந்தவர் யார்? இறைவனானது அடியார்கள். “உலகமென்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே” என்பது பண்பட்டவர்க்கு. உயர்ந்தவராகிய இறைவனானது அடியார்கள் இறைவனானதை தாயினும் நல்ல தலைவர் என்று அனுபவத்தில் கண்டார்கள் அவின்பத்தை உள்ளூர் அனுபவித்தார்கள். யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்று மற்றையோரும் அனுபவித்தற்காக இறைவனானது திருவடிகளைப் போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள். சுந்தரர் இதற்கு வழி காட்டுகின்றார். “பொய்மையானரைப் பாடாதே எந்தை புகலூர் பாடுமின் அங்ஙனம் பாடினால் இம்மையே தருள் சோறுங் கூறையும் ஏத்தலாம் இடர்கெடலுமாம்” என்கின்றார்.

இதுவரை தாயினும் நல்ல தலைவன் என்று அடியார்கள் போற்றி இசைப்பதற்கு ஏதாவது அத்தாட்சி உண்டா? அத்தாட்சிகள் நிறைய நிறைய உண்டு. பாண்டி நாட்டில் மதுரைக்குப் பக்கத்தே உள்ள காட்டில் வேட்டையின் போது கொல்லப் பெற்ற பன்றியின் குட்டிகளுக்குத் தாயாகி வந்து பால் கொடுத்தார். திருவானைக்காவிலுள்ள செட்டிச்சி அம்மையின் மகளுக்குத் தாயாகி வந்து உதவி செய்து தாயுமான சுவாமி என்ற பெயரைப்பெற்றார். “தாயுமலைத் தந்தையிலைத் தமியேனைப் பேயினுடன் நின்றாலும் பிரித்தறிய ஒண்ணது” என்று உள்ளம் உருகி முறையிட்ட செம்மனச் செல்வியாருக்காகக் கூலியாளராய் வந்து உதவி செய்தார். இத்திருவிளையாடல்கள் எதனைக் காட்டுகின்றன தாயினும் நல்ல தலைவன் என்பதைக் காட்டுகின்றன.

அடியார்கள் போற்றி இசைக்கும் தலைவர் எங்கே உள்ளார்? அவரை நாம் ஒரு போதும் கண்டதில்லையே! அவர் அடியார்களது வாயிலே நாம் ரூபமாகவும் மனத்திலே தியான ரூபமாகவும் உலகம் முழுவதிலுமுள்ள பொருட்களில் எல்லாம் உள்ளும் புறமும் நிறைந்தவராகவும்

காணப்படுகின்றார். காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓதுவார் தமது உரையில் நீங்கா இறைவன். உயிரா வண்ணம் இருந்து உள்ளக்கிளியின் உருவெழுதி இறைவரை இடை விடாது எண்ணெய்த் தாரைபோல் நினைக்கும் தியானமனத்தைப் பொருந்திய இறைவன். நாம் வாயினூற் கூற மறந்தபோதும் மனத்தினால் நினைக்க மறந்தபோதும் எம்மைப் பொருந்தி நிற்கின்றான். குழந்தை தாயை மறக்கலாம் தாய் குழந்தையை மறப்பதில்லை. கொடிய குழந்தையை ஒரோர் நேரங்களில் தாயும் வெறுப்பதுண்டு. சிறப்பின் பாலால் தாயும் மனத்திரியும். இறைவனே எப்பிழை செய்யினும் எம்மை வெறுப்பதில்லை. எம்மை விட்டு நீங்குவது மில்லை. பஜனையினாலும் நாம் ஜெபத்தினாலும் இறைவனோடு தொடர்பு கொள்ளாதவர்க்கு தியானத்தால் அவனது திருக்காட்சியை உலகமெல்லாம் பாராதவர்களுக்கும் பலபல திருவடிவங்களிலே நின்று தம்மைக் காட்டுகின்றார். இதனாலேதான் இறைவன் தாயினும் நல்ல தலைவன் என்று போற்றப்படுகின்றான்.

“வாயினும் மனத்தும் மருவி நின்றகலா மாண்பினர் காண் பலவேடர்”

ஆதலினால் தாயினும் நல்ல தலைவர் என்று அடியார் போற்றிசைப்பார்கள்.

இந்த இறைவர் ஜீவர்களைப் பொருந்தி நிற்பதால் யாது பயன் என்றெருரு கேள்வி எழும்புகின்றது சாதாரண உலக வழக்கிலே ஒருவன் இன்னொருவனைச் சார்ந்து நின்றல் தன்னுடைய சுயநலங் கருதியே என்று சொல்லப்படுகின்றது. பிறருடைய நலங்கருதி அவர்களைச் சார்வோரை விரல்மடித்து எண்ணி விடலாம், ஒரு பரமஹம்சாதேவர் தான் விவேகானந்தருடைய நன்மை கருதி அவருடைய வீட்டிற்கு அடிக்கடி சென்றார். பரமசிவனார் மணிவாசகருடைய நன்மை கருதி அவரை வலிந்து ஆட்கொண்டார். குழந்தையின் நோயை மாற்றுவதற்காகத் தாய் குழந்தையை எந்தநேரமும் விட்டுப்பிரிவதில்லை. கசப்பான மருந்துகளைக்கூட

குழந்தைக்காகத் தானே குடித்து விடுவான்.

நாமோ பிறவி நோயால் வருந்துகின்றோம், எமது பிறவி நோயை நீக்குவதற்காக எம்மை விட்டு நீங்காது உடனே உறைகின்றான். பிறவி நோய்க்கு இடமான இந்த உடம்போ வினையினால் வந்தது. அதுவே வினைக்கும் வினாவாவது. இக்கரும வினைப்பிணியை நீக்கினால்தான் பிறவி நோய் அனும் உண்மையான சேவகன் எசுமான் மேல் விசுவாசங்கொண்டு எல்லாப் பாரத்தையும் எசுமான்மேல் ஏற்றி விட்டு உண்மைக்கு உழைக்கின்றான். சேவகனுக்கு துன்பம் நேரும் போது எசுமானே முன்வந்து துன்பம் முழுவதையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றான்.

நோயிலும் பிணியிலும் தொழிலர்பால் நீக்கி பிறவி “நோயையும் கரும வினைப் பிணியையும் தமது அடிமைத் தொழிலையுடையவர்களிடத்து நீக்கி” என்பது பொருள் எமது பிறவி நோயும் கரும வினைப் பிணியும் இன்றுவரை ஏன் நீங்கவில்லை.? நாம் எம்மைப் பூரணமாக இறைவனாரிடம் ஒப்புக்கொடுத்தோமில்லை. பேச்சளவில் வானளாவப் பேசுகின்றோம். செய்கையில் ஒன்றுமில்லை சொல்லுவதையும் உணர்ந்து சொல்லுகின்றோமில்லை, சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரம். ஏன் பொருளுணர்ந்து சொல்லவேண்டும் எனில் இறைவர் வேதநூலில் நுழைந்திருப்பவர்.

நுழை தரு நூலினர்

வேதங்கள் ஐயா என ஒங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியன்,

இப்படிப்பட்ட இலட்சணங்கள் எல்லாம் பொருந்தியதாயினும் நல்ல தலை

வன் எங்கே குடிகொண்டிருக்கின்றார்? திருக்கோணமாமலையில் அமர்ந்துள்ளார். திருக்கோணமாமலை இலங்கையிலுள்ளது. அங்கு இறைவனார் கோணஸ்வரர் என்ற பெயரோடு அமர்ந்துள்ளார். கோணமாமலையில் பெரியதோர் கோயில் அதனை அடுத்துச் சூனை இவற்றை யெல்லாம் சூழக்கடல். இத்தகைய கோணமாமலையில் அமர்ந்துள்ளார். தாயினும் நல்ல தலைவன் அவரைச் சம்பந்தப் பெருமான் போற்றியவகையே போற்றுங்கள்.

“தாயினும் நல்ல தலைவரென்றடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினும் மனத்து மருவி நின்றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பிணியிலும் தொழிலர் பால்நீக்கி
நுழை தரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலும் சூனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமாமலை யமர்ந்தாரே”

பொருள்:—

எம்பெருமான் எல்லா உயிர்களுக்கும் தாயைக் காட்டிலும் நன்மை செய்யக் கூடிய தலைவரும் ஆவார் என்று கருதி அடியவராகித் தம் திருவடிகளைப் புகழும் தொண்டர்களின் வாக்கிலும் மனத்திலும் சென்று நிலைத்து அங்கு நின்றும் நீங்காத பெரும் குணமுடையவரும் உலகத்தார் காணத்தக்க பல திருவடிகளை யுடையவரும் பிறவி நோய்க்கு இடமாகிய உடம்பையும் அவ்வுடம்புக்குக் காரணமாகிய கருமத்தொடர்பையும் நமது அடிமைத் தொழிலையுடையவர்களிடத்தினின்றும் நீக்கி வேத நூலில் நுழைந்திருப்பவரும் யார் எனில் இப்பூமியிலே திருக்கோயிலும் இதனை அடுத்த சூனையும் கடலால் சூழப்பெற்ற திருக்கோணமலையில் அமர்ந்துள்ள எம்பெருமானார் - ஆவர்.

அன்னை சிவசக்தி

அன்னை சிவசக்திதனை - கிளியே
அன்புடனே பணி பவர்க்கு
முன்னை செய் பாவமெல்லாம்
மாயமாய் மறையுமடி.

சக்தியை நினைந்ததும் — கிளியே
சஞ்சலங்கள் மறைந்திடுமே
பக்தியும் பிறந்து விடில்
பேராசையும் பறக்கு மடி.

சக்தியின் திருவடியில் - கிளியே
சரண் அடைந்து விட்டால்
முத்தியுடன் சித்தியும் கிடைக்குமே
மண்ணுலகப் பிறவியும் முடியுமடி.

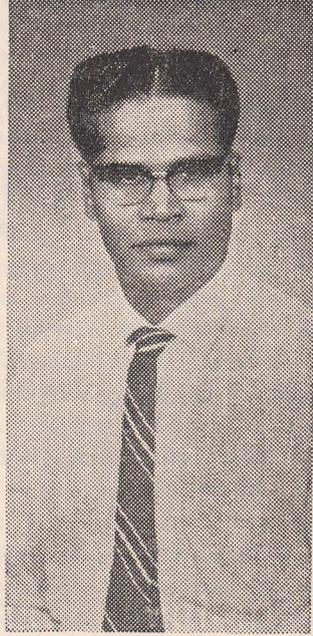
எத்தனையோ துன்பங்கள் - கிளியே
எம்மை வந்த டைந்திடினும்
சிவசக்தியைத் துதி செய்தால்
சமயத்திலருள் வாடெடி.

“இந்து”

வாழ்த்துரை

திரு. ச. குலசேகரம் அவர்கள்

உயர்திரு குலசேகரம் அவர்கள் எமது கல்லூரியில் சங்கீதப் போதகாசிரியராகக் கடந்த பல ஆண்டுகளாகப் பணிபுரிந்துள்ளார். இவர் தமது சங்கீத ஞானத்தை எமக்குப் புகட்டி இறைவனை இனிய சந்தங்களில் அமைந்த தோத்திரப் பாடல்களால் துதிக்கும் ஆர்வத்தை எமக்களித்தார். எமது மன்றங்களில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளைத் தரமாக அமைய வழிகாட்டியதுடன், அவரின் பக்திப் பாடல்கள் மன்றத்தின் வருடாந்த விழாக்களைச் சிறப்பித்ததை நாம் என்றும் மறக்கமுடியாது. எமது துரதிஷ்டவசமாக திரு. குலசேகரம் அவர்களை வேறொரு கல்லூரிக்கு இடமாற்றம் செய்துள்ளனர். எனினும் அன்றாச் செய்த எண்ணற்ற அரிய தொண்டுகளுக்கு எமது மன்றத்தின் சார்பாக உளங்கனிந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம். மேலும் அவர் எதிர்காலத்தில் சீரும் சிறப்பும் பெற்று வாழச் சங்கம் தனது வாழ்த்துகளை அளிக்கின்றது.

பிறவிக் கடல்

சங்கீத பூஷணம்

ச. குலசேகரம்

இறைவனுடைய திருவடிகளைப் பற்றுவர்கள் பிறவியாகிய பெருங்கடலை நீந்துதல் அரிது. அத்தனை ஆபத்துக்கள் நிறைந்த கடல். அது உலகவாழ்க்கைக் கடலிடை வீழ்ந்து கிடக்கும் உயிர்கள் கரைசேர வேண்டும். அந்தக்கரை முத்திக்கரை. இதை அடைவது மிக அரிது. அந்த மனம் உயிர்களுக்கு வருவதற்கு எவ்வளவோ காலம் தேவைப்படுகிறது. அத்தனை காலம் வந்தால்தான் கரைசேர முடியும், என்னும் கருத்தும் உயிர்களிடத்திலே உண்டாகிறது. அதுவும் திருவருளாலேயே கைகூடவேண்டும். அது கைகூடும்வரையும் உயிர்களுக்கு உதிக்கும் ஆபத்துக்கள் தான் எத்தனை! எத்தனை ஆபத்துக்கள் இப்பெருங் கடலிலே உருக்கொள்ளுகின்றன. உலகவாழ்க்கைக் கடலிலே பிரயாணஞ் செய்யும் உயிர்களுக்குப் பரிசுகள் இவைதானா? மணிவாசகப் பெருமான் இந்த அநுபவத்தைச் சொல்லுகின்றார்கள்.

“தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பெளவத்(து) எவ்வத் தடந்திரையால் எற்றுண்டு பற்றென்றின்றக்கனியை நேர்துவர்வாயார் என்னும் காலால் கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்டு இனியென்னே உய்யுமாறு என்றென்ற(று)

எண்ணி அஞ்செழுத்தின் புண்பிடித்துக்கிடக்கின்றேனை முனைவனே முதல் அந்தமில்லா மல்லல் கரைகாட்டி ஆட்கொண்டாய் மூர்க்கனே.

உலகத்திலே துணையாக இருந்தவர்களெல்லாம் ஏதோ ஒரு கால எல்லையில் நின்றுவிடுவார்கள் துணைக்குவரவேறுபாருமில்லை. கடைசிவரை இறைவனேயன்றி வேறு துணையில்லையென்று கண்டார்கள். ஆகவேதான் ‘தனியனேன்’ என்று கூறிக் கொண்டார்கள். கடலோ! பெருங்கடல் பிறவியாகிய பெருங்கடலில் இரு விளைத்துன்பமாகிய பெரிய அலைகளால் மோதப்பட்டு மேலும் மேலும் வீசி எற்றித்தள்ளும் போது பற்றிக்கொள்வதற்கு ஒன்றும் இல்லாத நிலையில் கொல்வைக்கனியொத்த சிவந்தவாயையுடைய பெண்களென்கிற பெரும் பேய்க்காற்றினாலே, கலக்குண்டு அவதியுறும் நிலைவேறு. இந்நிலையில் காமமென்னும் சுறமீன் வாயைப் பிளந்து கொண்டு வருகிறது. அக்காமச் சுறாவின் வாயிலகப்பட்டு இனி உய்யும் வகை எது? என்று பலமுறை நினைத்து ஆழ்ந்து அழிய வேண்டிய இந்த உயிருக்கு அஞ்சேல் என்று வந்தது. நமசிவாய, என்னும் ஐந்தெழுத்தாகிய தெப்பம் அதைப்பிடித்துக்கொண்டு கிடக்கின்றேன் என்று அருமையாகத்திருவாய் மலர்ந்தார்கள். பிறவிக் கடலில் தவிக்கும் உயிரினங்களுக்காகவே மணிவாசகர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவாசகங்களுள் மேற்கூறியதுவும் ஒன்று.

இதோ! மற்றொரு வழியை நாவுக்கரசுப் பெருமான் காட்டுகின்றார்கள். இவர் அனுபவம் முதிர்ந்த அருளாளர் உயிர் செய்யும் வாழ்க்கை வியாபாரம்.

அதுவும் கடல் வியாபாரத்தைப்பற்றியது தான். உயிரானது தோணியிலே ஏறிக் கொள்ளுகிறது. வாழ்க்கைக் கடலிலே பிரயாணம் ஆரம்பமாகிறது. தோணியோ மனமென்னும் தோணிதான். தோணியைச் செலுத்தக் கோல்வேண்டுமே! இங்கே அறிவு கோலாகிறது. தோணிகடலிலே சென்று கொண்டிருக்கிறது. வியாபாரத்தை நாடிச் செல்கின்ற இத் தோணியிலே சரக்கு ஒன்றிருக்கிறது. ஞானிகளாலும் கணமேனும் காத்தலரிதாகிய “கோபம்” என்னும் சரக்குத்தான் அது. துன்பம் மிக்க கடலிலே, இப்படியாகிய ஒரு தோணியை உயிரானது இயக்கிக் கொண்டு போகிறதே பாவம்! அகங்காரம் என்னும் பாறை வந்து மோதிவிடுகிறது. தோணியும் கவிழ்ந்து விடுகிறது. இந் நிலையில் புத்தி கலக்கத்தினாலே எதையும் அறிய முடியாததாய் விடுகிறது. இந்த நேரத்திலேதான் அப்பரடிகள், திருவொற்றியூரிலிருக்கும் அரசே! இந்த நெருக்கடியான நேரத்திலே உன்னை நினைக்கும் உணர்வை உயிருக்குக்கொடு என்றது. எவ்வளவு அருமையான வாக்கு! உயிரானது அன்றாட வாழ்விலே தோல்வியடையும் வேளையைக் குறித்துக்காட்டி

அந்தவேளையிலே உன்னை நினைத்து உயும்வகை அருள்புரிவாயாக என்றுவேண்டுகின்ற விருப்பம் இப்பாடலால் விளங்குகின்றது.

பிறவிக்கடலிலே செல்லும் மக்கள் வாழ்க்கையாகிய படகிலே ஏற்றியுள்ள சரக்குகள் காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம் என்னும் சரக்குகளாதலால் இப்படகு அகங்காரம் என்னும் பாறையில் மோதிக்கவிழ்தல் திண்ணம். அவ்வேளையிலாவது இறைவனை உன்னும் உணர்வுவேண்டுமென்று இப்பாடலால் உபதேசம் செய்கின்றார்கள். பிறவிக்கடலில் முத்திக்கரை சேர்வதற்கு மணிவாசகப் பெருமானது திருவாசகமும் அப்பரது தேவாரமும், அன்பர்கள் மனத்திலே என்றும் நினைவிருக்கவேண்டியவை.

“மனமென்னும் தோணிப்பற்றி மதியென்னும் கோலையுன்றிச் சினமென்னும் சரக்கையேற்றிச் செறிகடலோடும் போது மதனெனும் பாறைதாக்கி மறியும் போதறிய வொண்ணா துனையுமுணர்வை நல்கா வொற்றியூருடைய கோவே”

Specialized Individual Tuition

IN

- SHORTHAN'D
- TYPEWRITING
- BOOK - KEEPING Etc.

sinhala/English Media

SINNATHURAY'S COMMERCIAL TUTORRY

3, Milepost Avenue,
COLPETTY.

'Phone; 3883-

‘சிவசக்தி’

வையகம் போற்றும் நம் தமிழ்மொழியை ஈன்றெடுத்த அன்ணையவள்—அதை நம் மெய் சிலிர்க்க கவிஞர் பலர் வாயில் வரச் செய்தனளே — அப்பூமாதேவி செய்த நற்செயலை விபரிக்க ஒரு வாய் காணுமோ, இறைவா! அவ்வன்ணையை எந்நாவினுள் அனுக்கிரகஞ் செய்யாயோ!

தாயினும் சிறந்த நம் தமிழ்மொழியினை மதம் என்னும் பெயரால் — நீ மானிடராம் எம்மக்களுக்கு உபதேசித் தருளியது நமக்குப் பெருமையன்றோ இறைவா! சைவநெறி வழுவாது ஊக்க சிவனடியார்களைத் தோற்றச் செய்தவளே - எம்மை உன் கமலப் பாதங்களில் அடி பணியச் செய்யாயோ!

மதங்களின் தந்தையாம் சைவத்தைப் பரப்ப எங்கள் இந்து மாணவர் சங்கத்தை யொரு கருவியாகக் கொண்டது நமக்குப் பெருமையன்றோ இறைவா! சக்திகளில் பெரிதாம் சிவசக்தியை வெளியிட்டு நின் புகழை பரப்ப முயற்சிக்கும் எம்மை உன் காந்தக் கண்களால் ஆட்கொள்ள மாட்டாயோ!

கன்னிப் பருவ மடையத் துடிக்கும் மலரினையவள் ஆவல் பூர்த்தி செய்து எம்மை அன்பினில் ஆழ்த்துவது உனது கடமையன்றோ இறைவா! சிவசக்திதனை வெளியிடும் எம்சங்கத்தை எக்காலமும் ஆட்கொண்டிருப்பவனே நின் புகழ் இவ்வையம் முழுதும் பரவ நீடுழி வாழ்த்து கின்றோம்.

“பூச்சி”

சிவ தத்துவம்

சுவாமி சச்சிதானந்தர்

உலகில் காணப்படும் சமயங்கள் அனைத்துக்கும் ஒரு பொதுவான அடிப்படைத்தத்துவம் உண்டென்பது அறிவுக்கண்கொண்டு நோக்குவார்க்கு நன்கு புலப்படும். அஃது மக்கள் நிலையான சிவத்தன்மையிலிருந்து, மேல் நிலையான சிவத்தன்மைக்குக் கொண்டு செலுத்துவது என்பதாகும். சிவத்தன்மை யென்பது காமம், வெகுளி, மயக்கம், “யான்”, எனது, என்னும் குற்றங்கள் கொண்ட நிலை. இவற்றை விடுத்து, செம்மைத்தன்மையென்னும் மங்கள நிலையைப் பெறுவது சிவத்தன்மை. அதுவே இன்பநிலை, இறைநிலை எனப்பலவகையாகக் கூறப்படுவது. இக்கொள்கை சர்வ மதங்களுக்கும் பொதுப்படை.

உலகம் பலவிதம். உலக மக்களின் மனங்களும் பல்வேறு தரத்தன. ஒருவன் விரும்பும் சுவையை மற்றவன் நாடுவதில்லை. ஆகையினால் தான் நமது விருந்து உபசரிப்புகளிலும் கூட அறுசுவை உண்டிசமைத்து, வேண்டியார் வேண்டிய சுவையை ருசிக்கச் செய்கின்றோம்.

உலகில் உடைகளும், நடைகளும், மொழிகளும். வெவ்வேறுகவிருப்பினும், அவைதரும் பயன்கள் ஒன்றையாக இருப்பது போலவே இறைவனுடைய குணங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஏற்புடையதான ஒவ்வொரு உருவங்களை நமது முன்னோர்கள் தந்து, யார் யாருக்கு, எது எது

பிடித்தமாக இருக்கிறதோ, அது அதை வழிபட்டு, அடிப்படை இலட்சியத்தைப் பெற ஒழுங்கு செய்துள்ளனர்.

கடவுள் தன்மைகளிற் சிறப்புற்ற, செம்மை அல்லது மங்கள குணத்தைக் காட்டவந்தது. “சிவத்தத்துவம்.” இந்தத்தத்துவத்தை விளக்க இறைவன் எடுத்த உருவங்களில், இயற்கையையும் அணுத்தத்துவத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவையே திரு நடராஜர் உருவமும் சிவலிங்கத் திருமேனியுமாகும்.

ஸ்ரீ நடராஜர் தமது ஆட்டத்தின் மூலம் என்ன தெரிவிக்கிறார். உலகத்தோற்றம் அனைத்துக்கும் ஒலியே காரணம்; அவ்வொலியாகிய நாதப்பிரம்மத்தை அறிந்தவர். உலகை வெல்லுவார். நாதத்தின் அறிகுறியே சிருஷ்டித்தொழிலைச் செய்யும் உடுக்கை. நாமே சிருஷ்டிக்கர்த்தரும் என்று உணர்த்தவே இறைவன் ஒருகையில் உடுக்கையைப் பிடித்திருக்கிறார். தோற்றுவித்த உலகம் நனிவாழவிரும்பி அபய ஹஸ்தத்தால் அழைக்கின்றார். இறுதியாக, உலகை ஒடுக்குவதும் அவனே, என்பதை சம்ஹாரசக்தியாக அக்னிக்கரம் காட்டுகிறது. இதனிடையே, சீவராசிகளுக்கு மயக்கத்தையும் அவரே உண்டு பண்ணுபவர் என்பதனை முயலகளை மிதிக்கும் பாகமும், அம்மயக்கத்தை நீக்கி அருளுபவரும் அவரல்லால் வேறில்லை என்பதை தூக்கிய திருவடியும் அதை விட்டால் வேறு கதியில்லை என்

பதை அத்திருவடியைக் காட்டிய கரமும் குறிக்கிறது.

அவர் பக்கத்தில், பின்னங்கால்களால் நின்று உயர எழும்பி, அவரையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் மான் ஒரு முகப்பட்ட மனத்தைக்குறிக்கிறது. மனத்தின் சுபாவம், மான் போன்று துள்ளிக் குதிப்பது. அதை, இறைவன்பால் திருப்பி, அவர் திருநடனத்தில் ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

அத்தகைய ஈடுபாட்டில், மக்களது ஆணவமாகிய புலி அழிக்கப்பட்டு, இறைவனுக்கு உகந்த ஆடையாகும் என்பதைப் புலித்தோல் உணர்த்துகிறது. எனவே ஒரு முகப்பட்டதும், பரிசுத்தமடைந்ததுமான சுத்த சத்துவ மனமே இறையருளை உணர்த்தி இறை நிலைதரும்.

மக்கள் அனைவரும் இத்தகு பெருநிலை பெற்றுய்யச் சிவனருளை நினைக்குதும்.

SPACE DONATED BY

Sri Krishna Corpn., Ltd

282, GRANDPASS ROAD,
COLOMBO-14.

உ
ஸ்ரீ. முத்துவிநாயகர் துணை
சூ. ப. பிச்சையா பிள்ளை

S. P. PICHAYA PILLAI.

(Prop: S. P. P. PANDARAM PILLAI.)

GENERAL MERCHANT.

42, GABO'S LANE, COLOMBO-II

அசோகா கோப்பித்தூள் மற்றும்

பலசரக்கு சாமான்கள் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் கிடைக்கும்.

Grams: AMBIKA

Telephone: 6407

கூண் விழித்ததும் இந்த உலகம் எம் கண்களுக்குக் காட்சி தருகின்றது. ஒலியை எமது காதுகள் உணர்கின்றன. காற்றில் மிதந்து வரும் வாசனையை மூக்கு மணக்கின்றது. எமது மேனி உராய்வதால், அத்தன்மையை உணர்ச்சி அறிகின்றது. இப்புலன்களில் ஒன்று எம்மில் குறையுமானால் நாம் காணும் உலகம் யாது? குருடனுக்குப் பார்வையில்லை, செவிடனுக்குக் கேள்வியில்லை. இவ்வாறே புலன்களில் ஒன்று குறைய இவ்வுலகத்தைப் பற்றிய அறிவு வேறுபடும்,

மனிதனுடைய பௌதீக ஆராய்ச்சி திணிவு, காலம், தூரம் ஆகிய அளவைகளில் தங்கியிருக்கின்றன. வேறு எவ்வளவு அளவைகளில் தங்குகின்றனவோ? மேற்கூறிய மூன்று அளவைகளினும் மனிதனின் புலன்களில் தங்கி நிற்கின்றன. உடற்புலனால் திணிவையும், கட்புலனால் தூரத்தையும், பல நிகழ்ச்சிகளை அவதானிப்பதால் காலத்தையும் அறிந்த மனிதன், எல்லோருக்கும் ஏற்ற பொது அளவைகளை உண்டாக்கி, அதைக்கொண்டு உலகத்தை ஒப்புலமையில் அளந்தான். சக்திதான் உருவத்தில் பல பொருள்களாகவும், அருவத்தில் பல நிகழ்ச்சிகளை நடத்தும் கர்த்தா எனவும் அறிந்தான்.

உருவம் என்று குறிப்பிடும் போது, தன் புலன்களுக்குப் புலப்படும் பொருள்களை மட்டும் குறிக்கும். புலனாலும், பிற கருவிகளாலும் உணரமுடியாத ஓர் உண்மை இருப்பதை உணர்ந்து, அந்த உண்மையை அறியும் நோக்கில் ஆராய்ச்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறான். அருவம் என்று சொல்லும் போது புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டது, புரியமுடியாதது என்று பொருள் படும். இந்நிலையில், புரியமுடியாத ஓர் ஒப்பற்ற உண்மை இருக்க

இடம் உண்டு பண்ணுகிறது. இவற்றைக் கணித சமன்பாடுகளால் விளக்கிவிடலாம் என்ற நோக்குடன் விஞ்ஞானிகள் செயல்படுகின்றனர். சமன்பாடுகளைப் புதன்களில் தங்கவிடுகின்றனர்.

மெய் ஞானிகள் அவ்வாறு அறியாது, பொறிகளை அல்லல்படுத்தும் பொருட்கள் எனவுரைக்கின்றனர். மணிவாசகர் மொழிவதைப்பாருங்கள்.

“மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச்செய்ய விலங்கு மனத்தால் விமலாவுனக்கு”

“ஆறுகோடி மாயாசக்திகள்

வேறு வேறு தம் மாயைகள் தொடங்கின”

என்று பாடிப்புலன்களின் கொடூரத்தை அறியத்தருகிறார். ஆக்தமதரிசிகள் சக்திதான் இப்பிரபஞ்சம் உண்டாவதற்கு முதற்காரணம் என்றும், அச்சக்தியை நினைத்ததிசைக்குச் செலுத்தி அதை நிலைமாறச் செய்வதற்கு ஒரு காரண கர்த்தா பிரபஞ்ச நிகழ்ச்சிகளால் தாக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்றும், அவரை அருவநிலையில் சிவம், சக்தி, நாதம், விந்து என்றும் இறைவன் அருளால் புலன்களைக் கடந்த ஆன்மா அறியமுடியும் என அறியத் தருகிறார்கள்.

மாறிநின்றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப் புலனைந்தின் வழியடைத் தழுதே யூறிநின்றென்னு ளெழு பரஞ் சோதியுள்ளவா காணவந்தருளாய் தேறலில் நெளிவே சிவபெருமானே திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே யீறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த விற்பமே யென்னுடையன்பே,

மெய்ஞானிகள் கூறும் இவற்றை மறுக்க எம்மால் முடியுமா? விஞ்ஞானிகளை நம்புவதா? எம்மைமயக்கும் புலன்களை நம்ப முடியுமா?

நான் கண்ட சைவம்

மு. சிவசிதம்பரம்

உடுப்பிட்டி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்

சைவத்தின் பழமை :

பண்டைக் காலம் முதல் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் சைவம் வளர்ந்ததும் பின் சிறிதளவில் மறையத் தொடங்கியதும் வரலாற்றுசிரியர்களால் குறிப்பிட்டனவேயாகும். இந்தியாவின் மிகப் பழைய நாகரிக நகரங்கள் என்று ஆராய்ச்சியாளரால் கூறப்படும் மொகெஞ்சந்தாரோ, ஹாரப்பா முதலிய இடங்களில் அறுநூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிவலிங்கங்கள் கிடைத்துள்ளன. சிந்து வெளியிலும், மற்றும் வட இந்தியாவின் பற்பல இடங்களிலும் கிடைத்துள்ளன. இவையனைத்தையும் ஒன்றுபடுத்திய ஜர்ஜோன் மார்ஷல் என்ற அறிஞர் சைவ சமயம் “மாக்கல் காலம்” அல்லது அதற்கு முற்பட்ட காலம் முதல் இன்றளவும் உள்ள மிகப் பழமையான சமயம் என்று எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். சங்க காலத்திலும் ஆலமர் செல்வன், முக்கண்ணன், என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்பட்ட சிவபிரானே சிலப்பதிகாரத்திலும், மணிமேகலையிலும் இடம்பெற்றிருக்கிறார். முதற் பல்லவர் காலத்திலும் கோச்செங்கட் சோழன் எழுபது சிவன் கோவில்களைக் கட்டினான் என்று வரலாறு கூறுகிறது.

அமெரிக்க நாட்டிலும், ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் யப்பான் போன்ற ஆசிய நாடுகளிலும், பசுபிக் பெருங் கடலில் உள்ள எண்ணிறந்த தீவுகளிலும் சிவலிங்கங்கள் அகழ்ந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன. மாக்கல் காலம், கற்காலம், இரும்புக் காலம், வெண்கலக் காலம் என்று கூறப்

படும் உலக வரலாற்றின் பல்வேறு காலங்களில் சிவலிங்கங்கள் உலகத்தின் பல பகுதிகளில் இருந்திருக்கின்றன. பண்டை மக்களின் நாகரிக அநாகரிக மக்களின் வழிபடு பொருள்களாக விளங்கியிருக்கின்றன என்னும் உண்மை ஒவ்வொரு நாட்டுப் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியும் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றது. இத்தகைய வரலாற்றிற் கெட்டாத பழமை வாய்ந்தது நம் சைவ சமயம் என்பது சிறிதேனும் மிகையாகாது. மற்றைய சமயங்களிற் பல உண்டாக்கியவர்களின் பெயரால் வழங்க, சைவ சமயம் மட்டும் அவ்வாற்றின்த் தனித் தன்மை பெற்றுத் திகழ்கின்றது.

சைவமும் சித்தாந்தமும்:

சைவம் என்பது சிவம் என்னுஞ் சொல்லிருந்து தோன்றியது. சிவம் என்னுஞ் சொல் நன்மை, மங்கலம், செம்மை என்று பொருள்படும். சைவம் என்பது சிவத்துடன் சம்பந்தம் என்று பொருள்தரும். அந்தச் சம்பந்தத்தை உணர்ந்து அச்சிவத்தோடு சேர்ந்து, அதனால் மக்கள் மேல்நிலைக்கு உயர்வதற்காக ஆண்டவன் திருவுளம் இருந்தபடி தோன்றிய சமயம் சைவ சமயம் அல்லது சைவம் எனப்படும். அச்சமயம் ஒப்புக்கொள்ளும் முடிபே சைவர்கட்குச் சித்தாந்தமாகும். “சித்தாந்தம்” என்னுஞ் சொல்லுக்கு முடிந்த முடிபு என்பது பொருள். கடவுள், உயிர், உலகம் என்னும்

முப்பொருள்களையும் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளிலும், அநுபூதியிலும் கண்ட முடிபுகள் என்று கூறலாம். எல்லாவற்றையும் இயக்கும் மேலான பொருள் கடவுளேயாம். கடவுளைப்பதியென்றும், உயிர்களைப் பசுவென்றும் உலகத்தைப் பாசமென்றும் சித்தாந்த சாத்திரங்கள் கூறும். கடவுளாகிய பரம் பொருள் ஒன்றேயாம். “ஒருவனே தேவனும்தான்” என்னும் திருமூலர் திருமந்திரமும் இங்கே சிந்திக்கத் தக்கதாகும். அப் பரம் பொருளை நம் குணங்களையும், அவஸ்தைகளையும், ஆசாபாசங்களையும், பிறப்பு இறப்புக்களையும் உடைய ஒரு ஆன்மாவோலக் கொள்வது பெருந்தவறாகும். அவ்விறைவன்,

“இன்ன தன்மையன் என்றறியொண்ணு
எம்மான்” என்று சுந்தரர் தேவாரம் உணர்த்துகின்றது.

“மூவரும் முப்பத்து மூவரும் மற்றைத்
தேவரும் காணச் சிவபெருமான்”
என்று திருவாசகம் முழங்குகின்றது.

இதனால் பதிப்பொருளின் இலக்கணத்தை ஒருவாறு அறிந்துகொள்ளலாம்.

ஆன்மாக்களாகிய நமக்குப் பசுக்கள் என்றும் பெயருண்டு. பாசத்தால் கட்டுண்டிருக்கிறபடியால் நமக்கு இப்பெயர் கிடைத்துள்ளது. ஆன்மாவின் சொரூபம் அறிவு. அது சத்துப் பொருள். ஆனால் பதியைப் போலச் சுத்த சித்தன்று. ஆன்மாக்கள் எண்ணில்லாதவை, என்றும் உள்ளவை. அநாதியாகவே ஆணவம் என்னும் இருள் மலத்தில் அழுந்திக்கிடப்பவையாகும்.

பாசம் ஆணவம், கன்மம், மாயை என மூன்று வகைப்படும். ஆணவம் செம்பிற கழிம்பு போல அநாதியாகவே இருப்பது. மாயை யென்பது பாசத்தின் ஒரு பகுதியாகிய சடப்பொருள். மாயை சுத்த மாயை, அசுத்தமாயை. பிருகிருதிமாயை என மூன்றுவகைப்படும். கன்மம் என்பது பாசத்தின் ஒரு பகுதி. நாம் பெறும் பிறவிகளின் இயல்பை இது திடப்படுத்தி நானா

விதமான இன்பதுன்பங்களை விதிமுறைப்படி ஊட்டிவைக்கும்.

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பன சைவத்தின் நான்குபடிகளாகும். சரியை புத்திர மார்க்கம் எனவும் கூறப்படும். இது இறைவனைத் தந்தையாகவும் தன்னை மைந்தனாகவும் பாவித்து வணங்கும் மார்க்கமாகும். கிரியாமார்க்கம் இறைவனை எசமானாகவும் தன்னை அடிமையாகவும் கொண்டு திரிகரணங்களாலும் பணிபுரிந்து வழிபாடியற்று முறையாகும். யோகமார்க்கம் சகமார்க்கம் அல்லது தோழமை நெறி எனப்படும். ஞானமார்க்கம் சன்மார்க்கம் எனவும் சொல்லப்படும். இதில் கற்க வேண்டிய சமய நூல்களை யெல்லாம் கசடறக் கற்று, முப்பொருள்களின் இயல்பையும் தொடர்பையும் உணர்ந்து சிவத்தோடு அத்து விதமாகக் கலந்து நிற்கும் பான்மை காணப்படும் இந்நான்கு படிகளிலும் முறையே சம்பந்தம். நாவுக்கரசர், சுந்தரர், மணிவாசகர் ஆகிய நால்வரும் நின்று அன்புப்பணி யாற்றி வாழும் வழிகாட்டிப் போந்தனர். இந்நான்கு படிகளிலும் நின்றோர் முறையே சாலோக, சாமீப, சாரூப, சாயுச்சிய முத்தியடைவார்கள் என்று சைவ சித்தாந்தம் சாற்று கின்றது.

அன்பு சமயம்:

“சைவத்தை அன்புசமயம் என்றும் கூறலாம்” எனத் திரு. வி. க. அவர்கள் ஓர் இடத்தில் கூறியுள்ளார்கள். சமரச சமயத்தில் அன்பின் வழியே ஒழுக்குதல் வேண்டும். சைவம் சமரச சமயம் என்பதற்கு அறிகுறி அஃது அன்புமயமாகப் பொலிவதுமாகும். சைவம் - சிவ சம்பந்தம். சிவம் - அன்பு. சிவ சம்பந்தம் - அன்பு சம்பந்தம் “அன்பே சிவம்” என்பது ஆன்றோர்களின் அருமை வாக்குக்களாலும் இனிது அறியப்படும்.

“அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலார்

அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமா யமர்ந்திருப் பாரே” எனத்
திரு மூலர் திருமந்திரமும்,

“ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அனபே” என்று திரு
வாசகமும் கூறுவனவற்றை உய்த்துணர்
வது இன்றிய மையாததாகும்.

சைவம் அன்பை அறிவுறுத்தலால்,
அச்சமய நெறிபற்றி யொழுதுவோர் சாதி
பேதம் முதலியன பாராட்டாது, எவ்வுயி
ரிடத்தும் அன்பு செலுத்தல் வேண்டும்.
எல்லாவுயிர்களிடத்தும் அன்பு செலுத்து
வோரே சைவர் என விதந்தோதப்படு
வார், சைவர் அணியும் விபூதி தூய்மை
யைக் காட்டுவது. தெய்வச் சேக்கிழார்,
“பூசுநீறு போல் உள்ளும் புனிதர்கள்”
எனக்கூறியதும் கருத்தத்தக்கதாகும். உருத்
திராட்சம் சிவபெருமானது திருக்கண்களி
னின்றும் தோன்றிற்று. உருத்திராட்சம்
கருணையின் அறிகுறியாம்.

சைவத்தின் அடிப்படை அன்பாத
லால், பிற உயிர்களுக்குத் தீங்கு நினைப்
பவர் சைவராகார். “இலங்கும் உயிர்
உடலைத்தேயும் ஈசன் கோயில்” என்றும்
ஆன்றோர் கூற்றை ஊன்றி நோக்கவேண்
டியது அவசியமாகும். எனவே ஆண்ட
வன் பெயரால் செய்யும் பலிகள் சைவத்
தின் பாற்படாவென்பது தெள்ளிதில்

விளங்கும். இன்றோன்னவை சைவம்
ஆகா என்பதை, மறை மலையடிகளாரும்,
“கடவுளுக்கு மாறான கொள்கைகள் சைவ
மாகா” என்னும் நூலிற் கூறிக் கண்டிக்
கின்றார்.

எல்லாச் சமயங்களுக்கும் தாயகமா
யுள்ள சைவசமயத்தைக் கடைப்பிடித்
தொழுகுவோர் சமயநூல்களை ஓதி
யுணர்ந்து, சிவாலயங்களை வணங்கி,
கொல்லாமை முதலிய நோன்புகளைக்
கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்பதும் சொல்
லாமலே விளங்கும். சைவம் எல்லாச்
சமயங்களுக்கும் தாயகமாயிருப்பதைக்
கருதியே தாயுமானவரும், “சேரவாருஞ்
செகத்தீரே” என்று உலகத்தையே கூவி
அழைக்கின்றார். “படிப்பது திருவாசகம்
இடிப்பது சிவன் கோவில்” என்னும் பழ
மொழிக்கிணங்கத் தீயகாரியங்களைச் செய்
யாது, “கற்ற பின் நிற்க வதற்குத்தக”
என்னுந் தமிழ்மறைப்படி சமயப் பண்
புகளைக் கடைப்பிடித்தொழுகுவதே சீரிய
சைவநெறியாம். வெளியலங்காரங்களால்
விளையும் பயன் யாதுமில்லை. சம்பந்தர்.
நாவுக்கரசர், சுந்தரர், மணிவாசகர்
ஆகிய நால்வர்காட்டிய நற்சைவ நெறி
யில் நின்று இம்மை மறுமையாம் இரு
மைப் பயன்களையுமெய்துவோமாக!
நாவலர் வளர்த்த சைவப் பயிர் மேன்
மேலும் தழைத்தோங்க இறைவன் இன்
னருள் புரிவானாக!

Clear Spots and Pimples
With

avrOgel

and

GET A BLEMISH FREE SKIN

Agents: F. G. LOW & CO.,

P. O. BOX 311

MACKINNONS BUILDINGS,
COLOMBO.

. . . நீயே, வந்தெண்ணிக்கொள்

எம். வடிவேல், ஆசிரியர்: "சிவாயவாசி"

ஊர் மாரி காலமும் ஆனது. மார் கழி
மாதமும் வந்தது. மானிலம் மாரி கண்டு
மகிழ்கிறது. "விசும்பிற்றுளி வீழிலை
லாற் பசும்புற்றலை காண்பதரித"ல்லவா?
மாரியின் பொழிவுகண்டு புல்பூண்டுகளும்
புளகாங்கிதங் கொள்கின்றன. ஆற்றி
வற்ற உயிரினமே உள்ளம் மகிழும்பொ
ழுது. ஆற்றிவும் படைத்த மனித குலம்
பெறும் ஆனந்தத்திற்கும் அளவுண்டா
மோ? இல்லவே இல்லை. மடை திறந்
தென்ன மகிழ்வில் திளைக்கின்றது மனித
குலம். அதுவும் மாதவம் செய்து மங்கை
யராகப் பிறந்த சக்தி, குலம் மகிழ்வால்
எழுகிறது. மணமாகா மங்கையர் குழாம்
கூடுகிறது. கொஞ்ச மொழியிலே செல்ல
மாகப் பேசுகின்றனர்.

தோழி! இக்காலம் எதற்கடி வாய்ப்
பானது? இது தெரியாதா? போடி!
ஏண்டி; உன் பொன்னான வாய் திறந்து
நீயே சொல்லேண்டி. சொல்லுகிறேன்
கேள். ஆம், கேட்கிறேன். அந்த முத்
தான உத்தாரத்தை. இக்காலம், இறை
வன் இடப்பாகத்தைத் தன் பாகமாகவே
கொண்ட சக்தியை வழிபடச் சிறந்த
காலம். ஆமாண்டி ஆமாம் சரியாகவே
சொல்லிவிட்டாய்.

சரி, அப்படியே வழிபடுவோம்.
ஆமாம் பரமன் பாகம், இடங்கொண்ட
பார்வதியிடம் என்னடி வேண்டுவது?
என்ன வேண்டுவதா? நமக்கெல்லாம்
என்னவேண்டும்? அதை வேண்டுவது.

நமக்கெல்லாம் வேண்டுவது எது? ஆ.....
என்ன அது. ஓ நமக்கெல்லாம் நல்லநாய
கர் வேண்டும். கொல்லென்ற சிரிப்பு.
ஏண்டி சிரிக்கிறீர்கள்? உண்மைதானேடி
ஆமாம். தப்புப் பண்ணிட்டோம் மன்
னிச்சுக்கோடி, நிச்சயமாக நமக்கெல்லாம்
நல்ல நாயகரே வேண்டும் என்று கேட்
போம். அவர் தருவார். அப்புறம், உல
கம் நல்லா வாழவேண்டும் என்றும் வேண்
டுவோம். மிகவுஞ் சரி. நாமும் வாழ
ணும் நாடும்வாழணும் இல்லையா? ஆமாம்.
அம்மா அம்பிகையே! மாதமும்மாரி பெய்
யணும். பயிர்கள் ஒன்றுக்குப் பத்தாசு
நூறாக விளையணும், உலகம் ஊறின்றி
வாழணும் தாயே; இந்த வரந்
தருவாய் என்று வேண்டு
வோம். இதையேதானே திருஞான சம்
பந்தரும் சிவபெருமானிடம் வேண்டினார்.
அதை,

"வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனிநம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக,
ஆழ்க தீயதெல்லாம் அரன் நாமமே
குழக வையகமும் துயர் தீர்கவே"
என்று பண்ணேடிசைந்து பாடுந் தேவார
மாக நாங்களும் பாடுகிறோமே. 'ஆ, ஆ'
எவ்வளவு பெருந்தகைப் பண்புடன் எம்
பெருமானிடம் வேண்டுகிறார். நாமும்
அப்படியே லோக மாதாவாகிய அம்பி
கையிடம் வேண்டுவோம்.

கிழக்கு வானம் வெளுக்குமுன் எழும்பு
வோம். அண்ணல் புகழ்பாடுவோம் விதி
வழிசெல்வோம். இல்லங்கள் எங்
கும் செல்வோம் எந் தோழியரை
எழுப்புவோம். நீர்நிலை செல்

வோம், நீந்தி நீராடுவோம், சக்தியின் திருஉருவை மண்ணுற் செய்குவோம், வழி பாடுகள் பல செய்வோம், வேண்டியவை எல்லாந் தருக தாயே! என இறைஞ்சுவோம், யாவும் அவன் தருவான்.

பொழுது புலருமுன் எழுகின்றனர் கன்னியர். அயலேவதியும் தோழியருங் கூடினர். அவன் புகழ் பாடுகின்றனர். வீதி வழியே செல்கின்றனர். பாங்கில் வதியும் பாங்கியர் ஓடோடி வருகின்றனர். கானமயிற் குழாமென்றயிற்று. கானகத்துப் புள்ளிமாறொப்பத் துள்ளிச் செல்கின்றனர். தேமாவின் கிளைகளில் இருந்து கோமானே! வானெக் கூவும் கோகிலங்கள் போல் இறைவன் புகழ் பாடுகின்றனர்.

முன்னம் முடிவு செய்த கன்னியின் இல்லம். அவளோ இன்னந் துயில்கின்றாள். எழுந்தோடி வரவில்லை. இக்குழாத்துடன் சேரவில்லை. தலைவாயிலில் நிற்கின்றனர். கிளிமொழிக் கன்னியர் பெருமான் புகழ் பாடுகின்றனர். எழுந்துதான் வாவேண்டி, பொழுது வீணாகிறதே என வருந்தியழைக்கின்றனர். அவளோ மஞ்சமே தஞ்சமெனக் கொண்டாள். பஞ்சணையில் இருந்தவாறே ஏண்டி, எல்லாரும் வந்துவிட்டார்களா? என்று எதிர் வினா எழுப்புகிறாள்.

பக்திப் பரவசங்கொண்ட பாவையர்க்குப் பொறுக்கவில்லை. உள்ளம் துடிக்கிறது. உதடு துடிக்கிறது நெஞ்சம் நெருப்பாயெரிகிறது. இவளா இப்படி? ஏண்டி இங்குள்ள எங்களை எண்ணிச் சொல்லத்தான் வேண்டுமோ? எண்ணிச் சொல்லுவோம். ஆனால், இப்பொழுது முடியாது, எல்லோரையும் எண்ணிக்கொண்டிருந்தால் பொழுது வீணாகிவிடும். இதை நாங்கள் விரும்பவில்லை. அவப்பொழுதிலும் தவப்பொழுது மேல். இது புரியாது மஞ்சத்திலே துஞ்சம் தோழியே, ஏன் துயில் கொண்டு வீண் பொழுது கழிக்கிறது? இவ்வாறு துயிலாதே, எங்களை நாங்கள் எண்ணும் நேரம், விடமுண்டகண்டனை, ஆபத்தாந்தனை, ஆண்டவனை,

அநாதிரட்சகளை, வேத முழுப் பொருளை, விண்ணவர் போற்றுந் தலைவனை நினைந்து நினைந்து உருகுகிறோம். இதிலிருந்து நாங்கள் தவறோம். நீயோ, வெறும் பாசாங்குக் காரி நித்திரை செய்வது போலக் கண்களை மூடிக் கட்டிலில் படுக்கிறாய். நாங்கள் எத்தனை பேர் முற்றத்தில் நிற்கிறோம். நீயே வந்தெண்ணிக்கொள். தொகை குறைவாக இருந்தால் மீண்டும் மஞ்சத்துக்குச் செல் பட்டுமெத்தையில் நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்தறங்குவாய் எந்தோழி அம்மா! ஜெகதாம்பிகே! இவரும் எங்கள் போவொரு கன்னி இவள் நிலை கண்டு இரங்குவாய் தாயே, என்ற மொழிகாதினே படுகிறது. அவ்வளவுதான். பஞ்சணையிலே படுத்துறங்கிய பாவை துடித்துக்கொள். என்னே என்செயல் என இரங்குகொள். புள்ளிமான் கன்றெனத் துள்ளி வருகொள். தோழியர் குழாத்துள்ளே ஒன்றுகொள். எல்லோரும் ஒருங்கே செல்கின்றனர் தீர்த்தமாடுகின்றனர். பார்வதிதேவியைப் பரவுகின்றனர்.

இப் பெருங்காட்சியை மணிவாசகப் பெருமான் நமக்களித்தார். தித்திக்கும் தீந்தமிழில் பக்திப்பரவசப் பாடலாக அருளிஞர். அன்றும், இன்றும், என்றும் புதுமைப் பொலிவுடன் சொல்லோவியமாகக் தெரிகிறது.

“ஒண்ணித்தில நகையாய்! இன்னம் புலர்ந்தினரோ? வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ? எண்ணிக் கொடுள்ள வாசொல்லுகோம் அவ்வளவும் கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப் பொருளைக் கண்ணுக் கினி யானைப்பாடிக் கசிந்துள்ளம் உண்ணெக்கு நின்றிருக யாமாட்டோம் நீயே வந்தெண்ணிக் குறையில் துயிலே லோரெம் பாவாய்” (மணிவாசகர்) ★

செல்வி ந. தங்கலட்சுமி

மனிதனுள் விவேகி சூழலை உணர்ந்தான். உய்த்தான். உயர்வு பெற்றான். அவனுள்ளத்தில் வெறுமை மறைந்தது. ஒளி பிறந்தது.

அவன் தான் பெற்ற ஒளியை வையகம் பெற வேண்டும் என விழைந்தான். சமய வாழ்வைக் காட்டினான். கோயில்களும் குளங்களும் நுண்கலைகளும் தோன்றின. கூடவே தந்திரங்களும் சாகசங்களும் போட்டியிட்டன.

சாதாரண மனிதன் சூழம்பினான். அவன் மனவிருள் சமய வாழ்விற்கும் உலகத்திற்கும் ஒருமைப்பாடு இல்லை என மயங்க வைத்தது. சமயம் பழமையானது. உலகம் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது அவன் எண்ணம். ஆனால் அது பழமைக்குப் பழமையாய்ப் புதுமைக்குப் புதுமையாய்ப் புத்தொளி காட்டக் கூடியதன்றோ?

உலகத்தையும் சமயத்தையும் அறிய அறிவு வேண்டும். நல்லறிவு அவற்றைத் தொடர்புபடுத்தும், மனிதனை வாழ வைக்கும்.

“அறிவு சிவம்.” அறிவை அறியத்

தூய்மை அவசியம். தூய்மையில் தான் சமய வாழ்வுண்டு; உலக காரியங்களின் சிறப்புண்டு. புறத் தூய்மை அமைய எத்தனையோ சாதனங்களுண்டு. “அகத் தூய்மை வாய்மையாற் காணப்படும்” வாய்மையும் நன்மையும் ஒளிமயம். ஒளிமயம் தூய்மையைக் குறிப்பது.

கடவுளை ஒளிமயமாகக்கண்டு வணங்கி இன்பங் கண்டனர் சைவர்.

“என் மனத்துள்ளே எழுகின்ற சோதியே”
 “சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே”
 “ஒளி வளர் விளக்கே”

என்றிவ்வாறெல்லாம் சமயகுரவர்கள் விளம்பியது கடவுளை ஒளியாகக் கண்டதால் என்க.

தூய்மை ஒளி தருவது. அதில் சூது இல்லை, வாது இல்லை, கொடுமை இல்லை, பொருமை இல்லை. இவற்றிற்குப் பதிலாக அறிவும் அன்பும் உண்டு. அறிவும் அன்பும் உண்டாயின் உலகியல் திறனும் உளப்பண்பாடும் தாமே வளரும். மக்கள் சேவை மிளரும். மனிதன் ‘வாழ்வாங்கு’ வாழ்வான். அதுதான் வாழ்வு.

பக்தி யோகம்

செல்வன் கு. தங்கராசா

நான்காம் பாரம்

உயிர்களனைத்தும் அன்பு சொருபம். அன்பின் வழியது உயிர்நிலை. இனி இந்த அன்பை யாரிடத்தில் காட்டுவது? எல்லாம் வல்ல சர்வேசுவரனிடத்தே இந்த அன்பைச் செலுத்த வேண்டும். சர்வேசுவரன் ஒருவன் நீங்கலாக ஏனைய எத்தகய பேருயிரிடத்தாவது இந்த அன்பைத் திருப்பினால் அதைப் பக்தி என்று பகரலாகாது.

ஆகவே பக்தி யோகம் என்பது பகவான் அன்பு சொருபமாய் மனப்பூர்வமாக நாடுகின்ற நாட்டமாகும். இத்தகைய நாட்டம் பக்தியில் ஆரம்பித்து தொடர்ந்து சென்று பக்தியிலேயே முற்றுப் பெறுகின்றது. பக்தி மார்க்கத்தில் சென்று மேன் நிலைமை அடைந்தவன் பித்தம் பிடித்தவன் போல் தென்படுவான். ஒரு கணமாவது அப்பக்தியின் பித்தம் நிலைத்திருக்குமாயின் அவன் கடவுளை அடைந்து விடுகிறான் நாரதர் “பக்தியானது பரம பிரேம ரூபமாயுள்ளது” என்கிறார்.

உலக ஆசைக்குச் சிறிதளவாயினும் பக்தியில் இடமில்லை. அதற்குக் காரணம் அது உலக ஆசைகளை எல்லாம் துறந்து விடும் இயல்புடையதாகும். இத் தூய பக்தி கர்மம், ஞானம், யோகம் ஆகியவைகளை விட மிகவும் மேலானது. வேறு ஒரு முறை பகருமிடத்து பரிபூரண நிலை என்னும் குறியை நோக்கிச் செல்லும் நெறிகளாக கர்மமும், ஞானமும், யோகமும் அமைந்திருக்கின்றது. ஆனால் பக்தி மார்க்கத்தில் அதனிடத்துக் குறியும் நெறியும்

ஒன்றுபட்டு விடுகின்றன. பக்தியைப் பெறுவதிலேயே பக்தியோகத்தைப் பின் பற்றுபவன் திருப்தியடைகிறான். பக்தன் ஒருவன் அன்பில் அன்பாய் அமர்ந்து விடுகிறான். அதற்குத் தொடக்கம் எது? முடிவு எது? என்றும் சொல்ல முடியாது. ஏனெனில் விவேகானந்த சுவாமிகள் “கடவுளை அறிந்தவன் தானே கடவுளாகிறான்” எனக் கூறியுள்ளார். ஆகவே பக்தி யோகத்தில் கடவுளை அறிந்து அவன் அன்பினால் நேசிப்பதனால் தான் கடவுளின் திருப்பாதங்களை அடைந்து இரண்டறக் கலக்கிறான்.

பக்தியோக மார்க்கத்தைக் கைக்கொள்வோர் தொடக்கத்தில் மதவெறி பிடித்தவர்களாவார்கள். ஆனால் அத்தகைய நிலை எப்போதும் இருப்பதில்லை. பக்தி நெறியின் ஆரம்ப நிலையான “கௌணீ பக்தி” நிசியிலே தான் மதவெறி உள்ளவராய் இருப்பர்.

இறைவன் நித்தியனாய், சுத்தனாய், நித்திய முத்தனாய், சர்வசக்திமானாய், சர்வக்ஞானாய், பரம தருவாய் உள்ளவர். மேலும் சொல்லால் விளங்க முடியாத பிரேம சொருபமாக- அதாவது எல்லையில் அடங்காத பேரன்பே பிரேம சொருபமாகும்.

பக்தி சாதனம் பண்ண விரும்புவோன் சுகுண பிரம்மமாகிய ஈஸ்வரனிடத்து தனது மனதைத் திருப்ப வேண்டும்.

“உலகனைத்தும் ஆனாய் நீயே!” எனப் பக்தன் ஒருவன் இறைவனை நோக்கிப்

பகர்ந்துள்ளான். இறைவனே உலகமாயுள்ளானால் உலகம் வேறு இறைவன் வேறாக இருக்க முடியாது. ஆனால் உணரும் தன்மை காண்பவனிடத்து இருக்கிறது. உணரப்படும் பொருள் புறத்தினுள்ளது. உணர்கின்றவனின் உணர்வு தெளிவடைந்து வர வர புறப்பொருளின் காட்சியும் மாறியமைகின்றது.

ஆகவே உணர்வு தெளிவடையாதவனுக்கு உலகமாய்த் தென்படுவது, உணர்வு தெளிவடைந்தவனுக்கு ஈசுவரனாய்த் தோன்றும். இப்படிப்பட்ட ஈசுவரனின் அருளைப் பெறுவதற்கு வீட்டில் நாம் எப்படியென்னல் முழுதாக காற்றுவரும்படி திறந்து வைக்கின்றோமோ, அது போல மனிதன் தனது உள்ளம் எனும் யன்னலை இறைவனது அருளுக்கு உரியதாகத் திறந்து வைக்க வேண்டும்.

பக்தியுடனும் முழு நம்பிக்கையுடனும் அப்பெருமக்களின் திருவடிகளில் அமர்ந்திருந்து அருள் நிலையைக் கற்றுக்கொள்ள முயன்றால் நலன் அனைத்தும் உண்டாகும். அப்பொழுதே இருதய கமலத்தில் அருட்ஜோதி ஒளிர ஆரம்பிக்கும்.

கடவுளோடு தொடர்பு வைக்கும் நாம் வாழ்க்கையில் கொண்டுள்ள தந்தைதாய், மகவு, தோழன், தலைவன், காதலன் போன்ற பலதரப்பட்ட தொடர்புகளைக் கடவுளிடத்துச் செலுத்துகிறோம். அத்தனை விதமான தொடர்புகளை யெல்லாம். கடவுள் பால் வைத்து. ஒழுகுவது நமது குறிக்கோளாகும்.

பக்தனுக்குக் கடவுள் இத்தனை விதமான உறவுகளிலே உறைந்திருக்கின்றார். இப்படிக்கடவுளோடு தொடர்பு கொள்

ளும் பக்தன், பகவானிடத்து தன்னை முற்றிலும் கொடுத்து விடுங்கால் பக்தி நெறியின் முடிவிற்கு அவன் வந்து விடுகிறான்.

நாம் சுயநலம் ஓங்கியிருப்பதால் அன்பையும் சுயநலம் உடையதாக மாற்றியமைப்பது எங்கள் இயல்பாகும். சுயநலத்தில் ஆரம்பிக்கும் அன்பு. படிப்படியாக உருமாறியமைகிறது. இறைவனின் பேரன்பு என்னும் சுயஞ் சோதியில் சிறிய அன்பும் சுயநலமும் ஒருங்கிப் போய் விடும் அகண்ட பேரன்புத் தெய்வம்தான் எஞ்சியிருக்கின்றார். இப்பேரன்புப் பரஞ்சோதியில் மனிதனும் தனது வியக்தியை இழக்கின்றான்.

பக்தியும் - பகவானும் - பக்தனும் எல்லாம் ஒன்றுபடும். அன்பின் உருவாய் அழகு சொரூபமாய் பரமன் ஒருவனே யாண்டும் இருக்கின்றார்.

அன்பின் வழி சென்று அவனை அடைதலே வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் ஆகும். அன்பு என்னும் நதியானது சச்சிதானந்தம் என்னும் கடலை நோக்கி ஓயாது பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. என்பதை தெளபாக்கியத்திற்கு அளாயிருக்கும் மனிதன் அறிந்து கொள்வதில்லை. பகவானைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தனை பண்ணுவதால் உண்டாகும் பேரானந்தத்தின் வாயிலாக, அவனுடைய புண்ணிய செயல்களின் பந்த பாசங்கள் யாவும் அகற்றப்படுகின்றன.

இந் நிலையில் பக்தி நெறியை முறையாகப் பழகினோமானால் எமக்கு இறைவனைப் பற்றிய அநுபூதி தானாக வந்தடையும் என்பதற்கு ஒரு சந்தேகமும் இல்லை.

கொஞ்சம் பணம் இருந்தால் உங்களை அது காப்பாற்றும்.
அதிகப் பணம் இருந்தால் நீங்கள் அதைக் காப்பாற்றவேண்டும்.

முட்டாள்கள் எதையும் அப்படியே நம்புகிறார்கள்:
புத்திசாலிகள் எதிலும் சந்தேகங் கொள்ளுகிறார்கள்.
இதுதான் உலகத்தைக் கஷ்டப்படுத்துகிறது.

சிந்தனைக்கு... !!

அ. க. சர்மா B. Sc (Lond)-Dip-in-Ed-(Cey)

விஞ்ஞான அறிவு பெற்றுள்ள காரணத்தால். பகுத்தறிவு வழியில் நிற்கும் நியாயங்களையே இன்று இளம் பருவத்தினம் ஏற்பர்.பிறத்தல் இறத்தல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளின் அடிப்படையைப் பரிசோதனை வாயிலாக எவ்வாறு விளக்க முடியும். அனுபவத்தையொட்டிய காரணமே. இவற்றிற்கெல்லாம் விடையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படத்தக்கது. விஞ்ஞானம் சாதித்ததோ அனந்தம், சாதிக்க முடியாததோ அனந்தம். எனவே, விஞ்ஞானத்தால் விடைகான முடியவில்லை என்ற காரணத்தால் வாழ்க்கையில் மெய்யனுபவம் பெற்று, சிவானந்தத்தில் திளைத்தவர்கள் வாய்மொழி வந்தவற்றை நாம் புறக்கணித்துவிடலாகாது.

இறையருள் எங்கும் விகசித்து நிற்பது அதனைப்பெற யாவராலும் முடியும் அவ்வழி செல்லுவோருக்கு அருள் கிட்டுகின்றது. இறையருளைப்பெற - அவனருளாலே அவன் தான் வணங்கவேண்டும். அப்பொழுது அது இலகுவில் கைகூடுகின்றது. இதனையறியாது நாம் ஆசாபாசங்களில் உழன்று இறையை மறந்து இன்னலுக்குட்படுகிறோம்.

“மனம்போல வாழ்வு” என்று கூறுகின்றது முதுமொழி. உளம் வளமாகி, சிந்தனை தெளிந்து, பற்றிலிருந்து விடுபட்டால் உண்மையொளி கிடைக்கின்றது. இதையே சைவமும் கூறுகின்றது. தூய பொருள் தூய இடத்திலே தான் காணப்படும். மனதிலே இறைவனையிருத்தவேண்டுமாயின் மனம் தூய்மையாக இருக்க

வேண்டும்ல்லவா? இறைவனிருப்பதற்கு ஏற்ற இடமாக இதயத்தை ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும் மனம் சூக்குமமானது எண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பு மனத்தை மாய்கையிலாட்டுகின்றது. நல்ல சிந்தனை மேலோங்குபவர்களுக்கு, மனம் தெளிந்த நிலையிலிருக்கும் மனத்தால் எதையும் சாதித்து விடமுடியும். அஃபாயும் மனத்தை மந்திக்கு ஒப்பிடுவர் அறிவுடையோர். புலன் வழி சீறிப்பாயும் சிந்தனையை அடக்கி, மனத்தை “சிவனிருக்கும்” தலமாக்கவேண்டும் நலம் பல விளைவிக்க, புலன்களை நல்ல வழியிலே பழக்கவேண்டும். நல்ல காட்சிகளைக்காணவும் நல்ல விஷயங்களைக் கேட்கவும், நல்ல செயல்களிலே, ஈடுபடவும் நல்லவற்றையே சிந்தித்து. நல்லவற்றையே பேசவும், பழகுவது நன்மார்க்கம்.

இது உடனடியாகக் கைகூடுவது கடினம் சிறு வயதிலேயே இதற்குப் பயிற்சி செய்யவேண்டும் இதற்கு முதியவர்கள் வழிகாட்டவேண்டும். சமுதாயத்தின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும் வாலிபர் உள்ளம் விகாரமாகாது பேணிப்பாதுகாக்க நாம் சங்கற்பம் செய்து கொள்ள வேண்டும். இது நம் அனைவரினதும் கடமை. மனிதகுலம் வாழ, நல்ல சமுதாயம் உருவாகி வளர, நல்ல சிந்தனையுள்ளவர்கள் வேண்டும். சமயம் தான் இதற்கு உறுதுணை அந்தச்சமயத்தை இளைஞர்களுக்குப் புகட்டி, சமவழியிலே வாழ்ந்து, வளமார்ந்த உளம்படைத்த வாலிபரை உருவாக்கவேண்டியது நம் கடன். சிந்தித்துச் செயலாற்றுவீராக.

ஈழமும் சைவமும்

ச. ஸ்ரீரங்கநாதன்

பல்கலைக்கழக புகு முக வகுப்பு [கீ. பி.]

நம் நாட்டிற்கும் சைவ சித்தாந்தத் திற்கும் பெரும் தொடர்பு உண்டு என்பதை ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இலங்கையின் பேரரசனாய் விளங்கிய இராவணன் சைவ நெறியாழன் என்பதை வான்மீகமும் இராமாயணமும் நிலை நாட்டுகின்றன. சைவம் வளர்த்த தெய்வக் குழந்தையாகிய திருஞானசம்பந்தர் திருநீற்றுப்பதியில் “இராவணன் மேலது நீறு” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளியிருப்பது இவ்வுண்மையை நிலைநாட்டப் போதிய சான்றாகும்.

கல் தோன்றி மண் தோன்றக் காலத்துக்கு முன் தோன்றிய மூத்தகுடி என்று தமிழினத்தின் தொன்மை போற்றிப் புகழப்படுகின்றது. தமிழ்இனத்தைப்போலவே தமிழன் கண்ட கடவுட் கொள்கையும் பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்தது. உண்மையும் உயர்வும் உடையது. அவர்கள் அன்று கண்ட சிவநெறிக் கொள்கையே இன்று பலரும் போற்றும் சைவம் என்ற பெயரில் திகழ்கிறது. சைவ சமயத்தில் எல்லாச் சமய உண்மைகளும் அடங்கியுள்ளன. ஆகவே அது தனிச்சமயம் அல்ல, சைவம், சமயம் கடந்த சமரசம் - சன்மார்க்கம் என்பது வெள்ளிடைமலை. இச்சமயம் அன்றே இந்தியா, இலங்கை, தென் கிழக்கு ஆசியா போன்ற நாடுகளில் நன்கு பரவிவிட்டது.

இறைவன் கோலத்தை புறக்கண்கொண்டு பார்த்து புறக் காரணங்களால்

வழிபட்டு அகக்காரணங்களின் தூய்மை பெறுவது நாம் கொள்ளத்தக்க முதற் சாதனமாகும். இந்நிலையில் நாம் இறைவனைக் குறிக்கும் தோத்திரங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் ஓதியுணர் கின்றபோது நமது இதயம் நெகிழ்கிறது. உள்ளம் தெளிவு பெற்று பக்குவத்தை அடைகிறது. ஆன்மா பதி புண்ணியத்தில் புகும் நிலை இதுவாகும். பொதுவாக எல்லாச் சமயங்களும் பரோபகாரத்தை அடிப்படையாக கொண்ட பசு புண்ணியத்தை வற்புறுத்துவன. பசு புண்ணியத்துடன் பதி புண்ணியமும் ஆன்மா ஈடேற்றத்துக்கு அவசியம் என்பது சைவமக்களின் சிறப்புக்கொள்கையாகும். சைவகுலத்தில் பிறந்தும் இவ்வுண்மையை அறியாது பதிபுண்ணியமாகிய சரியை, கிரியை வழிகளில் நிலலாது தம் பிறவிப்பயனை வீணாக்குகின்றனர்.

மனித வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்திற்கு உண்மையான சமய வாழ்க்கை இன்றியமையாத ஒன்றாகும். உண்மை நேர்மை, அன்பு, அருள் முதலிய நற்பண்புகளை கடவுளும், சமய வழிபாடும் இல்லாமல் ஏன் கொள்ளக்கூடாது என்பது உண்மையை ஆராய முயற்சிக்கும் மூர்க்கர்களின் கேள்வி! சமயம் என்றால் என்ன என்பதை இவர்கள் அறியவில்லை. மனிதன் விலங்காகத்தானிருக்கிறான் இவ்விலங்குப் பிடியிலிருந்து விலகியதும் தெய்வநிலை அடைகிறான். ஆன்மா இப்படி விலங்கு நிலையில் அகப்பட்டு தவிக்கக்

காரணம் ஆணவம் என்னும் மலம் எனச் சைவசமயம் கூறும். அம்மலத்தை அழிப்பதே இறைவழிபாடின் நோக்கம்.

கடந்த 300 வருடங்களாக லௌதீக நலன்களைத்தரும் விஞ்ஞானம் அதிக வளர்ச்சி அடைந்து வருவதைக் காண்கிறோம். வாடுவி, அணுசக்தி. ரெக்கற் ஆகிய நூதன விஞ்ஞானப்படைப்புக்களெல்லாம் இத்துறையில் பயன்படுத்தப்படும் மனித மூளையின் நுட்பத்திற்கும் ஆராய்ச்சித் திறனுக்கும் எடுத்துக் காட்டாகும். அண்மையில் சந்திர மண்டலத்தை எட்டக்கூடிய நிலையையும் மனிதன் அடைந்திருக்கிறான். ஆனால் இத்தகைய அறிவுப் பெருக்கம் நிலையில்லாத வாழ்க்கைக்கு நிலைபேறு அளிக்காதென்பதும் நம் பண்டையோர் தெளிந்திருந்தமையால் தான் அவர்கள் தம் ஆராய்ச்சியை மெய்ப்பொருளில் செலுத்தினர். விஞ்ஞானம் அண்டசாரத்தில் காணும் தோற்றம், நிலைபேறு, ஒடுக்கம் ஆகிய முன்னிலைகளின் முறைகளைக் கூறுமே யொழிய அவற்றின் உண்மை விளக்கத்தைத் தராது.

இன்று சைவத்தமிழகத்தில் எழுச்சி பெற்று வரும் தெய்வ நம்பிக்கையற்ற புரட்சிக் கொள்கையால் அள்ளப்பட்டு செல்லாத சைவ வீறு பெற்றவர்களாய் ஈழச்சைவ இளைஞர்கள் விளங்கவேண்டும். “ஆனை மாமலை ஆதியாய் இடங்களிற் பல அல்லல்சேர ஈனர்கட் கெளியேனலேன் திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே”. திருஞான சம்பந்தர் பெருமான் “ஈனர்களாகிய சமணர்கள் இயற்றுகின்ற அல்லல்களுக்கு அஞ்சேன் திரு ஆலவாயன் எனக்குத் துணைபுரிவான்” என்று கூறியது போல, யாருக்கும் அஞ்சோம் எனக் கூறுமாற்றல் ஒவ்வொரு சைவ இளைஞருக்கும் வரவேண்டும்.

பொன்னையும் பொருளையும், போகத்தையும் பெரிதாக மதித்து சமயநூல்களிலும் சமய ஆசாரங்களிலும் பற்றில்லாமல் அவற்றை இகழ்ந்து பிறவிப்பயனை பாழாக்குகின்ற நிலைமை சைவரிடமிருந்து நீங்கவேண்டும். “சைவசமயமே தற்சமயம் அது எங்கும் விளங்கும் சமயம்.

THE ONLY SHOP
With All Your Requirements
IN

- TEXTILES
- MILKFOODS
- CHILDREN'S GARMENTS
- COSMETICS, JEWELLERY
- ETC. ETC, ETC.

RANJIT STORES

72, ARMOUR STREET,

COLOMBO-12.

ரேயல் கல்லூரி

இந்து மாணவர் மன்றம்

வருடாந்த அறிக்கை

1964 - 1965

மாணவ தலைவர்

1964 — சா. பாஸ்கரன்

1965 — ச. கங்காதரன்

கௌரவ செயலாளர்

1964 — மா. தேவகுமார்

1965 — இ. பாலசுப்ரமணியம்

ரேயல் கல்லூரி இந்து மாணவர் சங்கம் நிறுவப்பட்டு 10 ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன. 10வது ஆண்டு அறிக்கையாக இவ்வறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதில் நாம் மிகவும் பெருமைப்படுகிறோம். கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக சங்கம் சைவசமய முன்னேற்றத்திற்காகவும், மாணவர்களிடையே சமய வளர்ச்சிக்காகவும் அளவிடற்கரிய பணி பல புரிந்துள்ளது என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி அத்தோடு இவ்வருடம் சிவசக்தி மலர் நான்கை, கற்றவரும் மற்றவரும் கருத்துன்றி நோக்கு மளவுக்கு சைவ சித்தாந்தக் கட்டுரைகளுடனும் அறிஞர்களின் அமுத மொழிகளும் நிறைந்த அறிவு மணங்கமழும் வண்ண மலராகத் தங்கள் கரங்களில் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமிதமடைகிறது.

நிறைவுற்ற ஆண்டு சங்கம் ஆற்றிய பணிகள்

8வது ஆண்டு விழா

நிறைவேய்திய 8வது ஆண்டு விழாவைச் சங்கம் 1964ம் ஆண்டு கார்த்திகை 29ம் நாள், பாடசாலை மண்டபத்தில் நீதியரசர் உயர் திரு. மாணிக்கவாசகர் தலைமையில் கொண்டாடியது. அவ்வமயம் அவரது பாரியாரும் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டார். விழாவிலே அறிஞர்கள் அரிய சொற்பொழிவுகளும் கருத்தைப் புகட்டும் நாடகங்களும், தத்துவங்களை விளக்கும் நடனங்களும், செவிக்கினிய கானங்களும் இடம்பெற்றன. சுருங்கக் கூறில் இயல், இசை, நாடகமாகிய முத்தமிழும் மலர்ந்து விளங்கின என்றே கூறலாம். விழாவை வெகுவிமரிசையாக நடாத்த உதவிய அனைவருக்கும் சங்கத்தார் என்றுங் கடமைப்பட்டிருப்பதோடு உளங்களிந்த நன்றியையும் கூறிக்கொள்கின்றனர்.

விரிவுரைகள்

சங்கம் பல பெரியார்களை வெளியிடங்களிலிருந்து அழைத்து சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தியுள்ளது. சங்கத்தின் அழைப்புக்கிணங்கி வந்து விரிவுரைகளை

நிகழ்த்திய பெரியார்கள் பின்வருமாறு:

திரு. மு. வைரவப்பிள்ளை	அவர்கள்
சுவாமி இரங்கானந்தா	”
திரு. அருள் தியாகரசா	”
திரு. க. செ. நடராஜா	”
சுவாமி மாதாஜி	”

இவர்களுக்கு சங்கத்தின் சார்பாக நன்றி உரித்தாகுக.

கூட்டுப் பிராத்தனைகள்

பிரதி வெள்ளிக்கிழமையும் சங்கத்தின் சார்பாக கூட்டுப் பிரார்த்தனை நடைபெற்றுள்ளது. சுவாமிப் படங்கள் வைப்பதற்கென்று ஒரு திருவாயும் யப்பட்டது. கூட்டுப் பிரார்த்தனைகளை சிறப்புற நடாத்தி உதவிய அனைவருக்கும் சங்கத்தின் சார்பில் நன்றிகள்.

சிவராத்திரி பூசை

சிவராத்திரி தினத்தன்று சங்க மாணவர்கள் 25 பேர் வெள்ளவத்தை பிள்ளையார் ஆலயத்திற்குச் சென்று பூசையிற் கலந்து விரதம் அனுட்டித்தனர்.

சங்கத்தின் சிரமதான இயக்கம்

சங்க அங்கத்தினர் சிரமதான இயக்கத்தில் பங்கு கொண்டு கப்பித்தாவத்தை பிள்ளையார் ஆலயத்திற்குச் சென்று திரு வீதியை சுத்தம் செய்தனர். மேலும் கல்லூரியையும் துப்பரவு செய்துள்ளனர்.

யாத்திரைகள்

இமாலயத்திலிருந்து இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த சாதுக்கள் ஐவர், கொள்ளுப்பிட்டி சிந்தி மடத்தில் தங்கியிருந்த பொழுது அவர்களைத் தரிசித்து ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவதற்காக எங்கள் சங்கத்தைச் சார்ந்த மாணவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு ஆசிரிகள் தலைமையில் அங்கு சென்றது. இதற்குப் போக்குவரத்து வசதிகளை உதவியவர்களுக்கு எங்கள் நன்றி உரித்தாகுக.

சுவாமி சிதானந்தஜி அவர்கள் பல்கலைக் கழகத்தில் சொற்பொழிவாற்றிய சமயம் எமது சங்க மாணவர்களும் அங்கு பிரசன்னமாயிருந்தனர். மேற்படி சொற்பொழிவைக் கேட்பதற்கு எங்களை அழைத்த பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கத்து செயலாளர் அவர்களுக்கு எங்கள் சங்கம் நன்றி நவிலுகின்றது.

திருக்கோணேஸ்வர யாத்திரை

சங்க உறுப்பினர் 30 பேர் ஓர் ஆசிரியர் தலைமையில் திருக்கோணேசப் பெருமானைத் தரிசிப்பதற்காக திருக்கோணமலைக்குச் சென்றிருந்தனர். சங்கத்தினர் பெருமானுக்கு ஓர் அபிஷேகப் பூசை செய்து வழிபட்டுத் திரும்பினர். இந்தத் தல யாத்திரைக்குச் சென்ற எங்கள் சங்கத்தினருக்கு திருக்கோணமலையிலே வேண்டிய இடவசதியையும் உணவு வசதியையும் ஒழுங்கு படுத்தித் தந்த திரு. S. K. முருகையா, திரு. S. மகோர்க்கடன் ஆகியோரிற்கும் மற்றும்

எமக்கு உதவி புரிந்தோருக்கு எங்கள் சங்கம் நன்றி கூறுகின்றது. எங்கள் யாத் திரைக்கு எங்களோடு வந்து வழிகாட்டியாக இருந்த ஆசிரியர் திரு. அருணாசலம் அவர்கட்கும் சங்கத்தின் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

மேற்கூறியவைகளிலிருந்து சங்க முன்னேற்றத்திற்கு அனைவரும் சலியாது உழைத்திருக்கின்றனர் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோற் தெளிதிற் புலனாகின்றது. இவ்வாண்டு கல்லூரி இந்து மாணவர் சங்கம் திறம் பட செயல் புரிய உதவிய கல்லூரி அதிபர் அவர்களுக்கும் ஏனைய ஆசிரியர்களுக்கும் நன்றி கூறக்கடமைப் பட்டுள்ளோம். இம்மலரை சிறந்த முறையில் வெளியிட உதவிய பத்திராதிபர்களுக்கும் ஏனையோருக்கும் நன்றிகள் உரித்தாகுக.

வணக்கம்

இங்ஙனம்
சங்கத்தின் சார்பில்
செயலாளர்.

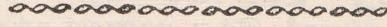
“இளைஞர்களுக்குப் பொது வேலைகளில் அதிகமான பழக்கமும் அனுபவமும் இல்லாத போதிலும் எதையும் நிறைவேற்றவும் ஈடுசெய்ய யவும் அவர்களிடம் ஊக்கமும், உற்சாகமும் இருக்கிறது இதனால் அவர்களால் எதையும் சாதித்துவிட முடியும்.”

“மனிதனுக்கு கிடைத்துள்ள மிகப் பெரிய வசதி முன்னேறுவதுதான். அந்த வசதியும் வாய்ப்பும் கடவுளுக்குமில்லை, மிருகங்களுக்குமில்லை!”

ரேயல் கல்லூரி இந்து மாணவர் மன்றம்

நிர்வாகக் குழு 1965

தலைவர்:	—	அதிபர் ரேயல் கல்லூரி
உப தலைவர்கள்:	—	{ அ. க. சர்மா ந. சண்முகரெத்தினம் க. சிரேஷ்டராஜா
மாணவதலைவர்:	—	ச. கங்காதரன்
செயலாளர்:	—	இ. பாலசுப்ரமணியம்
துணைச் செயலாளர்:	—	ம. தில்லைநடேசன்
பொருளாளர்:	—	ச. ஸ்ரீரங்கநாதன்
செயற் குழு:	—	{ க. காந்தரூபன் க. குமாரசூரியர் த. இராமசந்திரன்
6-ம் பாரம் [மே. பி.] பிரதிநிதிகள்	—	{ ச. பாஸ்கரன் இ. சிவராமன் ச. தேவேந்திரா
6-ம் பாரம் [கி. பி.] ,,	—	{ மா. தேவகுமார் ம. அல்லிராஜா க. இந்திரமோகன்
5-ம் பாரம் ,,	—	{ க. இரஞ்சிற் குமார் அ. இராஜேஸ்வரன் ச. ஸ்ரீகாந்தன்
4-ம் பாரம் ,,	—	{ ச. வெற்றிவேல்வேந்தன் வி. கணேஷலிங்கம்
3-ம் பாரம் ,,	—	{ க. ஓம்பிரசாதம் மு. மகேந்திரன்
2-ம் பாரம் ,,	—	{ தி. ராஜகுமார் க. சரவணபவானந்தன்.

திருக்குறளும் சைவநெறியும்

செல்வன் க. காந்தரூபன்

திருக்குறளானது பல வழிகளிலும் சிறந்த தனிப்பெரும் நூலாகவும், தமிழ் மக்களின் பொது மறையாகவும் நிலவி வருகிறது. எல்லாச் சமயத்தினரும் இதனைத் தத்தம் நூலெனக் கூறுவர். ஆயினும் தமிழ் மரபும், வழக்கும், செய்யுளும் நோக்கியுணர்ந்தால் இது செந்தமிழ்நெறியாகிய சிவ நெறியினைத் தன் உயிர்நாடியாகப் பெற்றிருக்கின்றது என்பது வெள்ளிடமலை.

“தேவர் குறளும் திருநான் மறைமுடியும் மூவர் தமிழும் முனிமொழியும்-கோவை திருவாசகமும் திருமூவர் சொல்லும் ஒரு வாசகமென்று உணர்.”

என ஓளவையார் இயற்றிய நல்வழியால், உறுதியாக நான்மறைகளுடனும், அருட்பாக்களுடனும் சேர்த்து இயற்றியமை உற்று நோக்கற்பாலது.

தமிழ் மொழியைக் கருவியாகக் கொண்டு தத்தம் கொள்கைகளைப் பரப்பலுற்ற பல் சமயத்தவரும், எம் நூல், எம் நூல் என்றே போற்றி, இதனுள் சில பல மேற்கோள்களை எடுத்து ஆண்டு வந்துள்ளனர். ஆயினும் ஒன்றோடொன்று முரணுவதாயுள்ள பல கருத்துக்களும் திருவள்ளுவருக்கு உடன்பாடாக அல்லது முடிந்த முடிவாக இருத்தல் இயலாது ஏனெனில் திருக்குறளைப் போற்றி உணர்வோருள் கடவுள் உண்டென்பாரும் உளர். இன்றென்பாருமுளர்- இருவினை, வினைப்பயன், மறுபிறப்பு உள் எனக் கொள்வாருமுளர். இல்லை என்பாருமுளர். இங்ஙனம் முரணும்

பல திறத்தினர் இருக்கின்றார்கள். இப்பலதிறத்தினர் முடிவுரைக்கும் திருக்குறள் இடந்தரும்.

உலகில் உள்ள சமயங்களாவன இஸ்லாம், கிறிஸ்தவ சமயம், பௌத்தம், சமணம், தேரையர் மதம், வைஷ்ணவம், சைவம் என்பன.

கிறிஸ்தவமும் மகமதியமும் மேற்கு நாடுகளில் தோன்றின என்பது பலருக்கும் தெரிந்த விடயம். முஸ்லீம்களால் படையெடுக்கப்பட்ட காலத்தில் இஸ்லாமும், ஆங்கிலேயரால் கைப்பற்றப்பட்ட காலத்தில் கிறிஸ்தவமும் தமிழகத்தில் பரப்பப்பட்டன. இவ்விரு மதங்களும் தமிழகத்திற்கு வருமுன்னரே திருவள்ளுவர் தோன்றியிருக்கிறார், ஆகையினால் இவ்விரு மதங்களின் கோட்பாடுகள் திருக்குறளில் புகுவதற்குச் சற்றேனும் இடமில்லை.

பௌத்தம் வடபாரதத்தில் இருந்து புகுந்த சமயங்களில் ஒன்று. இது சைவ சமயத்துடன் கோட்பாடுகளில் ஒற்றுமையுடைத்தாயினும் புத்தர் என்ற மகானால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது, இது தமிழகத்தின்மீது ஆரியக் கட்டவிழ்ப்பினால் பரவிய ஒரு மதம். ஆரியர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமான சில சைவ சமயக் கொள்கைகளை இதனுள் புகுத்தினர். இறைமாட்சியைக் கூறியவள்ளுவர் பௌத்தத்தின் சிலகோட்பாடுகளை எடுத்து ஆண்டிருப்பாரேயன்றி அதனைத் தழுவியவர் அல்ல என்பதும் சமண, தேர மதங்களினுடைய கோட்பாடுகளைத் தழுவியவர் அல்ல என்பதும்

“கோழில் பொறியில் குணமில்வே
எண் குணத்தான்
தானை வணங்காத்தலை”

என்னும் குறள் மூலம் அறியலாம்.

“எண் குணம்” என்னும் சொல்லை எடுத்து ஆராய்ந்தால், விளங்கும். பரிமேலழகர் தம் உரையில், எண் குணங்களாவன தன் வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கை உணர்வினனாதல், முற்றும் உணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், பேரருளுடமை, முடிவில் ஆற்றலுடமை வரம்பில் இன்பமுடமை என்று கூறியிருக்கிறார். இவ்வெண் குணங்களும் சிவனுக்கே உரித்தாகும். வேறு எத்தெய்வத்திற்கும் உரித்தாகமுடா.

சமணத்தைத் தோற்றுவித்த இடப தேவர், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல் என்பதற்கு இரையாகிறார். மற்றைய சமயத் தலைவர்களும் அப்படியே. இப்படி நோக்கின் திருக்குறளில் எம் சமயத்திற்கும், வைஷ்ணவ சமயத்திற்கும் சில மாறுபாடுகள் உள. வைஷ்ணவ சமயம் சில செய்யுள்களை எடுத்து மேற்கோள் காட்டி வள்ளுவர் தம் சமயத்தவரென நிலைநாட்டுவர். அது உண்மையில் பிழையான கொள்கை, ஏனெனில் அவர்கள் எடுத்தாரும் குறளானது,

“தாம் வீழ்வார் மென் தோள் துயிலின்
இனிது கொள்
தாமரைக் கண்ணன் உலகு”

இப்பாட்டில் தன்னால் விரும்பப்படுகின்ற சிற்றின்பச் சுவையிலும் பார்க்க வைகுண்டம் இனிமையானதா?

என்று கேட்கப்படுகிறது. ஆகையினால் திருமாலினால் அடைகின்ற வைகுண்டப் பதவியிலும் பார்க்கச் சிற்றின்பம் பெரியது என இகழ்ச்சியணியாகப் பாடுகிறார். இது திருமலை இகழ்வதாகும், அன்றியும் வைஷ்ணவர்களால் எடுத்தாளப்படும் இன்னும் ஒரு சிறந்த ஆதாரம்.

“மடியிலா மன்னவன் எய்தும் அடியளந்தான்
தான்
தாஅய தெல்லாம் ஒருங்கு”.

திருமால் மாவலிபால் குறளாகச் சென்று மூன்று அடிமண் இரந்து, பின் நெடியனும் நீண்டு, தாவியழந்த பரப்பு முழுவதும், ஒரு அரசன் தன் தாளாண்மையாலே ஒருங்கே எய்துவான். இதிலும் பரந்து செல்லுதலாகிய முறை செய்யாமையும், இரத்தலாகிய இழிவரவும் குறிப்பிடப்பட்டு, முயற்சியுடைய மன்னன் தன் செல்வம் பெருக்குதற்கு அவ்விரண்டையும் மேற்கொள்ள மாட்டான் என உணர்த்தப்படுகிறது. இதுவும் இகழ்ச்சிக்குறிப்பேயாகும்.

பொதுவாக மக்கள் பேரின்பத்தையும், சிற்றின்பத்தையும் பொருவியே கூறுவது வழக்கம். இதை மணிவாசகரின் திருக்கோவையால் அறியலாம். வள்ளுவரும் இதையே,

“இழை நக்கி நூல் நெருகும்
ஏழை அறிவனோ
குழைநக்கும் பிஞ்ஞுகன் தன் கூத்து.”

என்று பாடியுள்ளார். இதிலே பிஞ்ஞுகன் என்பதும், குழை நக்குவோன் என்பதுவும், கூத்து என்பதுவும். அடல் அரசனையேயன்றி எம் தெய்வத்தை ஒக்கும். இதிலிருந்து திருவள்ளுவர் நெறி சைவ நெறியே எனத் தெரியக் கிடக்கிறது.

பொய்யும் புரட்டும் கூடிய ஒரு வார்த்தை
இருக்குமானால் அதுதான் “அன்பு”.

எமது நன்றிகள்

- ★ இம்மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்திகள் அனுப்பிய கல்லூரி அதிபருக்கும், பௌத்த மாணவர் சங்கத்திற்கும், இஸ்லாமிய மாணவர் சங்கத்திற்கும், கிறிஸ்தவ மாணவர் இயக்கத்திற்கும், கத்தோலிக்க மாணவர் சங்கத்திற்கும் எமது நன்றிகள்.
- ★ இக்கட்டான வேளைகளில் எமக்கு வழிகாட்டிய சிரேஷ்ட உபதலைவர்களான திரு. அ. க. சர்மா அவர்களுக்கும், திரு. ந. சண்முகரெத்தினம் அவர்களுக்கும், திரு. க. சிரேஷ்டராஜா அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.
- ★ இம்மலருக்கு மணமுட்டத் தமது கட்டுரைகளைத் தந்துதவிய பெரியோர்களுக்கு எமது உளம் கனிந்த நன்றிகள்.
- ★ வரிச் சமையைப் பொருட்படுத்தாது எமக்கு விளம்பரம் தந்து பொருளுதவி செய்த வர்த்தக ஸ்தாபனங்களுக்கு எமது நன்றிகள்.
- ★ இம்மலரை உருவாக்கும் பொருட்டு எம்முடன் அயராது உழைத்த

க. இரஞ்சிற் - குமார்	—	இ. பாலசுமப்பிரணியம்
சா. ஸ்ரீரங்கநாதன்	—	மா. தேவகுமார்
ம. தில்லைநடேசன்	—	த. சுமந்திரம்
ரா. கனரெத்தினம்	—	க. குமாரசூரியர்
அ. இராஜேஸ்வரன்	—	ச. ஸ்ரீகாந்தா
ந. சிவகுமாரன்	—	க. மகேந்திரன்
வா. திருச்செல்வம்	—	தே. ரஞ்சிதன்
ந. சூரியகுமாரன்	—	தி. கைலநாதன்
ப. ஜெயகுமார்	—	ம. நரேந்திரநாத்
செ. சச்சிதானந்தன்	—	ம. அல்லிராஜா
பா. அழகரத்தினம்	—	தி. ராஜகுமார்

 முதலியோருக்கு எமது நன்றிகள்.
- ★ இம்மலரைக் கவர்ச்சிகரமானதாக அச்சிட்ட ரெயின்போ பிரிண்டர்சாருக்கு எமது நன்றிகள்.

ராஜேஸ்வரன்
காந்தருபன்

FIRST WITH THE BEST

Barney Raymond Ltd.

FUNERAL DIRECTORS, EMBALMERS, MEMORIAL CRAFTSMEN.

The House of Friendly Service

121, D. S. SENANAYAKA MAWATHA,

KANATTA, COLOMBO-8

Telephone: 9612

Telegrams: 'BARNEYCO' Colombo.

With the best compliments from:—

MEENAMBIKA LIMITED

174. B. MESSENGER STREET,

COLOMBO - 12.

AUM

SIVASAKTHI

1964-1965

EDITORS

V. A. RAJESWARAN

K. KANTHARUPAN

PUBLISHED BY

HINDU STUDENTS' UNION

ROYAL COLLEGE

COLOMBO-7.

VISIT
SELLAMUTTU'S
FOR
MANHATTAN

AMERICA'S MOST DISTINGUISHED SHIRT

SELLAMUTTU'S
2nd CROSS STREET, PETTAH.

Please remember:-

“CHETTINAD”

FOR YOUR REQUIREMENTS OF ALL
BUILDING MATERIALS.

Chettinad Corporation Private Ltd.

116/118, KEYZER STREET,

P. O. Box No. 168,

COLOMBO.

T'grams: 'FINANCE', Colombo.

T'phone: 4276, 4277, & 5968

CONTENTS.

NO.		PAGE
1.	OFFICE BEARERS 1964-65	63
2.	MESSAGE FROM BUDDHIST BROTHERHOOD	65
3.	” S. C. M.	66
4.	” ISLAMIC SOCIETY	67
5.	” CATHOLIC STUDENTS' SOCIETY	68
6.	EDITORIAL	69
7.	THE HINDU WAY OF LIFE — K. ALVAPILLAI	71
8.	HINDUISM DOES REVILE ANY OTHER RELIGION — M. DEVAKUMAR	74
9.	OUR SINCERE THANKS TO	79

[The editors are not responsible for the opinion of the contributors expressed in the articles published in the magazine]

உயர்தர தங்க நகைகளுக்கு

பட்டக்கண்ணு சுப்பையா ஆச்சாரி & சன்ஸ்

‘ச வ ரி ன் ஹ வு ஸ்’

102, புதுச் செட்டித் தெரு,

கொழும்பு-12.

தொலை பேசி: 2604

- ★ வீடு கட்டப் பொருட்கள்
- ★ எஸ்டேட் தேவைகள், சனிட்டரிவேர்
- ★ இயந்திரப்பொறிகள், தண்ணீர்ப்பம்புகள்
- ★ வர்ணங்கள், வேறு உகர்ணங்கள்
- ★ “ஹன்சயா” ஜி. ஐ. வாளிகள்
- ★ உறுதியான “சுபர்லொன்” பி. வி. சி. பைப்புகள்
- ★ “குருண்டிக்” ரேடியோ
- ★ “மினேர்வா” தையல் மெஷின்கள்
- ★ வேறு எது வேண்டுமானாலும்

சென்ற அந்தோனி ஹார்ட்வேர் ஸ்டோர்ஸ்
லிமிட்டெட்.

516, ஸ்கின்னர்ஸ் ரோட் தெற்கு,

கொழும்பு-10.

OFFICE BEARERS

PRESIDENT

THE PRINCIPAL

SENIOR VICE-PRESIDENTS

A. K. SHARMA
N. SHANMUGARATNAM
K. SIRESTARAJAH

1964

1965

<i>S. Baskaran</i>	—	Chairman	—	<i>S. Gangadaran</i>
<i>M. Devakumar</i>	—	Secretary	—	<i>R. Balasubramaniam</i>
<i>C. Gowrinathan</i>	—	Asst. Secretary	—	<i>M. Thillainadesan</i>
<i>L. Sivaraman</i>	—	Treasurer	—	<i>S. Sri Ranganathan</i>
<i>T. Sumanthiran</i>	}	Working Committee	}	<i>K. Kantharupan</i>
<i>S. R. Ganasambandan</i>				<i>G. Kumarasuriyar</i>
<i>V. Thiruchelvam</i>				<i>T. Ramachandran</i>

EDITORS:

V. A. RAJESWARAN

K. KANTHARUPAN

What Makes a Good Cigar?

FLAVOUR, PURITY, QUALITY and VALUE

Then Choose

Kanagalingam Cigars

the finest in Ceylon.

Just one smoke and you will know it.

KANAGALINGAM CIGARS

AVAILABLE EVERYWHERE

T' phone: 5883

T' grams: "KANCIGARS"

V. KANAGALINGAM PILLAI & SON.

17, St. John Road — Colombo-11.

WHEN YOU HAVE A BUILDING JOB

no matter how big or small

Please contact us.

We carry comprehensive stock of all your requirements.

We also specialize in Estate Supplies

"Mulsomat" Emulsion Paint

for your
Wall Decoration

"George Angus" Hair & Rubber
Belting

for
Power Transmission

AMERICAN ENGINEERING CORPORATION,

311, Old Moor Street,
Colombo.

Telephone: 4430

Telegram: "TILJOY"

THE
MESSAGE

FROM

ROYAL COLLEGE
BUDDHIST BROTHERHOOD

The Hindu Students' Union at Royal College has had a flourishing past. Both the Buddhist Brotherhood and the Hindu Students' Union have some common bond of unity between them. Let us cherish these good ideals and foster them among our students for greater harmony.

I wish the Hindu Students' Union all the best.

S. D. J. F. Dissanayake

Senior Vice President,
Buddhist Brotherhood.

THE MESSAGE

FROM

Royal College
Students' Christian Movement

The Royal College S. C. M. thank the editors of the Hindu Students' Union magazine the 'Sivasakthi', for this opportunity to express the harmony that exists between our two movements. We hope that this bond will strengthen in the years to come and everlasting love prevail.

Thanking you,

Sunil Jayawardene

SECRETARY.

R. C. S. C. M.

The Message

FROM

Royal College Islamic Society

On behalf of the Royal College Islamic Society, I have great pleasure in sending this brief message for publication in the 'Sivasakthi', and thank the Editors for giving me this opportunity.

Most of the religious associations in the school including "The Islamic Society" and "The Hindu Students' Union" celebrate their tenth anniversary, this year. The Hindu Students' Union has helped in the development of the moral and spritual life of its members in no small measure.

Our best wishes are with the Union for its further progress and activities in the future

ONAI S. A. HAFEEL

Secretary,

Royal College Islamic Society.

THE MESSAGE

from

ROYAL COLLEGE

CATHOLIC STUDENTS' SOCIETY

The Secretary on behalf of the Catholic Students' Society, Congratulates the Hindu Students' Union on the tenth anniversary of their inception. We wish the Hindu Students' Union many more successful years of work and we hope that our two Societies will grow closer together in the years to come and thus Cement a Lasting Comradeship between the Hindu Students and the Catholic Students of the Collage.

S. C. PAUL

SECRETARY.

Catholic Students' Society.

AUM

SIVASAKTHI

HINDU STUDENTS' UNION

ROYAL COLLEGE

1965

UNITED WE STAND
DIVIDED WE FALL

VOLUME 4

Editorial

In ancient times sages who were born manifested their religious doctrines among the people, through devotional songs, legends, etc. The present world has degenerated spiritually to such an extent that even though saints are born they tend to go unnoticed. The nucleus of this epidemic (degeneration of Hindu Culture) is the egoism found in man. This causes ambition, desire, and lust. Under their influence man indulges in hatred, love, flattery, pride, unscrupulousness, hypocrisy and delusion.

The Hindu Students of Royal College who had one common aim, that is to eradicate human pain, (What higher aim can man attain than conquest of human pain?) moulded themselves together and inaugurated this Union. The H. S. U. is exclusively for the youths, and we have

Y-18

shouldered the responsibility to maintain the cultural practices of our fore fathers. This is no easy task because of the luring temptations and glittering allure of this modern world.

Ever since the Union's inception, in 1955, it has pronounced the word 'EXCELSIOR'. Though our activities have not born fruits up to now, they are bound to do so in the near future. At this stage we wish to quote one of Swami Abhedananda's preachings, which is a source of inspiration to us.

"Let us perform our duties to the best of our ability and never think of the results. The results, will come to us. If we are attached to them and worry about them, we shatter our nerves and do not gain anything, but if, after performing our duties with our best ability, we exercise patience, the result is bound to come."

Our take will be greatly reduced if the masses will not erroneously believe in the rumour 'Science is a hinderance to religion.' Science came into existence by man trying to seek knowledge.

"Seek knowledge from cradle to grave"

This is preached not only by our religion, but, by all the religions prevalent in this world. This very clearly proves beyond doubt, that science owes its existence to religion.

In conclusion we wish to appeal to all fellow Hindus to, practice Swami Sivananda's precept. 'Rigidly observe the truth and purity in your thoughts, speech, actions, in your motive, and general conduct. Be tolerant, and charitable in your opinion of men and things, in your dealings with others.'

"Let not the illusion of thy senses

Betray thee to deadly offences,

Be good, be strong and be pure,

The right only shall endure."

'AUM SHANTHI! SHANTHI!! SHANTHI'!!!

The Hindu Way of Life

by K. Alvappillai, O. B. E.

Religion, and the philosophies and doctrines flowing from it, are built up on experience. But while in all other religions the experience is that of its founder, in Hinduism the experience is that of hundreds of seers and sages handed down from generation to generation from time immemorial. And this experience is not mere perceiving, knowing or feeling the facts of life or emotions or other mental processes but comes through the higher feats of the human mind, — intuition, revelation and what one might call contact with God, the Perfect One. Dr. Radhakrishnan puts it well when he says: "In Hinduism experience has supreme value; belief and conduct, rituals and ceremonies, authorities and dogma, are assigned a place subordinate to the act of conscious self-discovery and contact with the divine". So it is that we find the early seers right at the beginning of civilized existence devoting their whole time to a voyage of discovery, that is discovering God. The transitoriness and perishability of everything around them goads them on in their search and they come by the Truth, namely, that there exists a changeless

and indestructible One, i. e. God. Further research brings out the truth that God is perfect. He is perfect in Existence, Knowledge and Bliss. The next question is, where is God to be found? The answer to this question comes through experience - God is not outside living beings, but within. That is what is meant by self-discovery and contact with the divine. In a later period when Jesus Christ said that the "Kingdom of God is within you", he meant the same thing. And the discovery of God within us broadly means striving towards the Perfection that is God and becoming perfect. Man's goal therefore is to become a God-man. The Upanishads of course put this truth in a direct form by saying that it is the one God that animates in all living beings and as long as the human mind is unable to free itself from Illusion or Maya there is misery. The oft-quoted aphorism, "Tat Tvam Asi" (Thou Art That) expresses this truth forcibly. So the life of a Hindu is and must necessarily be influenced by this central idea of striving towards perfection. Various paths were laid down by our ancient seers to reach

this state of perfection. They also realised that in the passage of time others will be discovered or laid down by God—men to come. These paths would become different religions and would influence the lives of mankind. Although religions would differ in concepts, dogma and philosophy the early Hindus took it as an axiom that they would lead to the same goal, i. e. the goal of perfection. So we find the broad principle of tolerance and co-existence propounded in Hinduism thousands of years ago. Says the Rg Veda, the oldest extant religious book of the Hindus, "Truth is one, but sages call it by different names" Because of the dominance of this principle of tolerance Hinduism never became a missionary religion. Besides, being the oldest of all religions and comprising within itself all ethical and moral codes and different systems of philosophy, Hinduism believes that any new religion can arise only to fulfil and not destroy it.

Another important guiding principle of life emphasised far more in Hinduism than in other religions is renunciation. Renunciation does not necessarily mean giving up the world although the ultimate aim is to free the soul from mundane attachments and desires. Desire for worldly things is a great obstacle on the road to perfection. Accord-

ing to the Bhakthicult which is the corner-stone of Saiva Siddhanta, i. e. the South Indian system, the one attachment that should be cultivated and perfected is attachment to God. This is called Bhakti. To achieve the highest state of Bhakti all other attachments must loosen. In describing the outlook on life of the sixty-three Saints of the South, the poet Sekkilar says, "success and defeat do not disturb their equanimity, and they look upon clay and gold as the same". Of course this state is the final achievement, the state of Jivan Mukti, when the liberated soul feels neither pleasure nor pain in the worldly sense. But the path to reach this could be long and arduous, comprising not only this life but several other existences to come. The Hindu recognises three states of existence—this life, the next life and that life which is far off-known in Tamil as **Immai**, **Marumai** and **Anmai** respectively, the last meaning life in the immediate presence of God. So non-attachment should be cultivated throughout the first two phases of existence. Living without desires is of course impossible except to the few who have shed them through a succession of births. But desires can be controlled. There is a word in Sanskrit called, "Aparigraha", meaning desiring only one's bare needs. The Hindu teachers therefore emphasise

moderation in the enjoyment of life and the gradual shedding off of desires. Lord Krishna tells us that all souls born are destined to perform action and those who renounce the fruits of action overcome the cycle of birth and death. Compare in this connection the coupled of Valluvar reading: "Birthlessness is the only boon worth having, and this comes by itself if one cultivates wantlessness".

Now the renunciation of the fruits of action leads us to another guiding principle of life lived and propounded by our ancients, namely service and self-sacrifice. Critics sometimes say that Hinduism is a religion for the individual and not for society. This is not correct. There cannot be a Hindu way of life unless it could influence social progress. By serving your fellow-beings you serve God was a slogan on the lips of all teachers. In Sanskrit there is a word called, "Yagnam". It is action performed without thought of personal benefit, service performed in a spirit of self-sacrifice, a deed done for the benefit of humanity and also anything done in the service of God. Love of our fellow-beings and service to them would be a normal phenomenon

flowing from the Vedantic concept of one Soul emanating in different bodies. The doctrine of Ahimsa-non-injury to living beings could be deduced from this too. In a negative sense "ahimsa" means: "do not kill, do not injure"; but in a positive sense it should be construed as an exhortation to go all out to love and help other beings, And so in this brief article three basic principles for living evolved by Hindu Savants in very early times have been set out again all too briefly, namely, tolerance, renunciation and service. It is not contended that these same teachings are not found in other religions. But with Hindu religion is so inter-twined with actual living that precept and practice go hand in hand. The Hindus have been from very early times a long suffering tribe in the sense that Hinduism had to meet the aggressive inroads of other religions. If it has absorbed these shocks from other religions over a long period of time it is because of the universality of its teachings, the sublime character of a long tradition of sages and saints and its freedom from the tyranny of dogmas and doctrines, and finally its co-operative attitude to other religions. It behaves us Hindus to preserve its pristine purity and glory.

“HINDUISM DOES NOT REVILE ANY OTHER RELIGION”

M. DEVAKUMAR

**“Lead me from unreal to the real
Lead me from distress to light
Lead me from mortality to immortality
Lead me to a world of peace.”**

This has been the regular prayer of every human, who does not believe in the atheistic theories prevalent in this world, no-matter what-ever religion he belongs to.

The word “Religion” came into existence from a Latin word ‘Religio’ which is formed by the unisen of two words ‘re’-(back) and ‘ligare’-(to bring), that is, to bind the soul back to God. Hinduism, Christianity and Mohammedanism (Islam); they all perform the same function, that is, to bind the soul back to God. Thus they are known as religions. Though these religions have different theories and customs the ultimatum of all is to lead man to salvation.

All religious ways have, intense devotion and attachment to God, as their basic principle to unite the devotees with the Almighty. This can only be practised by a devotee, if and only if, he has a mysterious divine magnetism in him which makes him get attracted towards God. This magnetism can be explained in various ways, but the essence of all these lie on ‘LOVE’. This love has a great infinite power. This conquers the heart of a man, subdues the enemy and can tame wild-animals. With this arrow, love; jealousy, hatred, lust, anger, egoism, arrogance etc. could be pierced through. In human it is just a carnal-love. It is for ever changing. Love which is divine will last only in God, and it can never change. This love is said to be ‘Bhakti Yoga’ in the Hindu mythology.

“Bhakti Yoga is the path of systematised devotion for the attainment of union with the absolute, Its’ the easiest and surest path to religion and realisation.”

— Swami Vivekananda.

Christianity, Buddhism and Islam owe their origin to some one. They are Jesus Christ, Lord Buddha and Prophet Mohammad respectively. It is very unfortunate that we are unable to trace the History of Hinduism and find when it was born. There were so-many Avatars, Rishis and Swamis who have led the Hindu way of life. But, no one knows who was responsible for its inception. Due to this fact, learned personages believe, Hinduism to be the oldest religion known. Great Philosophers have had debates on this questions, but without success. What ever is said and done the 'Goal' of every religion is the same. Swami Vivekananda (1863 - 1902) who represented the Hindus at a Conference of Religions held in Chicago, illustrated this fact with a very clear example. 'All rivers lead to the one and only sea, similarly all religions pave the road to the one and only God.'

Who is a Hindu? Some said, a Hindu is one who believe in the Vedas; or he is one who burns the dead, or he is one who considers himself a Hindu. Late Swami Sivananda of Himalayas, has given us a very fine and an appropriate definition of a Hindu, in his book 'All about Hinduism'.

"A Hindu is one who has perfect faith in the law of re-incarnation, Avatara, ancestor worship, Varnashrama Dharma, Vedas and existence of God, he who practises the instructions given in the Vedas, with faith and earnestness, he who does Sandhya, Sraddha, Pitru, Tarpan, the Pancha Maha Yajna, he who follows the Varnasharma Dharmas, he who worships the Avataras and who Studies the vedas."

"For God so loved the world, that he gave his begotten son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life".

—Holy Bible.

In accordance to the above paragraph quoted from the Holy Bible Christians worship Jesus Christ as the son of God. But, the Hindus in accordance to the definition of a Hindu, given by Swami Sivananda, worship him as one of the ten Avataras.

The Hindus believe God to be a form of 'Power' which is prevalent every-where in the world. Even in the air they breathe. Why, the Holy ash of the Hindus is the purified ash of cow-dung. This clearly proves beyond doubt that the Hindus believe God to be amalgamated everywhere. Due to such reasons Hinduism does not revile any other religion.

In conclusion I wish to say that Hinduism pays respect to all other religions and lives in Harmony with them.

For Good Quality Foodstuffs

At Competitive Price

S. SUBBIAH

19, St. John's Road,
Colombo-II.

T'Gram: **YESYES**

T'Phone: **78060**

தயை செய்து

எமது

விளம்பரதாரர்களை

ஆதரியுங்கள்

Please

Patronize

Our

Advertisers

FOR
HARDWARE
ESTATE SUPPLIES
and
FACTOR RYEQUIREMENTS

CONTACT

Tilly's Hardware Stores

377, Old Moor Street,
COLOMBO-12.

FOR HIGH CLASS
JEWELLERY

VISIT

SRI MURUGAN BANK

1197, BORELLA FLATS
COLOMBO.8.

Phone: 91533

WITH THE BEST COMPLIMENTS OF

**International Import &
Export Co.**

No. 5, Consistory Building,
Front Street,
Pettah.

TEL. PHONE: 5610

MANUFACTURERS OF

GILETS SWEETS & TOFFEES

WITH BEST COMPLIMENTS

FROM

CITY CARGO BOAT CO.,

Landing, Shipping, Clearing,

Forwarding agents and
Leading agents for Country
Craft & Buggalerus

Phone: 4797
Grams City Boat

221/11, Bankshall Street,
Colombo-11.

ஸ்ரீ தேவியின் படைப்புகளான

- ★ உளுந்து வடை மாவு
- ★ தோசை மாவு
- ★ சாம்பர்ப் பொடி
- ★ ரசப் பொடி

முதலியவற்றைக் கொண்டு கணப்பொழுதில்
சுவை மிகுந்த ஆரோக்கியமான உணவு
வகைகளைத் தயாரியுங்கள்

தயாரிப்பாளர்கள்:

நவலங்கா டிரேடர்ஸ்,

212/48, காஸ்வெர்க்ஸ் வீதி, கொழும்பு-11.

தொலைபேசி: 5 1 1 3

FOR

Hardware, Sanitaryware

&

Building Materials

CONTACT

ISLAND TRADE CENTRE

GENERAL HARDWARE MERCHANTS

437, Old Moor Street,

COLOMBO - 12.

T'phone. 6223

T'grms: 'RAJAMUR'

We Thank.....

- ★ The Principal, the Buddhist Brotherhood, the Students' Christian movement, the Islamic Society and the Catholic Students' Society, for their inspiring messages.
- ★ Mr. A. K. Sharma, Mr. N. Shanmugaratnam and Mr. K. Sirestarajah for their invaluable assistance.
- ★ All those who sent us interesting articles.
- ★ All advertisers who braved the tax and made this publication possible.

K. Ranjit-Kumar	—	R. Balasubramaniam
S. Sriranganathan	—	M. Devakumar
M. Thillainadesan	—	T. Sumanthiran
R. Kanagaratnam	—	G. Kumarasuriyar
A. Rajeswaran	—	S. Srikantha
N. Sivakumaran	—	K. Mahendran
V. Thiruchelvam	—	D. Ranjithan
N. Suriyakumaran	—	T. Kailainathan
P. Jeyakumar	—	M. Narendranath
S. Satchithanandan	—	M. Allirajah
B. Alagaratnam	—	T. Rajkumar

Who helped us in this responsible task.

- ★ Rainbow Printers for their wonderful job.

V. A. Rajeswaran
K. Kantharupan

NOW RUNNING TO
CROWDED HOUSES
in

Ceylon Theatres Circuit

Sivaji Ganeshan, Saroja Devi,
Sowcar Janaki, Nagesh
in

PUDIYA PARAVAI

(EASTMAN COLOUR)

**For All Functions
Hire Your
Requirements**

FROM

DON CHARLES & SONS

258, GALLE ROAD,
WELLAWATTE.

Phone: 88104

பாடசாலைக்கும்

நூல்நிலையங்கட்கும்.

ஏற்ற எல்லா வகையான

நூல்களும் வாங்குவதற்கு சிறந்த இடம்

இரத்தின ஸ்ரோர்ஸ்

130, மலாய் வீதி,

கொழும்பு-2.

தொலைபேசி இல: 79977

ஊனீத்தரங்களுக்குள்
ஊனீத்தரமானது....

ஊனீ

பெல் ஐன்டஸ்டீரீஸ்

எல்லா அரசாங்க ஐாபிதாக்களிலும் காணப்படுகிறது.

தலைமை அலுவலகம்:

136, பஞ்சிகாவத்தை ரோட், கொழும்பு-10.

போன்: 79216

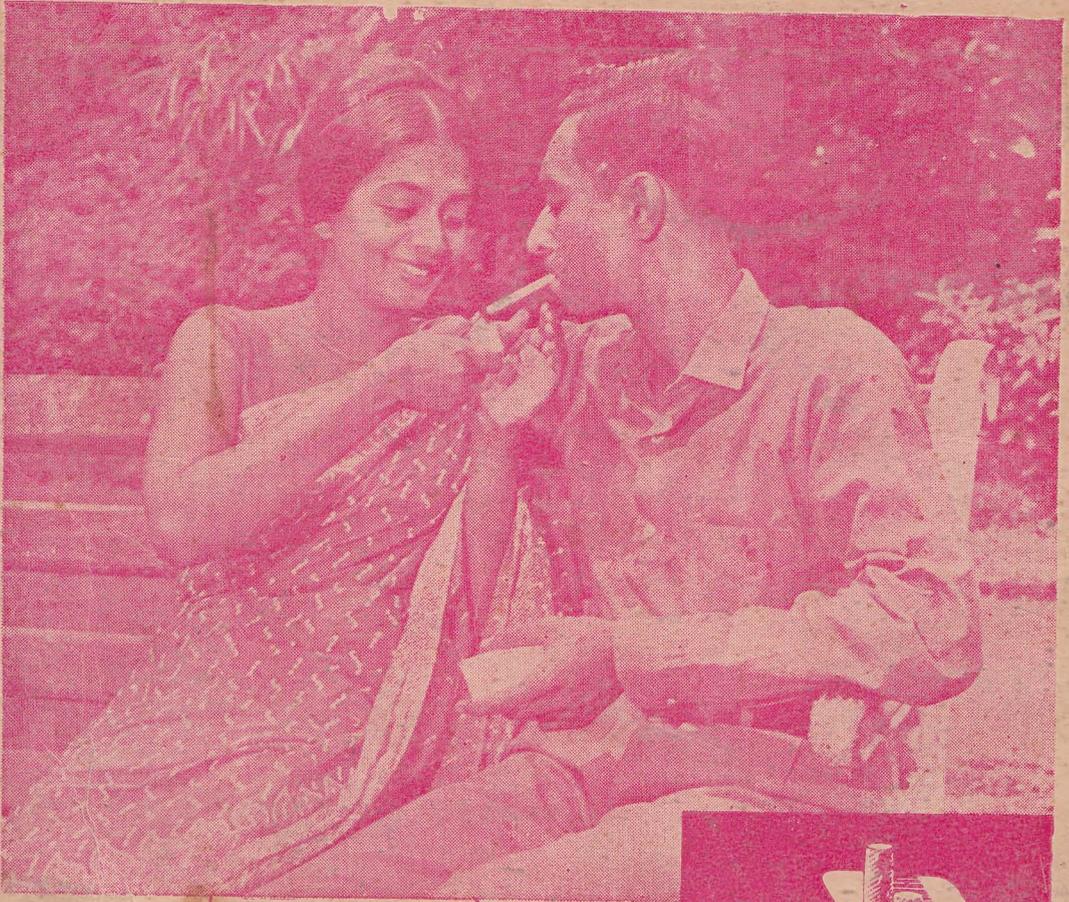
தொழிற்சாலை:

129/59, ஐெம்பெட்டா வீதி, கொழும்பு-13.

போன்: 5801

Herald-B-W/18

தந்தி: "BELLIND"

Today's cigarette
is a
BRISTOL

BRISTOL FILTER

MANUFACTURED IN CEYLON BY
CEYLON TOBACCO COMPANY LIMITED